

# Psalterium

för Stockholms katolska stift

## Textversioner

Psaltarpsalmer hämtade ur 1917 års bibelöversättning, reviderade: Ps 1–7; 9–22; 24–35; 37–38; 40–109; 111–120; 122–125; 127–150.

Psaltarpsalmer hämtade ur Bibelkommissionens översättning, *Bibel 2000*: Ps 39 och 126.

Psaltarpsalmer nyöversatta 2011: Ps 8; 23; 36; 110; 121.

Gammaltestamentliga cantica hämtade ur 1917/1921 års bibelöversättning, reviderade: 2 Mos 15:1b–4b, 8–13, 17–18; 5 Mos 32:1–12; 1 Sam 2:1–10; 1 Krön 29:10–13; Jes 2:2–5; 5:1–7; 9:2–7; 12:1b–6; 26:1–4, 7–9, 12; 33:2–10, 13–16; 38:10b–14c, 17b–20; 40:1–8, 9–17, 27–31; 42:10–16d; 45:15–25; 49:7–13; 61:1–62:12; 63:1–5; 66:10–14b; Jer 14:17–21; 17:7–8; 31:10–14; Hes 36:24–28; Hos 6:1–6; Hab 3:2–4, 13ab, 15–19; Sef 3:8–13; Syr 14:20a, 21; 15:3–6; 31:8–11; 36:1–7, 13–19.

Gammaltestamentliga cantica hämtade ur Bibelkommissionens översättning, *Bibel 2000*: Ords 9:1–6, 10–12; Jer 7:2b–7; Klag 5:1–7, 15–17, 19–21; Am 4:13; 5:8; 9:5–6; Jon 2:3–10; Tob 13:1b–11, 13–18; Judit 16:1b–2, 13–15; Vish 3:1–6, 7–9; 9:1–6, 9–11; 10:17–21; 16:20–21, 26; 17:1a; Syr 39:13–16a; Till Dan B:3–4, 6, 11–18, 29–65b.

Nytestamentliga cantica nyöversatta till *Kyrkans dagliga bön*, 1990: Fil 2:6–11; Kol 1:12–20; Ef 1:3–10; 1 Tim 3:16; 1 Pet 2:21–24; Upp 4:11; 5:9, 10, 12; Upp 11:17–18e; 12:10b–12a; Upp 15:3–4.

Nytestamentligt canticum hämtat ur Bo Giertz översättning av Nya testamentet (1981), lätt retuscherat i *Kyrkans dagliga bön*, 1990: Upp 19:1b–2a, 5b, 6b–7.

Nytestamentliga cantica hämtade ur Bibelkommissionens översättning, *Nya testamentet 1981/Bibel 2000*: Benedictus Luk 1:68–79, Magnificat Luk 1:46b–55 och Nunc dimittis Luk 2:29–32.

© Katolska liturgiska nämnden 2015, 2021

## Psalm 1

De två vägarna – *Saliga de som satt sitt hopp till korset och stigit ner i vattnet* (En författare från 100-talet)

- 1 Salig den som inte följer de gudlösas råd  
och inte går syndares väg \*  
eller sitter där hädare sitter
- 2 utan har sin lust i Herrens låg \*  
och läser hans lag både dag och natt.
- 3 Han är som ett träd,  
planterat vid våttenbäckar, \*  
som bär frukt i sin tid  
och vars löv inte vissnar: \*  
allt vad han gör, det lyckas väl.
- 4 Inte så med de gudlösa: \*  
de är som agnar som vinden för bört.
- 5 Därför skall de gudlösa inte bestå i dómen, \*  
inte syndarna i de rättfärdigas församling.
- 6 Ty Herren känner de rättfärdigas väg, \*  
men de gudlösas väg leder till fördärvet.

## Psalm 2

Messias, konung och segrare – *De har sannerligen gaddat sig samman mot din tjänare Jesus, som du har smort* (jfr Apg 4:27)

- 1 Varför larmar hédningarna, \*  
varför smider folken fåfänga plåner?
- 2 Jordens kungar gör sig rédo, †  
furstarna gaddar sig sámmán \*  
mot Herren och hans smörde:
- 3 ”Låt oss slita sönder deras bójor, \*  
och kasta av oss deras bánd.”
- 4 Han som bor i himlen lér át dem, \*  
Herren ser på dem med förákt.
- 5 Han talar till dem i sin vréde \*

- och förskräcker dem i sin förgrýmmelse:
- 6 ”Jag sjálv har insatt min kónung \*  
pá Sion, mitt heliga bérg.”
- 7 Jag vill kungöra hans beslut:  
Herren sade till mig: ”Du är min són, \*  
jag har fött dig i dág.
- 8 Begär av mig, så skall jag ge dig folken till árvedel \*  
och jordens ändar till égendom.
- 9 Du skall slå dem med járnspira, \*  
som lerkárl skall du króssa dem.”
- 10 Så kom nu till förstånd, ni kónungar, \*  
låt varna er, ni domare pá jórden.
- 11 Tjäna Herren med frúktan, \*  
och jubla mot honom i bávan.
- 12 Hylla sonen, så att han inte vredgas och ni går únder, †  
ty hans vrede kan látt bli úpptánd. \*  
Saliga alla de som förtröstar pá hónom.

### Psalm 3

Herren är min sköld – *Han lade sig ner, han somnade in, och han stod upp, ty Herren tog sig an honom* (S:t Irenaeus)

- 2 Herre, se så många mina ovänner är!  
Många reser sig úpp mot mig, \*
- 3 många säger: ”Det finns ingen räddning för honom hos Gúd.”
- 4 Men du, Herre, är en sköld för mig, \*  
du är min ära, den som lyfter mitt húvud.
- 5 Jag höjde min röst och ropade till Hérren, \*  
och han svarade mig från sitt heliga bérg.
- 6 Jag lade mig ner och somnade ín, \*  
jag har åter vaknat upp, ty Herren beskyddar mig.
- 7 Jag fruktar inte för skaror av många túsen, \*  
som lägrar sig mot mig runt omkríng.
- 8 Herre, stå úpp, \*

- hjälp mig, min Gúd.  
Du slår mina fiender på kínden, \*  
du krossar de gudlösas tándér.  
9 Hos Herren finns ráddningen. \*  
Låt din välsignelse komma över ditt fólk!

#### Psalm 4

Tacksägelse – *Underbar har Herren gjort honom som han uppväckte från de döda* (S:t Augustinus)

- 2 När jag ropar, så svára mig, \*  
du min rättfärdighets Gúd,  
du som i trångmål skaffar mig rúm, \*  
var mig nådig och hör min bön.
- 3 Ni mäktiga, hur länge skall min ära vara vänd i smålek, \*  
hur länge skall ni älska fåfånglighet och fara efter lögn?
- 4 Besinna att Herren har utvalt den frómme, \*  
Herren hör när jag ropar till hómom.
- 5 Bäva, och upphör med er sýnd, \*  
tänk efter där ni ligger, och var stílla.
- 6 Offra rätta óffer, \*  
och förtrösta på Hérren.
- 7 Många säger: ”Vem ger oss lýcka?” \*  
Herre, låt ditt ansikte lysa över óss.
- 8 Du ger mig glädje i hjártat, \*  
större än andras när de får säd och vin i óverflöd.
- 9 I frid vill jag lägga mig ner  
och i frid skall jag somna ín, \*  
ty du, Herre, låter mig bo i trýgghet.

#### Psalm 5

Morgonbön om hjälp – *I evighet skall de jubla, de som inom sig har berett ett rum åt Ordet*

- 2 Lyssna, Herre, till mina órd, \*  
hör min súckan.

- 3 Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gúd, \*  
ty jag åkallar díg.
- 4 Herre, tidigt hör du nu min rúst, \*  
tidigt frambär jag mitt offer och skådar efter díg.
- 5 Ty du är inte en gud som kan tåla gúdlöshet, \*  
den som är ond får inte bo hos díg.
- 6 Du hatar alla ógärningsmän, \*  
inga övermodiga består inför dina ógon.
- 7 Du förgör dem som far med lógn, \*  
de blodgiriga och falska är en styggelse för Hérren.
- 8 Men jag får gå in i ditt hus, genom din stora nád, \*  
jag får tillbe i din fruktan, vänd mot ditt heliga témpel.
- 9 Herre, led mig i din ráttfárdighet, †  
trots alla dem som förfóljer mig, \*  
jámna din vág för mig.
- 10 Ty i deras mun finns ingen sánning, \*  
deras inre är fullt av fördárv,  
en öppen grav är deras strúpe, \*  
sin tunga gör de hál.
- 11 Gud, lát dem drabbas av din dóm, \*  
må de komma på fall med sina onda pláner.  
Driv bort dem för deras många sýnders skull, \*  
eftersom de trotsar díg.
- 12 Men lát alla glädjas som tar sin tillflykt till dig,  
evigt må de jubla, ty du beskyddar dem, \*  
i dig må de frójda sig, de som älskar ditt námn.
- 13 Ty du, Herre, välsignar den ráttfárdige, \*  
du skyddar honom med nád som med en skóld.

## Psalm 6

En plågad människas bön om Guds förbarmande – *Nu är min själ fylld av oro ... Fader, förhårliga ditt namn* (Joh 12:27–28)

- 2 Herre, straffa mig inte i din vréde, \*

- tukta mig inte i din förtörnelse.
- 3 Herre, var mig nådig, jag är utan kraft. \*  
hela mig, ty benen i min kropp tvinar bört.
- 4 Min själ är förfärad, \*  
ack Herre, hur länge?
- 5 Vänd åter, Herre, befria mig, \*  
rädda mig i din barmhärtighet.
- 6 Ty ingen åkallar dig bland de döda. \*  
Vem tackar dig i dödsriket?
- 7 Jag är så trött av súckande, †  
varje natt dränker jag min säng med gråt, \*  
den dryper av mina tårar.
- 8 Av sorg är mina ögon förmörkade, \*  
för mina ovänners skull har de åldrats.
- 9 Vik bort från mig, alla ógärningsmän, \*  
ty Herren har hört min högljudda gråt.
- 10 Herren har hört min ákallan, \*  
Herren tar emot min bön.
- 11 Alla mina fiender skall drabbas av skam och förfáran, \*  
de måste plötsligt vika tillbaka i skám.

## Psalm 7

Bön av en rättfärdig som får utstå falska anklagelser – *Domaren står utanför dörren* (Jak 5:9)

### I

- 2 Herre, min Gud, jag tar min tillflykt till dig, \*  
hjälp mig mot alla förföljare och rádda mig,
- 3 så att de inte sliter sönder mig, som léjon, \*  
och släpar bort mig utan ráddning.
- 4 Har jag gjort orätt, Herre, min Gúd, \*  
och är orättfärdighet i mina hánder,
- 5 har jag lönat dem med ont som höll fríd med mig \*

6 eller plundrat den som utan skäl var min óván,  
så må fienden förfölja och grípa mig †  
och trampa ner mig i jórden \*  
och lägga min ära i stóftet.

7 Herre, stå upp i din vréde, \*  
res dig mot mina ovänners raserí.  
Vakna upp, du min Gúd, \*  
du som har kallat till dóm.  
8 Må folken samlas omkríng dig, \*  
och må du trona över dem i hójden.  
9 Herren håller dom över fólken. †  
Herre, skaffa mig rátt, \*  
ty jag är ráttfárdig och utan skúld.  
10 Låt de gudlösas ondska få ett slút, \*  
men låt den ráttfárdige bestá,  
ty du, som próvar hjártan och njúrar, \*  
du är en ráttfárdig Gúd.

## II

11 Gud är min sköld, \*  
han räddar sina trógna.  
12 Gud är en ráttfárdig dómare, \*  
en gud som alltid kan vrédgas.  
13 Om någon inte vill omvända sig, vässar han sitt svárd, \*  
sin båge spänner han och gör den rédo,  
14 han riktar mot honom dödande skótt, \*  
sina pilar gör han brínnande.  
15 Den gudlöse går havande med olycka och fördárv, \*  
men han föder ett íntet.  
16 Han gráver en grop och gör den djúp \*  
men faller sjálv i den grav som han gráver.  
17 Den olycka han tänkte välla vänder tillbaka på hans húvud, \*  
över hans egen hjässa kommer hans óndska.  
18 Jag vill tacka Herren för hans ráttvisa dóm \*



och lovsjunga Herrens, den Högstes, námn.

### Psalm 8

Guds storhet och människans värdighet – *Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan (Ef 1:22)*

- 2 Herre, vår Herre,  
väldigt är ditt namn över hela jorden, \*  
du som har brett ut ditt majestät över himlen!
- 3 Barns och spädbarns rop \*  
har du gjort till en lovsång åt dig,  
du har rest ett värn mot dina fiender; \*  
dina ovänner och vedersakare förstúmmas.
- 4 När jag ser din himmel, dina fingrars vérk, \*  
månen och stjärnorna som du har berétt,  
5 vad är då en människa, att du tånker på henne, \*  
eller en människoson, att du tar dig án honom?
- 6 En liten tid lät du honom vara ringare än ånglarna, \*  
men du har krönt honom med ära och hárlighet.
- 7 Du satte honom till herre över dina händers vérk, \*  
allting lade du under hans fötter:  
8 alla får och óxar, \*  
likaså vildmarkens djúr,  
9 fåglarna under himlen och fiskarna i hávet, \*  
allt som vandrar havens vågar.
- 10 Herre, vår Hérre, \*  
väldigt är ditt namn över hela jorden!

### Psalm 9

Tacksägelse för seger – *Han skall återkomma i hárlighet för att döma levande och döda*

#### I

- 2 Jag vill tacka Herren av allt mitt hjárta, \*  
jag vill förkunna alla dina únder.

- 3 Jag vill vara glad och fröjdas i díg, \*  
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste.
- 4 Ty mina fiender viker tillbaka, \*  
de faller och förgås för ditt ansikte.
- 5 Ja, du har skaffat mig rätt och utfört min sák, \*  
du sitter på din tron som en rättfärdig dómare.
- 6 Du har straffat folken och förintat de gúdlösa \*  
och utplånat deras namn för évigt.
- 7 Fienderna är besegrade, utrotade för alltid, \*  
deras städer har du ödelagt, minnet av dem har förgåtts.
- 8 Herren tronar i évighet, \*  
sin tron har han berett till dóm.
- 9 Med rättfärdighet skall han döma jorden, \*  
med rättvisa skipa lag bland fölken.
- 10 Så blir Herren en borg för den förtryckte, \*  
en borg i tider av nód,
- 11 och de som känner ditt namn förtröstar på díg, \*  
ty du, Herre, överger ingen som söker dig.

## II

- 12 Lovsjung Herren, som bor i Sión, \*  
förkunna bland folken hans gárningar.
- 13 Ty han som hämnas blodsdåd har kommit ihåg de förtryckta, \*  
han har inte glömt deras klágorop.
- 14 Var mig nådig, Herre, †  
se hur jag plågas av dem som hátar mig, \*  
du som lyfter mig upp från dödens pórtar,  
15 så att jag kan förkunna ditt lóv \*  
och i Sions portar jubla över din ráddning.
- 16 Hedningarna har fallit i den grav de grávide, \*  
deras fot har blivit fångad i det nät de lade út.
- 17 Herren har gett sig tillkänna, han har avkunnat sin dóm, \*

han har snärjt den gudlöse i hans händers vérk.

- 18 De gudlösa viker tillbaka, ner i dódsriket, \*  
alla hedningar, de som glömmér Gúd.  
19 Men den fattige är inte glömd för álltid, \*  
de förtrycktas hopp är inte evigt förlórat.  
20 Stå upp, Herre, låt inte människor få óverhand, \*  
låt hedningarna bli dömda inför ditt ánsikte.  
21 Herre, låt förskräckelse drábba dem, \*  
låt hedningarna inse att de är mánniskor.

### Psalm 10

Tacksägelse – *Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike* (Luk 6:20)

#### I

- 1 Varför, Herre, står du så långt bórtá \*  
och döljer dig i tider av nóð?  
2 Genom de gudlösas övermod måste den arme lída. \*  
Låt dem fångas i de onda planer de tänkt út!  
3 Ty den gudlöse skryter med det han har i sinnet, \*  
den rovgirige talar kränkande och föraktar Hérren.  
4 Den gudlöse säger i sitt högmod: ”Det finns ingen Gúd, \*  
han straffar inte”, så tänker han förmátet.  
5 Det går honom alltid väl,  
dina domar går högt över hans blíckar, \*  
alla sina ovänner föráktar han.  
6 Han säger i sitt hjárta: ”Jag kommer inte att váckla, \*  
över mig skall aldrig någonsin olycka kómma.”  
7 Hans mun är full av förbannelse, av svek och förtryck, \*  
hans tunga gömmer olycka och fördárv.  
8 Han ligger i försát vid gárdarna, \*  
den oskyldige dráper han i hémlighet.  
Hans ögon lurar på den árme, \*  
9 han ligger i försát som ett lejon i sitt snár.

- Han ligger i försåt för att gripa den árme, \*  
han fångar den arme och drar in honom i sitt nåt.  
10 Han trycker sig ner, han ligger på lúr, \*  
hans övermakt får den arme på fáll.  
11 Han säger i sitt hjärta: ”Herren glómmer det, \*  
han döljer sitt ansikte, han ser det aldrig.”

## II

- 12 Stå upp, Herre, lyft din hánd, \*  
glöm inte de árma.  
13 Varför skall den gudlöse få förakta Gúd \*  
och tänka att du inte stráffar?  
14 Du har sett min olycka, min plága, \*  
du lyfter din hand och griper ín.  
Át dig överlämnar den olycklige sin sák, \*  
du är den faderlöses hjálpare.  
15 Bryt den ogudaktiges arm,  
och hemsök de ondas gúdlöshet, \*  
så att den inte mer finns.  
16 Herren är konung alltid och i évighet, \*  
hedningarna utrotas ur hans lánd.  
17 Du, Herre, hör de ödmjukas lángtan, \*  
du ger dem stándaktiga hjärtan och hör deras bón.  
18 Du skaffar den faderlöse och förtryckte rátt, \*  
så att ingen längre vållar skräck på jórden.

## Psalm 11

Herren, den rättfärdiges tillflykt – *Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade* (Matt 5:6)

- 1 Jag har tagit min tillflykt till Hérren. †  
Hur kan ni då sága till mig: \*  
”Fly som en fågel upp i bérgen,  
2 ty de gudlösa spänner bågen, †  
de har lagt sin pil på strángen, \*

- för att i mörkret skjuta på de trögna.
- 3 När grundvalarna rivs upp, \*  
vad kan då den rättfärdige göra?”
- 4 Herren är i sitt heliga témpel, \*  
Herrens tron är i hímlen.  
Hans ögon skådar ner på världen, \*  
hans blickar prövar alla människor.
- 5 Herren prövar den rättfärdige \*  
men hatar den gudlöse och den som älskar våld.
- 6 Han skall låta eld och svavel regna över de gudlösa, \*  
glödande vind blir dem gíven.
- 7 Ty Herren är rättfärdig, †  
rättfärdigheten älskar han, \*  
de trogna skall skåda hans ánsikte.

### Psalm 12

Bön om hjälp mot de gudlösa – *I sin nåd sände Fadern Sonen till oss i vår fattigdom* (St Augustinus)

- 2 Hjälp oss, Herre, ty de fromma är bórta, \*  
de trogna är försvunna från jórden.
- 3 De talar lögn, den ene med den ándre, \*  
med hala tungor och med falskhet i hjártat.
- 4 Må Herren utrota alla hala túngor, \*  
alla tungor som talar stora ord.
- 5 De säger: ”Vår tunga gör oss máktiga, \*  
våra läppar är vår styrka. Vem är herre över óss?”
- 6 ”Eftersom de svaga lider övervåld och de fattiga klágar †  
vill jag nu stå upp”, säger Hérren, \*  
”jag vill ta mig an de förtrýckta”.
- 7 De ord som Herren talar är réna, \*  
som silver, sju gånger luttrat i dégeln.
- 8 Du, Herre, skall bevára oss, \*  
du skall i evighet beskydda oss för detta slákte,
- 9 du skall skydda oss när de gudlösa ómger oss \*

och uselheten råder på jorden.

### Psalm 13

Den rättfärdiges klagan i tillit till Gud – *Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid*  
(Rom 15:13)

- 2 Hur länge, Herre, skall du glömma mig hélt? \*  
Hur länge skall du dölja ditt ánsikte?
- 3 Hur länge skall jag bekymras i min själ  
och dagligen ängslas i mitt hjárta, \*  
hur länge skall min fiende förháva sig?
- 4 Se på mig, svara mig, Herre, min Gúd. \*  
Upplys mina ögon, så att jag inte somnar in i dóden.
- 5 Låt inte min fiende säga: ”Jag blev honom för stárk”, \*  
låt inte mina ovänner jubla när jag vácklar.
- 6 Jag förtröstar på din nád, \*  
mitt hjárta jublar, ty du ráddar mig.  
Jag vill sjunga till Herrens ára, \*  
ty han har gjort vál mot mig.

### Psalm 14

De gudlösas övermod – *Där synden blev större, där överflödade nåden än mer* (Rom 5:20)

- 1 Dårarna tänker: ”Det finns ingen Gud.”  
Deras handlingar är usla och vídriga, \*  
ingen finns som gör gótt.
- 2 Herren skádar ner från hímlen, \*  
han ser på människors bárn,  
för att se om det finns någon vís, \*  
någon som söker Gúd.
- 3 Nej, alla har avfallit, alla är fördárvade, \*  
ingen gör gott, ingen énda.
- 4 Dessa ogärningsmän, har de ingenting lárt?  
De áter mitt folk, som om de åt bróð, \*

- och de åkallar inte Hérren!  
5 Förskräckelse skall drábba dem, \*  
ty Gud står på de rättfärdigas sída.  
6 Ni vill göra den fattiges planer om íntet, \*  
men Herren är hans tíllflykt.  
7 Ack att från Síon \*  
kom räddning för Ísrael!  
När Herren en gång återupprättar sitt fólk, \*  
då skall Jakob jubla, då skall Israel vara glád.

### Psalm 15

Vem är värdig i Herrens ögon? – *Ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad* (Heb 12:22)

- 1 Herre, vem får bo i din hýdda, \*  
vem får vara på ditt heliga bérg?  
2 Den som vandrar ostraffligt och gör det rátta \*  
och talar sanning av hjártat.  
3 Den som inte bär förtal på sin túnga, †  
den som inte gör sin broder något ónt \*  
och inte drar smálek över sin násta.  
4 Den som föraktar den förkástlige \*  
men ärar dem som fruktar Hérren.  
Den som aldrig bryter sin éd \*  
utan håller vad han lovat sin násta.  
5 Den som inte ger lán mot ránta \*  
och inte tar mutor för att fälla den óskyldige.  
Den som handlar sá \*  
skall aldrig någonsin váckla.

### Psalm 16

För mig finns inget gott utom dig – *Gud löste Jesus ur dödens vända och lät honom uppstå* (jfr Apg 2:24)

- 1 Bevára mig, Gud, \*

- ty jag tar min tillflykt till dig.
- 2 Jag säger till Herren: Du är ju Herren, \*  
för mig finns inget gott utom dig.
- 3 De heliga i landet, de härliga, \*  
de är min enda glädje.
- 4 Men de som tar sig andra gudar, \*  
de drabbas av svåra plågor.  
Jag vill inte offra deras drickoffer av blöd \*  
eller ta deras namn på mina läppar.
- 5 Herren är min andel, min bågare, \*  
du håller mitt öde i dina händer.
- 6 En lott har tillfallit mig i ditt ljuvliga länd, \*  
och ett underbart arv har jag fått.
- 7 Jag vill lova Herren, han ger mig råd, \*  
ännu om natten manar mig mitt innersta.
- 8 Jag har alltid haft Herren för mina ögon, \*  
han är på min högra sida, jag skall inte vackla.
- 9 Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga, \*  
ja, än mer: min kropp skall vila med förtröstan.
- 10 Ty du lämnar inte min själ i dödsriket \*  
och låter inte din helige möta förgångelsen.
- 11 Du visar mig livets väg,  
inför ditt ansikte finns glädjens fullhet, \*  
ljuvlighet i din högra hand för evigt.

### Psalm 17

Herre, skydda mig för de gudlösa – *Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner ... och han blev bönhörd (Heb 5:7)*

#### I

- 1 Hör, o Herre, en rättfärdig sak,  
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön, \*  
den kommer inte från falska läppar.
- 2 Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt, \*  
dina ögon ser vad som är rätt och sänt.



- 3 Du prövar mitt hjärta, †  
du utforskar det om natten, \*  
du rannsakar mig men finner ingen orätt.  
Inga onda tankar går ut ur min mun,  
4 efter dina läppars ord vill jag håndla, \*  
vad människor än må göra.  
5 På dina budords stigar går mina stég, \*  
mina fötter håller sig stadigt på dina vågar.  
6 Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svåra mig. \*  
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.  
7 Bevisa din underbara nåd,  
du som räddar dem från fienden, \*  
alla dem som tar sin tillflykt till din högra hånd.  
8 Bevara mig som en ögonsten, \*  
skydda mig i dina vingars skúgga  
9 för de gudlösa som vill förgöra mig, \*  
för mina dödsfiender som ómger mig.

## II

- 10 De förhårdar sitt hjärta, \*  
de tar stolta ord i sin mún.  
11 De är runt omkring mig var jag än går, \*  
de spejar efter hur de kan slå mig till márken,  
12 som lejonet som längtar efter röv, \*  
det unga lejonet som ligger i försåt.  
13 Stå upp, Herre, angrip den gudlöse, slå nér honom, \*  
rädda mig från honom med ditt svárd.  
14 Rädda mig med din hand, Herre, från dessa människor, \*  
från denna världens människor,  
som har allting redan i detta lívet \*  
och vilkas buk du fyller med dina gåvor,  
som har söner i mängd \*  
och lämnar sitt överflöd åt sina bárn.

- 15 I rättfärdighet skall jag skåda ditt ånsikte, \*  
jag skall mättas av din åsyn när jag våknar.

### Psalm 18:2–30

Tacksägelse – *I samma stund blev det en väldig jordbävning* (Upp 11:13)

#### I

- 2 Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka, \*  
3 Herre, mitt bergfäste, min borg och min räddare,  
min Gud, min klippa till vilken jag tar min tillflykt, \*  
min sköld och mitt räddande horn, mitt vårn.  
4 Lovad vare Hérren! †  
Jag ropar till honom, \*  
och jag blir räddad från mina fiender.  
5 Dödens bränningar brúsade kring mig, \*  
fördärvets stormflod förskräckte mig,  
6 dödsrikets snaror ómgav mig, \*  
dödens band föll óver mig.  
7 Men jag åkallade Herren i min nód, \*  
jag ropade till min Gúd.  
Han hörde från sin himmelska boning min róst, \*  
mitt rop inför honom kom till hans óron.

#### II

- 8 Då skalv jorden och bávade, †  
bergens grundvalar dárade, \*  
de skakades, ty hans vrede var úpptänd.  
9 Ett rökmoln steg upp från hans nása †  
och förtärande eld från hans mún, \*  
kring honom flammade éldsglöd.  
10 Han sänkte himlen och for nér, \*  
och töcken var under hans fótter.  
11 Han for på keruben och flög, \*  
han svävade på vindens vingar.

- 12 Han dolde sig i mörker som i en hýdda, \*  
i mörka vatten, tjocka móln.
- 13 Av glansen framför honom vek molnen úndan, \*  
hagel föll och eldsglöd for nér.
- 14 Och Herren dundrade i hímlen, †  
den Högste lät höra sin róst, \*  
hagel föll och eldsglöd for nér.
- 15 Han sköt sina pilar och förskíngade dem, \*  
blixtar i mängd och förvírrade dem.
- 16 Vattnens bäddar kom i dágen, \*  
jordens grundvalar blóttades,  
Herre, för ditt rýtande, \*  
för din vredes stórmvind.
- 17 Han räckte ut sin hand från höjden och grép mig, \*  
han drog upp mig ur de stora váttnen.
- 18 Han räddade mig från min mäktige fiende \*  
från mina ovänner som var mig för stárka.
- 19 De överföll mig på min olyckas dág, \*  
men Herren blev mitt stód.
- 20 Han förde ut mig på rymlig pláts, \*  
han räddade mig, ty han hade behág till mig.

### III

- 21 Herren lönar mig för min tróhet, \*  
han lönar mig för mina händers rénhet.
- 22 Ty jag höll mig på Herrens vággar \*  
och avföll inte från min Gud i trólöshet.
- 23 Jag hade alla hans lagar för ógonen, \*  
jag lät inte hans stadgar vika ifrá mig.
- 24 Så var jag ostrafflig inför hónom \*  
och tog mig till vara för att sýnda.
- 25 Därför lönade mig Herren, för min tróhet, \*  
för mina händers renhet inför hans ógon.

- 26 Mot den fromme bevisar du dig fróm, \*  
mot den redlige bevisar du dig rédlig.  
27 Mot den rene bevisar du dig rén, \*  
men mot den vrånge bevisar du dig ávog.  
28 Du upprättar de förnédrade \*  
men förödmjúkar de stólta.  
29 Du låter min lampa brinna klárt, \*  
Herren, min Gud, gör mitt mörker till ljús.  
30 Med dig kan jag besegra hárar, \*  
med min Gud stormar jag múrar.

### **Psalm 18:31–51**

Tacksägelse – *Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?* (Rom 8:31)

#### IV

- 31 Guds väg är ostrafflig, Herrens tal är lútrat, \*  
han är en sköld för alla som tar sin tillflykt till honom.  
32 Ty vem är Gud utom Hérren, \*  
och vem är en klippa utom vår Gúd?  
33 Gud, du rustade mig med kráft \*  
och förde mig fram på en väg utan hínder,  
34 du gjorde mina fötter snabba som gaséllens \*  
och lät mig löpa fram över hójderna,  
35 du lärde mina händer att strída \*  
och mina armar att spánna kópparbågen.

#### V

- 36 Du gav mig din frälsnings sköld,  
och din högra hand stódde mig, \*  
du böjde dig till mig och gjorde mig stór.  
37 Du skaffade rum för mina steg, där jag gick \*  
och lät inte mina fötter vackla.  
38 Jag förföljde mina fiender och hann úpp dem, \*  
jag vände inte tillbaka förrän jag förgjört dem.

- 39 Jag slog dem, så att de inte mer kunde résa sig, \*  
de föll under mina fótter.
- 40 Du rustade mig med kraft till striden, \*  
du lade mina motståndare únder mig.
- 41 Du drev mina fiender på flýkten, \*  
och dem som hatade mig förgjorde jag.
- 42 Herren teg när de rópade, \*  
de ropade, men det fanns ingen som ráddade.
- 43 Jag malde sönder dem till stoft för vÍnden, \*  
jag kastade ut dem som avfall på gátan.
- 44 Du ráddade mig ur folkets strÍder, †  
du satte mig till ett huvud över hédningar, \*  
okända folk blev mina tjánare.
- 45 De följde min befallning vid blotta rýktet, \*  
frámlingar visade mig lýdnad.
- 46 Ja, frámlingarnas mod vissnade bört, \*  
de övergav med bávan sina bórgar.

## VI

- 47 Herren léver! †  
Lovad vare min klÍppa \*  
och upphöjd vare Gud, min ráddare,
- 48 Gud, som har givit mig hámd \*  
och tvingat folken únder mig,
- 49 du som har upphöjt mig över mina móttståndare †  
och befriat mig från mina fiender, \*  
ráddat mig från váldsmán.
- 50 Herre, jag vill tacka dig bland fólken, \*  
jag vill lovsjunga ditt námn.
- 51 Ty du ger din konung väldig séger †  
och visar nåd mot din smórde, \*  
mot David och hans átt för évigt.

## Psalm 19

Lovsång till Skaparen – *Han skall komma ner till oss från höjden ... och styra våra fötter in på fredens väg* (Luk 1:78–79)

### A

- 2 Himlarna förkunnar Guds åra, \*  
och fästet vittnar om hans händers verk.
- 3 Den ena dagen talar därom till den andra, \*  
den ena natten kungör det för den andra.
- 4 Det är inget tal eller ljud vars röst inte hörs:  
5 de sträcker sig ut över hela jorden, \*  
och deras ord går till världens ändar.
- Åt solen har han gjort en hydda i dem,  
6 den är som en brudgum som går ut ur sin kámmare, \*  
den fröjdar sig, som en hjälte, att löpa sin bána.
- 7 Vid himlens ände går den upp,  
dess omlopp når till himlens gránser, \*  
och inget är dolt för dess hétta.

### B

Lovsång till Herren och hans lag – *Var fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig* (Matt 5:48)

- 8 Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen, \*  
Herrens vittnesbörd är fast och gör den oerfarne vís.
- 9 Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat, \*  
Herrens bud är klart och upplyser ógonen.
- 10 Herrens fruktan är ren och består för évigt, \*  
Herrens stadgar är sanning, de är alla ráttfärdiga.
- 11 De är dyrbarare än guld, än fint guld i mángd, \*  
de är sötare än honung, än renaste hónung.
- 12 Av dem hämtar också din tjänare várnig, \*  
den som håller dem blir rikt belónad.
- 13 Vem märker sjálv hur ofta han félar? †  
Förlåt mig mina hemliga bríster, \*

- 14           och bevara din tjänare för högmod.  
Om sådant inte får makt över mig, †  
          då blir jag óstrafflig \*  
          och fri från svåra sýnder.
- 15   Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behåga dig, \*  
          Herre, min klippa, min befriare.

### Psalm 20

Bön för kungens seger – *Var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad* (Apg 2:21)

- 2    Må Herren bönhöra dig när nöden kómmar, \*  
          må Jakobs Guds namn beskydda dig.
- 3    Må han sända dig hjälp från témplet \*  
          och stödj dig från Sion.
- 4    Må han tänka på alla dina mátoffer \*  
          och ta emot ditt brännoffer med vålbehag.
- 5    Må han ge dig vad ditt hjärta begár \*  
          och fullborda alla dina pláner.
- 6    Må vi få jubla över din séger †  
          och i vår Guds namn resa upp banéret. \*  
          Må Herren uppfylla alla dina bóner.
- 7    Nu vet jag att Herren ger seger åt sin smórde. †  
          Han svarar honom från sin heliga himmel, \*  
          genom väldiga gärningar ger hans högra hand séger.
- 8    De andra prisar vagnar, de prisar hástar, \*  
          men vi prisar Herren, vår Gúd.
- 9    De sjunker ner och fállar, \*  
          vi reser oss upp och blir stående.
- 10   Herre, ge seger åt kónungen! \*  
          Svara oss på den dag då vi rópar!

### Psalm 21

Tacksägelse för kungens seger – *Han fick liv, så att han uppstod, dagar utan slut i evighetens evighet* (S:t Irenaeus)

- 2 Herre, över din makt gläder sig kónungen, \*  
han jublar högt över din hjálp.
- 3 Vad hans hjárta önskar har du gívit honom, \*  
du har inte vägrat honom vad hans läppar begárde.
- 4 Du kommer honom till mötes med lycka och välsígnelse, \*  
du sätter en gyllene krona på hans huvud.
- 5 Han bad dig om liv, och det gáv du honom, \*  
ett långt liv, för tid och évíghet.
- 6 Stor är hans ära genom din hjálp, \*  
du skánker honom majestät och hárlíghet.
- 7 Du låter honom bli till välsígnelse för évígt, \*  
du bereder honom gládje inför ditt ánsikte.
- 8 Ty konungen förtröstar på Hérren, \*  
och genom den Högstes nåd skall han inte váckla.
- 9 Din hand skall nå alla dina fíender, \*  
din högra hand skall träffa dem som hátar dig.
- 10 Du skall låta dem känna det som i en glödande úgn, \*  
när du visar ditt ánsikte.
- Herren skall förgöra dem i sin vréde, \*  
eld skall förtára dem.
- 11 Deras livsfrukt skall du utrota från jórden, \*  
deras avkomma från människors slákte.
- 12 Ty de ville dra ónt över dig, \*  
de tänkte ut onda planer, men förgáves.
- 13 Du skall driva dem tillbaka, \*  
med din báge skall du sikta mot deras ánsikten.
- 14 Upphöjd vare du, Herre, i din mákt, \*  
vi vill prisa och besjunga din väldiga kráft.

## Psalm 22

Den rättfärdiges plåga och Guds bönhörelse – *Jesus ropade med hög röst: "Eli, eli, lema sabachtani?"* (Matt 27:46)



- 2 Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? \*  
Jag ropar och klagar, men hjälpen är fjärran.
- 3 Min Gud, jag ropar om dagen, utan att du svárar, \*  
och om natten, men jag får ingen ró.
- 4 Och dock är du den Héilige, \*  
den som tronar på Israels lövsång.
- 5 På dig förtröstade våra fáder, \*  
de förtröstade och du ráddade dem.
- 6 De ropade till dig och blev hjálpta, \*  
de förtröstade på dig och kom inte på skám.
- 7 Men jag är en mask, och inte en mánniska, \*  
till smálek bland män, föraktad av fólkét.
- 8 Alla som ser mig smádar mig, \*  
de spärrar upp munnen, de skakar huvudet:
- 9 ”Befall dig åt Hérrén! \*  
Han má befria honom,  
han má rádda honom, \*  
ty han har ju behág till honom.”
- 10 Ja, det var du som hämtade mig ut ur móderlivet \*  
och lät mig vila trygg vid min moders bröst.
- 11 På dig är jag kastad alltifrån módersskötét, \*  
du är min Gud alltifrån min moders lív.
- 12 Var inte långt ifrån mig, ty nöd är nára, \*  
och det finns ingen som hjálper mig.

## II

- 13 Tjurar i mängd ómger mig, \*  
Bashans oxar ómringar mig.
- 14 De spärrar upp sitt gáp mot mig \*  
som glupska och rytande léjon.
- 15 Jag är lik vatten som útgjuts, \*  
alla mina leder har skílts át,  
mitt hjárta är som váx, \*  
det smälter i mitt bröst.

- 16 Min mun är förtorkad, som en lérskärva, †  
min tunga häftar vid min góm, \*  
och du lägger mig i dödens stóft.
- 17 Hundar ómger mig, †  
de ondas hop har kríngränt mig, \*  
de har genomborrat mina händer och fötter.
- 18 Jag kan räkna alla mina bén, \*  
de står där och sér på mig.
- 19 De delar mina kläder méllan sig \*  
och kastar lott om min kládnad.
- 20 Men du, Herre, var inte fjárran, \*  
du min styrka, skynda till min hjálp.
- 21 Rädda min själ från svárdet, \*  
mitt liv ur hundarnas váld.
- 22 Fräls mig ur lejonets gáp, \*  
rädda mig undan vildoxarnas hörn.
- 23 Då skall jag förkunna ditt namn för mina bróder, \*  
mitt i församlingen skall jag prisa dig.

### III

- 24 Ni som fruktar Herren, lóva honom, †  
ára honom, alla Jakobs bárn, \*  
och báva för honom, alla Israels bárn.
- 25 Ty han föraktade inte den betrycktes élande \*  
och höll det inte för en stýggelse.  
Han dolde inte sitt ánsikte \*  
och lyssnade när han rógade.
- 26 Dig skall jag lovsjunga i den stora församlingen, \*  
mina löften får jag infria inför dem som frúktar honom.
- 27 De ódmjuka skall äta och bli máttá, †  
de som söker Herren skall få lóva honom. \*  
Må era hjärtan leva för évigt.
- 28 Alla jordens ändar skall betánka vad Herren gjort  
och omvända sig till hóm, \*

alla folk och stammar skall tillbe inför dig.

- 29 Ty väldet är Hérrens, \*  
och han råder över fölken.
- 30 Alla härskare på jorden skall böja knä inför honom, \*  
de som vilar i graven skall falla néd inför honom.  
Jag skall léva inför honom, \*
- 31 och mina ättlingar skall tjäna honom.  
De skall berätta för kommande släktled om Hérren †  
32 och förkunna om hans hjälp för ofödda slákten, \*  
de skall vittna om vad Herren har gjórt.

### Psalm 23

Den gode herden – *Lammet skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor* (Upp 7:17)

- 1 Herren är min hérde, \*  
ingenting skall fáttas mig.
- 2 Han för mig i vall på gröna ángar, \*  
han leder mig till vilans váttén.
- 3 Han ger mig ny kraft,  
han leder mig på rätta vágar, \*  
sitt namn till ára.
- 4 Om jag än vandrar i dödsskuggans dál, \*  
fruktar jag inget ónt,  
ty du är méd mig, \*  
din kápp och stav är min tróst.
- 5 Du dukar ett bórd för mig \*  
i mina ovännens ásyn,  
du smörjer mitt huvud med ólja \*  
och låter min bágare flóda óver.
- 6 Din godhet och nád skall följa mig så länge jag léver, \*  
och Hérrens hus skall vara mitt hem för évigt.

## Psalm 24

Herrens ankomst till sitt tempel – *Himlens portar öppnades för Kristus när hans kropp togs upp* (S:t Irenaeus)

- 1 Jordan är Herrens och allt som finns på den, \*  
jordens krets och de som bór där.
- 2 Det är han som har grundat den på háven \*  
och fást den över strómmarna.
- 3 Vem får gå upp på Herrens bérge, \*  
vem får tráda in i hans hélgedom?
- 4 Den som har oskyldiga hánder och vars hjárta är rént, \*  
den som inte bedrar och som inte svár fálskt.
- 5 Han skall fá välsignelse av Hérren \*  
och rättfárdighet av Gud, sin frálsare.
- 6 Detta är det slákte som frágar efter hónom, \*  
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gúd.
- 7 Höj, ni portar, era húvuden, †  
höj er, ni eviga dórrar, \*  
för att ärans konung må tráda ín.
- 8 Vem är då ärans kónung? †  
Det är Herren, stark och váldig, \*  
Herren, váldig i stríd.
- 9 Höj, ni portar, era húvuden, †  
höj dem, ni eviga dórrar, \*  
för att ärans konung må tráda ín.
- 10 Vem är då denne ärans kónung? †  
Det är Herren Sébaot, \*  
han är ärans kónung.

## Psalm 25

Bön om förlátelse och hjálpe – *Hoppet sviker oss inte* (Rom 5:5)

I

- 1 Till dig, Herre, lyfter jag min sjál, \*

- 2 min Gud, på dig förtröstar jag.  
Låt mig inte komma på skám, \*  
låt inte mina fiender få júbla.
- 3 Nej, ingen kommer på skam som hoppas på díg, \*  
på skam kommer de som handlar trólöst.
- 4 Herre, visa mig dina vágar, \*  
lär mig dina stígar.
- 5 Led mig i din sanning, och lár mig, †  
ty du är min frälsnings Gúd, \*  
jag hoppas alltid på díg.
- 6 Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nád, \*  
ty de är av évighet.
- 7 Tänk inte på mina överträdelser \*  
och på min ungdoms sýnder.  
Herre, tänk på mig i din nád, \*  
för din gódhets skull.
- 8 Herren är god och rättfärdig, \*  
därför undervisar han syndare om vägen.
- 9 Han leder de ödmjuka rätt, \*  
de ödmjuka lär han sin väg.
- 10 Alla Herrens vägar är nád och trófasthet \*  
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
- 11 Herre, för ditt námns skull, \*  
förlåt min missgärning, ty den är stór.

## II

- 12 Finns det en man som fruktar Hérren, \*  
då undervisar han honom om den väg han bör välja.
- 13 Han själv skall leva i lýcka, \*  
och hans efterkommande skall äga lándet.
- 14 De som fruktar Herren blir hans förtrógna, \*  
han inviger dem i sitt förbund.
- 15 Mina ögon ser alltid till Hérren, \*

- ty han drar mina fötter ur nätet.  
16 Vänd dig till mig och var mig nådig, \*  
ty jag är ensam och i nöd.
- 17 Mitt hjärtas ångest är stór, \*  
för mig ut ur mitt trångmål.
- 18 Se min vedermöda och mitt lídande, \*  
och förlåt mig alla mina sýnder.
- 19 Tänk på att mina fiender är så mánga \*  
och hatar mig med órátt.
- 20 Bevara min själ och rádda mig, †  
låt mig inte komma på skám, \*  
ty jag tar min tillflykt till díg.
- 21 Låt ostrafflighet och redlighet bevára mig, †  
ty jag hoppas på díg. \*
- 22 Befria Israel, o Gud, ur all dess nöd.

### Psalm 26

En oskyldigs tillitsfulla bön – *Gud har utvalt oss i Kristus till att stå heliga och fläckfria inför sig* (jfr Ef 1:4)

- 1 Skaffa mig rätt, Herre, ty jag är óstrafflig, \*  
jag förtröstar på Herren utan att váckla.
- 2 Utforska mig, Herre, och sätt mig på próv, \*  
rannsaka mina njurar och mitt hjárta.
- 3 Ty din nåd är inför mina ógon, \*  
och jag vandrar i din sánning.
- 4 Jag sitter inte hos lógnare \*  
och har ingen gemenskap med hýcklare.
- 5 Jag hatar alla de gúdlösa \*  
och sitter inte hos de ónda.
- 6 Jag tvár mina hánders i óskuld \*  
och kring ditt altare, Herre, vill jag vándra,  
7 för att höja min röst till tácksägelse \*

- och förkunna alla dina únder.  
8 Herre, jag har din boning kár, \*  
den plats där din härlighet bór.
- 9 Ryck inte bort mig med sýndarna, \*  
inte mitt liv med de blódgiriga,  
10 i vilkas händer är skándlighet \*  
och vilkas högra hand är full av mútor.
- 11 Jag är ju óstrafflig, \*  
rádla mig och var mig nádíg.
- 12 Mina fótter står på säker grúnd, \*  
i församlingarna skall jag lovsjunga Hérren.

### Psalm 27

Tillit i farans stund – *Se, Guds tält står bland människorna* (Upp 21:3)

- 1 Herren är mitt ljus och min frálstning, \*  
för vem skulle jag frúkta?  
Herren är mitt livs várn, \*  
för vem skulle jag rádas?
- 2 När de onda drar emót mig \*  
och vill förtára mig,  
då stapplar de och fállar, \*  
mina motståndare och fiender.
- 3 Om än en här lágrar sig mot mig, \*  
så fruktar ändå inte mitt hjárta,  
om krig úppstår mot mig, \*  
så är jag dock trygg.
- 4 Ett har jag begárt av Hérren, †  
därefter tráktar jag: \*  
att fá bo i Herrens hus så länge jag léver,  
5 för att skáda Herrens ljúvlighet \*  
och söka svar i hans témpel.  
Ty han döljer mig i sin hýdda \*  
på olyckans dág,

- han beskyddar mig i sitt tält, \*
- han för mig upp på en klippa.
- 6 Nu kan jag lyfta mitt huvud \*
- över mina fiender runt omkring mig,  
och jag vill offra med jubel i hans tält, \*
- jag vill sjunga och spela till Herrens åra.
- 7 Hör, o Herre! Jag höjer min röst och rópar, \*
- var mig nådig och svára mig.
- 8 Mitt hjärta minns att du har sagt: ”Sök mitt ansikte.” \*
- Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag.
- 9 Dölj inte ditt ansikte, \*
- driv inte bort din tjänare i vréde,  
du som har varit min hjälp, \*
- förskjut mig inte, överge mig inte, Gud, min frälsare.
- 10 Nej, om än min fader och min moder överger mig, \*
- skall Herren beskydda mig.
- 11 Visa mig, Herre, din väg, \*
- och led mig på en jämn stig, undan mina förföljare.
- 12 Överlämna mig inte åt mina ovänners vilja, \*
- ty mot mig uppstår falska vittnen och män som andas våld.
- 13 Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens góda \*
- i de levandes lánd.
- 14 Hoppas på Hérren, †
- var frimodig och oförfärad i ditt hjärta, \*
- ja, hoppas på Hérren.

## Psalm 28

Rop om hjälp och tacksägelse – *Fader, jag tackar dig för att du har hört mig* (Joh 11:41)

- 1 Till dig, Herre, rópar jag, \*
- min klippa, var inte stúm mot mig.  
Ja, var inte týst mot mig, \*
- så att jag blir lik dem som far ner i gráven.
- 2 Hör mina böner \*



när jag ropar till dig,  
när jag lyfter mina händer \*  
mot det allraheligaste i din hélgedom.

- 3 Ta inte bort mig med ógärningsmännen, \*  
med de gúdlösa,  
som talar vänligt med sin násta \*  
men har ondska i sina hjártan.
- 4 Ge dem efter deras gárningar \*  
och efter deras onda léverne,  
ge dem efter deras händers vérk, \*  
vedergáll dem vad de har gjórt.
- 5 Ty de ger inte akt på Herrens gárningar, \*  
inte på hans händers vérk.  
Därför skall han slå nér dem \*  
och aldrig mer bygga úpp dem.
- 6 Lovad vare Hérren, \*  
ty han har hört mina bóner.
- 7 Herren är min styrka och min skóld, \*  
på honom förtróstade mitt hjárta.  
Jag blev hjälpt, därför frójdar sig mitt hjárta, \*  
jag vill tacka honom med min sáng.
- 8 Herren är sitt folks styrka, \*  
ráddning och tillflykt är han för sin smórde.
- 9 Hjálp ditt folk och välsigna din árvedel, \*  
och var deras herde och bär dem för évig.

### Psalm 29

Herrens ords makt – *En röst från himlen sade: ”Detta är min älskade Son”* (Matt 3:17)

- 1 Giv åt Herren, ni Guds sóner, \*  
giv åt Herren ära och mákt,  
2 giv åt Herren hans namns ára, \*  
tillbed Herren i helig skrúd.
- 3 Herrens röst går över váttnen, †

- Gud, den härlige, dúndrar, \*  
ja, Herren, över de stora váttnen.
- 4 Herrens röst ljuder med mákt, \*  
Herrens röst ljuder hárligt.
- 5 Herrens röst bräcker cédrar, \*  
Herren bräcker Libanons cédrar.
- 6 Han får dem att hoppa liksom kálvar, \*  
Libanon och Sirjon som unga víldoxar.
- 7 Herrens röst sprider blixtrande lågor, †  
8 Herrens röst får öknen att báva, \*  
Herren kommer öknen vid Kadesh att báva.
- 9 Herrens röst får hindarna att fódá, †  
skogarnas kládnad rycker den bórt. \*  
I hans tempel förkunnar allting hans ára.
- 10 Herren på sin tron befallde floden att kómma, \*  
och Herren tronar som konung i évighet.
- 11 Herren skall ge styrka åt sitt fólk, \*  
Herren skall välsigna sitt folk med fréd.

### Psalm 30

Tacksägelse för räddning ur dödsnöd – *Kristus frambär tacksägelse till Fadern efter sin ärorika uppståndelse* (Cassiodorus)

- 2 Jag vill upphöja dig, Herre,  
ty du har dragit mig ur djúpet, \*  
du har inte låtit mina fiender triumféra.
- 3 Herre, min Gud, jag ropade till díg, \*  
och du har hélat mig.
- 4 Herre, du förde mig upp ur dödsriket, \*  
du gav mig liv, du lyfte mig upp ur gráven.
- 5 Lovsjung Herren, ni hans frómma, \*  
prisa hans heliga námn.
- 6 Ty ett ögonblick varar hans vréde, \*  
men hela livet hans náð.

Om aftonen gästar gråt, \*  
men om morgonen kommer júbél.

7 Jag sade, när det gick mig väl: \*  
”Jag skall aldrig våckla.”

8 Herre, din godhet gjorde mig fast som en klíppa, \*  
men du dolde ditt ansikte, då förskräcktes jag.

9 Till dig, Herre, ropade jag om hjálp, \*  
till Herren bád jag:

10 ”Vad vinning har du av mitt blód \*  
eller av att jag far ner i gráven?

Kan stoftet tácka dig, \*  
kan det förkunna din trófasthet?

11 Herre, hör och var mig nádig, \*  
Herre, var min hjálpare.”

12 Du förvandlade min klagan till dans,  
du kládde av mig sorgens drákt \*  
och omgjordade mig med gládje.

13 Därför skall jag prisa dig utan att týstna. \*  
Herre, min Gud, jag skall tacka dig för évigt.

### **Psalm 31**

En plágad människas bön – *Fader, i dina hánder lámnar jag min ande* (Luk 23:46)

#### **I**

2 Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, †  
lát mig aldrig komma på skám, \*  
befria mig i din ráttfárdighet.

3 Vánd ditt óra till mig, skynda att rádda mig, †  
var mig en fast klíppa, \*  
en borg som blir min ráddning.

4 Ty du är mitt bergfáste och min bórg, \*  
och du skall, för ditt namns skull, leda och fóra mig.

5 Du skall dra mig ur det nät som de lade út för mig, \*

ty du är mitt várn.

- 6 I dina händer lämnar jag min ánde, \*  
du befriar mig, Herre, du sanne Gúd.
- 7 Jag hatar dem som håller sig till fåfångliga ávgudar, \*  
men jag förtröstar på Hérren.
- 8 Jag vill jubla och vara glad över din nåd,  
ty du såg till mitt lídande, \*  
du tog dig an mig när jag var i nóð,  
9 du överlämnade mig inte i fiendens hánd \*  
utan ställde mina fötter på rymlig pláts.

## II

- 10 Var mig nådig, Herre, ty jag är i nöð,  
av sorg är mitt öga förmörkat, \*  
ja, både min själ och min krópp.
- 11 Mitt liv har försvunnit i bedróvelse \*  
och mina ár i súckan.  
Min kraft är bruten genom min míssgärning, \*  
och benen i min kropp är máktlösa.
- 12 För alla mina ovänners skull har jag blivit till skám, \*  
ja, till stor skam inför mina gránnar  
och till skräck för mina förtrógna, \*  
de som ser mig på gatan flyr úndan.
- 13 Jag är bortglömd som om jag var dóð, \*  
jag har blivit som ett sönderslaget kárl.
- 14 Jag hör mig förtalas av mánga, \*  
skräck från alla sídor!  
De rådslår med varáandra \*  
och stämplrar för att ta mitt lív.
- 15 Men jag förtröstar på díg, \*  
Herre, jag säger: ”Du är min Gúd.”
- 16 Min tid står i dina hánder, †  
rädsla mig från mina fienders hánd \*

och från mina förföljare.

- 17 Låt ditt ansikte lysa över din tjänare, \*  
hjälp mig i din nåd.

### III

- 18 Herre, låt mig inte komma på skám, \*  
ty jag åkallar díg.  
Låt de gudlösa komma på skám \*  
och bli tystade i dödsriket.
- 19 Må lögnaktiga läppar förstúmmas, †  
som talar fräckt mot den rättfärdige, \*  
med högmod och föråkt.
- 20 Stor är din gódhed, \*  
den du förvarar åt dem som frúktar díg,  
och i allas åsyn bevisar \*  
dem som tar sin tillflykt till díg.
- 21 Du bevarar dem i ditt ansiktes beskydd \*  
när människor gaddar sig sámman,  
du döljer dem i din hýdda \*  
mot tungornas ångrepp.
- 22 Lovad vare Hérren, †  
som bevisat mig sin underbara nåd \*  
genom att ge mig en tillflykt.
- 23 Ty jag sade i min ångest: †  
”Jag är bortdriven från dina ógon”, \*  
och du hörde mina böner när jag rópade.
- 24 Älska Herren, alla ni hans frómma. †  
Herren bevarar de trógna, \*  
men straffar de högmodigas gärningar hårt.
- 25 Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan, \*  
alla ni som sätter ert hopp till Hérren.

## Psalm 32

Salig den vars synd är förlåten – *David prisar den människa salig som Gud räknar som rättfärdig oberoende av hennes gärningar* (Rom 4:6)

- 1 Salig den vars överträdelse är förlåten, \*  
den vars synd är överskyld.
- 2 Salig den människa som Herren inte tillräknar missgärning \*  
och i vars ande inte finns någon fålskhet.
- 3 Så länge jag teg, försmäktade mina bën \*  
vid min ständiga klågan.
- 4 Ty din hand låg tung på mig både dag och nått, \*  
min livssaft torkade ut, som i sömmarhetta.
- 5 Då erkände jag min sýnd för dig \*  
och dolde inte längre min missgärning.  
Jag sade: ”Jag vill bekänna mina överträdelser för Hérren.” \*  
Då förlät du mig min synd och min missgärning.
- 6 Därför skall alla fromma be till dig i nóden, \*  
om än stora vattenfloder kommer, skall de inte nå till dem.
- 7 Du är mitt beskydd, du bevarar mig för nód, \*  
du räddar mig och omger mig med jubel.
- 8 Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra, \*  
jag vill ge dig råd och låta mitt öga våka över dig.
- 9 Var inte som hästar och mulåsnor, som saknar förstånd, \*  
på vilka man lägger töm och betsel för att tåmja dem.
- 10 Den gudlöse har många plågor, †  
men den som förtröstar på Hérren, \*  
honom omger han med nåd.
- 11 Gläd er i Hérren, †  
ni rättfärdiga, frójda er, \*  
alla ni rättsinniga, jubla!

### Psalm 33

Lovsång till Herren, som råder över allt i sin försyn – *Allt blev till genom Ordet* (jfr Joh 1:3)

- 1 Jubla i Herren, ni rättfärdiga, \*  
    lovsång anstår hans tróгна.
- 2 Tacka Herren till lýrans klang, \*  
    lovsjung honom till tiosträngad hárpa.
- 3 Sjung en ny sång till hans ára, \*  
    spela skónt med júbelklang.
- 4 Ty Herrens ord är rátt, \*  
    och allt vad han gör är gjort i trófasthet.
- 5 Han älskar rättfärdighet och rátt, \*  
    jorden är full av Herrens nád.
- 6 Himlen är gjord genom Herrens órd \*  
    och all dess här genom anden från hans mún.
- 7 Han samlar havets vatten som i en hóg, \*  
    han lägger djupen i deras förrád.
- 8 Hela världen må frúkta Herren, \*  
    alla som bor på jorden báva för honom.
- 9 Ty han sade, och det blev till, \*  
    han befallde, och det stód där.
- 10 Herren gjorde hedningarnas råd om íntet, \*  
    han lät folkens planer komma på skám.
- 11 Men Herrens råd består för évigt, \*  
    hans hjärtas tankar från slákte till slákte.
- 12 Saligt det folk vars Gud är Hérren, \*  
    det folk han har utvalt till sin égendom.
- 13 Från himlen skádade Herren nér, \*  
    han såg alla mánniskor,
- 14 från sin boning blickade han nér \*  
    till alla dem som bor på jórden,
- 15 han som har danat deras hjártan, \*

han som ser alla deras gärningar.

- 16 En konung segrar inte genom sin stora styrka, \*  
en hjälte räddas inte genom sin stora kraft.
- 17 Förgäves väntar man sig seger genom håstar, \*  
med all sin styrka räddar de inte.
- 18 Men Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom, \*  
till dem som hoppas på hans nåd.
- 19 Han vill rädda dem från döden \*  
och behålla dem vid liv i húngertid.
- 20 Vår själ väntar efter Hérren, \*  
han är vår hjälp och vår sköld.
- 21 I honom gläder sig vårt hjärta, \*  
vi förtröstar på hans heliga námn.
- 22 Må din nåd, Herre, vara över óss, \*  
såsom vi hoppas på díg.

### Psalm 34

Herren är de rättfärdigas hjälp – *Ni har fått smaka att Herren är god* (1 Pet 2:3)

#### I

- 2 Jag vill alltid prisa Hérren, \*  
hans lov skall ständigt vara i min mún.
- 3 Min själ skall berömma sig av Hérren, \*  
de ödmjuka skall höra det och gládja sig.
- 4 Lova med mig Hérren, \*  
låt oss med varandra upphöja hans námn.
- 5 Jag sökte Herren, och han svárade mig \*  
och räddade mig ur all min förskräckelse.
- 6 Se mot honom, ta emot hans ljús, \*  
era ansikten behöver inte rodna av blýgsel.
- 7 Här är en betryckt som rópade, †  
och Herren hörde honom \*  
och räddade honom ur all hans nód.



- 8 Herrens ängel beskyddar dem som frúktar honom, \*  
och han befríar dem.
- 9 Smaka och se att Herren är gód. \*  
Salig den som tar sin tillflykt till hómom.
- 10 Frukta Herren, ni hans héliða, \*  
ty de som fruktar honom lider ingen bríst.
- 11 Rika lider nöð och húngrar, \*  
men de som söker Herren lider inte brist på något gótt.

## II

- 12 Kom, mina söner, hór mig, \*  
jag skall lära er Herrens frúktan.
- 13 Är du en man som älskar lívet \*  
och vill se goda dágar?
- 14 Avhåll då din tunga från det som är ónt \*  
och dina läppar från svekfulla órd.
- 15 Vänd dig bort från det som är ónt, \*  
sök friden och gör det góða.
- 16 Herrens ögon är vända till de ráttfáridiga \*  
och hans öron till deras róp.
- 17 Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det ónda, \*  
han vill utrota minnet av dem från jórden.
- 18 Herren hör när de ráttfáridiga rópar \*  
och räddar dem ur all deras nöð.
- 19 Herren är nära dem som har ett förkrossat hjárta \*  
och hjälper dem som har en bedrövad ánde.
- 20 Den ráttfáridige måste lida mýcket, \*  
men Herren räddar honom ur állt.
- 21 Han bevarar alla hans bén, \*  
inte ett enda av dem skall króssas.
- 22 Den gudlöse skall döðas av ólyckan, \*  
de som hatar den ráttfáridige skall stå med skúld.

- 23 Men Herren befriar sina tjänare, \*  
ingen skall stå med skuld som tar sin tillflykt till honom.

### Psalm 35

Herren, räddaren i förföljelse – *De samlades och kom överens om att gripa Jesus med list och döda honom* (jfr Matt 26:3–4)

#### I

- 1 Gå till rätta, Herre, med dem som går till rätta med mig, \*  
strid mot dem som strider mot mig.
- 2 Fatta sköld och skärm \*  
och stå upp till min hjälp,
- 3 dra ditt spjut och spärra vägen för mina förföljare, \*  
gör mig viss om att du är min räddning.
- 4 Låt dem komma på skam och blýgas, \*  
dessa som står efter mitt lív,  
låt dem vika tillbaka i skám, \*  
dessa som vill mitt fördárv.
- 5 Må de bli som agnar för vínden, \*  
och må Herrens ängel driva bört dem.
- 6 Må deras väg bli mörk och slípprig, \*  
och må Herrens ängel förfólja dem.
- 7 Utan orsak har de lagt ut nät där jag skall gå, \*  
utan orsak har de grävt en gróp för mig.
- 8 Må de ovántat drabbas av fördárv  
och fångas i det nät de har lagt út, \*  
må de falla i nätet till sitt eget fördárv.
- 9 Men min själ skall frójda sig i Hérren \*  
och glädjas över hans hjálp.
- 10 Alla ben i min kropp skall säga: \*  
”Herre, vem är dig lík,  
du som räddar den arme från den som är honom för stárk, \*  
den betryckte och fattige från den som plúndrar honom?”

## II

- 11 Orättfärdiga vittnen träder frám, \*  
de frågar ut mig om det jag inte vét.
- 12 De lönar mig med ont för gött, \*  
jag är ensam och óvergiven.
- 13 Jag bar sorgdrákt, när de var sjúka, †  
jag späkte mig med fásta, \*  
jag bad med nedsänkt húvud.
- 14 Som om det gällde min vän, min bróder, †  
gick jag sorgklädd och nédböjd, \*  
lik den som sörjer sin móder.
- 15 Men de gläder sig över mitt fáll \*  
och gaddar sig sámman,  
eländiga människor, som jag inte kánnar, †  
gaddar sig sámman mot mig, \*  
de smädar mig utan úppeháll.
- 16 Dessa gudlösa, som driver gyckel för en kaka bróð, \*  
de gnisslar tänder, de hótar mig.
- 17 Herre, hur länge skall du se på détta? †  
Ryck mig undan det fördärv de beréder, \*  
rádda mitt liv från léjon.
- 18 Då skall jag tacka dig i den stora försámlingen, \*  
i den väldiga skaran skall jag lóva dig.

## III

- 19 Låt inte dem som utan skäl är mina fiender få júbla, \*  
låt inte dem som hatar mig utan orsak få blinka med ógonen.
- 20 Ty det de säger leder inte till fríd, \*  
de tänker ut listiga planer mot de stilla i lándet.
- 21 De spärrar upp múnnen mot mig, \*  
de säger: ”Ja, så går det, det ser vi med egna ógon!”
- 22 Du, Herre, ser det – tig inte lángre! \*  
Herre, var inte lángt ifrá mig!

- 23 Vakna och stå upp för att skaffa mig rätt, \*  
för att utföra min sak, du min Gud och min Hérre.
- 24 Skaffa mig rätt i din rättfärdighet, Herre, min Gúd, \*  
och låt dem inte få triumféra.
- 25 Låt dem inte tänka: ”Rätt åt honom, det gick som vi ville!” \*  
Låt dem inte säga: ”Vi har fördárvat honom.”
- 26 Må de komma på skam och blýgas, \*  
alla som gläder sig över min ófärd.  
Må de bli klädda i blygsel och skám, \*  
dessa som förhäver sig över míg.
- 27 Men må de jubla och gládja sig, \*  
de som unnar mig min rätt,  
och må de alltid säga: ”Herren är stór, \*  
han som unnar sin tjänare gótt!”
- 28 Då skall min tunga tala om din rättfärdighet \*  
och prisa dig dag efter dag.

### Psalm 36

Syndarens ondska och Guds godhet – *Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus* (Joh 8:12)

- 2 Synden talar till den gúdlöse †  
i djupet av hans hjárta, \*  
till den som saknar fruktan för Gúd.
- 3 Den viskar det han vill hóra, \*  
så att han inte ser sin ogárning och hátar den.
- 4 Hans ord är synd och svék, \*  
insikt och godhet slår han ifráan sig.
- 5 Han smider ondskefulla pláner \*  
där han ligger på sin bádd,  
han slår in på det ondas väg, \*  
han skyr inget ónt.
- 6 Herre, till himlen sträcker sig din nád, \*  
din trofasthet ända till skýarna.
- 7 Din rättfärdighet är som väldiga berg,

- din rättvisa som havets djúp, \*  
    Herre, du hjälper både människor och djúr.  
8 Hur dyrbar är inte din nåd, o Gud! \*  
    Människor tar sin tillflykt under dina vingars skúgga.  
9 De mättas av rika gåvor i ditt hús, \*  
    ur din ljuvlighets stróm ger du dem att dricka.  
10 Ty hos dig är livets källa, \*  
    i ditt ljus ser vi ljús.  
11 Låt din nåd förbli över de dína, \*  
    din rättfärdighet över de trógna.  
12 Låt inte de högmodiga trampa nér mig, \*  
    de gudlösa jaga bört mig.  
13 Där ligger de, missdådarna – fállna, \*  
    slagna, kan aldrig mer résa sig.

### Psalm 37

De ondas och de godas öden – *Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet* (Matt 5:5)

#### I

- 1 Var inte förbittrad över de ónda, \*  
    avundas inte dem som gör órätt.  
2 Ty de torkar snabbt som gráset \*  
    och vissnar som gröna órter.  
3 Förtrösta på Herren, och gör det góda, \*  
    bo kvar i landet och bevisa tróhet,  
4 och ha din lust i Hérren \*  
    – då skall han ge dig vad ditt hjärta begár.  
5 Befall din väg át Hérren, \*  
    förtrösta på honom – han skall góra det:  
6 han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljúset \*  
    och din rätt som middagens skén.  
7 Var stilla inför Herren och förbída honom, †  
    var inte förbittrad över den vars väg är lýckosam, \*

- över den man som umgås med rånker.  
8 Avhåll dig från vrede, låt förbittringen fåra, \*  
var inte upprörd, därmed gör du blott illa.
- 9 Ty de onda skall útrotas, \*  
men de som väntar efter Herren skall ärva lándet.  
10 Ännu en liten tid, så är den gudlöse börta, \*  
du söker där han fanns, men han finns inte mér.  
11 Men de ödmjuka skall ärva lándet \*  
och njuta ostörd fréd.

## II

- 12 Den gudlöse stämplar mot den rättfärdige \*  
och gnisslar tänder mot honom.  
13 Men Herren lær åt dem, \*  
ty han ser att deras dag skall kómma.
- 14 De gudlösa drar sitt svärd och spänner sin båge, †  
för att fälla den som är fattig och förtryckt, \*  
för att slakta dem som vandrar i rédlighet.  
15 Men deras svärd skall gå in i deras eget hjárta, \*  
deras bågar skall brísta.
- 16 Bättre det lilla som en rättfärdig hár \*  
än många gudlösas stora ríkedom.  
17 De gudlösas armar skall brýtas, \*  
men Herren stöder de rättfärdiga.
- 18 Herren känner de frommas dagar, \*  
deras arvslott skall bestå för évigt.  
19 De skall inte komma på skam i den onda tíden, \*  
i hungerns dagar skall de bli máttade.  
20 Men de gudlösa skall förgås,  
Herrens fiender är som ängarnas prákt: \*  
de försvinner som rök, försvinner.
- 21 Den gudlöse lånar och betalar inte tillbáka, \*  
men den rättfärdige är barmhärtig och gívmild.

- 22 Herrens välsignade skall ärva ländet, \*  
men de som han förbannar skall útrota.
- 23 En mans steg blir fasta genom Hérren \*  
när han har behag till hans väg.
- 24 Om han vacklar, fäller han inte, \*  
ty Herren håller honom vid hånden.
- 25 Jag har varit ung och är nu gámmal †  
men har aldrig sett den rättfárdige óvergíven \*  
eller hans barn gå och tigga sitt bród.
- 26 Han är alltid barmhártig och villig att låna út, \*  
och hans barn är till välsígnelse.
- 27 Vánd dig bort frá det som är ont, och gör det góda, \*  
så skall du få bo kvar för álltid.
- 28 Ty Herren älskar det rátta \*  
och överger inte sina frámma.  
Evígt blir de bevárade, \*  
men de gudlösa avkomma blir útrota.
- 29 De rättfárdiga skall ärva ländet \*  
och bo där för álltid.

### III

- 30 Den rättfárdiges mun talar vísdóm, \*  
hans tunga säger det rátta.
- 31 Han bär sin Guds lag i sitt hjárta, \*  
han går utan att váckla.
- 32 De gudlösa vaktar på den rättfárdige \*  
och stár efter att dóda honom,  
33 men Herren lámnar honom inte i deras hánd \*  
och dómer honom inte när de dóms.
- 34 Hoppas på Hérren, \*  
och håll dig på hans väg,  
så skall han upphója dig, och du får ärva ländet, \*  
du skall se hur de gudlösa útrota.

- 35 Jag såg en gudlös, trotsig i sin makt, \*  
han sträckte sig hög som en grönskande céder.
- 36 Men när jag sedan gick förbi, då var han borta, \*  
jag sökte efter honom, men han fanns inte mér.
- 37 Ge akt på den ostrafflige, se på den rédlige, \*  
hur fridens man har en framtid.
- 38 Men överträdarna skall alla förgås, \*  
de gudlösas framtid blir ávskuren.
- 39 Till de rättfärdiga kommer räddning från Hérren, \*  
han är deras värn i tider av nód.
- 40 Herren hjälper dem och befriar dem, †  
han befriar dem från de gudlösa och ráddar dem, \*  
ty de tar sin tillflykt till hónom.

### Psalm 38

Bön av en syndare i yttersta nöd – *Alla hans vänner ... stod på avstånd* (Luk 23:49)

#### I

- 2 Herre, straffa mig inte i din vréde, \*  
tukta mig inte i din förtórnelse.
- 3 Ty dina pilar har tráffat mig, \*  
din hand har drábbat mig.
- 4 Det finns inget helt på min kropp för din vrédes skull, \*  
inget friskt i mina ben för mina sýnders skull.
- 5 Mina missgärningar går mig över huvudet, \*  
de är en börda som är mig för túng.

#### II

- 6 Mina sår stinker och flýter \*  
för min dårskaps skull,
- 7 jag går krokig och bójd, \*  
hela dagen går jag sórjande.
- 8 Mina höfter är fulla av bránd, \*



- det finns inget helt på min krópp.
- 9 Jag är vanmäktig och illa sónderslagen, \*  
jag ropar ut mitt hjärtas jámmer.
- 10 Herre, du känner min lángtan, \*  
min suckan är inte dóld för dig.
- 11 Mitt hjärta slår háftigt, †  
min kraft har lámnat mig, \*  
mina ögons ljus är bórtá.
- 12 Mina vänner och grannar skyr min plága, \*  
mina nármaste håller sig bórtá.
- 13 De som står efter mitt liv lägger ut snáror, †  
de som söker min ofárd talar ónt om mig, \*  
de tänker svekfullt hela dágen.

### III

- 14 Men jag är lik en döv som ingenting hör, \*  
en stum som inte öppnar sin mún,
- 15 jag är lik en man som ingenting hör \*  
och inte har något svar i sin mún.
- 16 På dig, Herre, hóppas jag, \*  
du skall svara mig, Herre, min Gúd.
- 17 Ty jag fruktar att de får gládja sig över mig, \*  
att de skall förháva sig över mig, när jag vácklar.
- 18 Ty jag är nära att fálla, \*  
och min plága är alltid infórr mig.
- 19 Jag måste bekánna min míssgárning, \*  
och jag sörjer över min sýnd.
- 20 Men mina fiender får leva och är máktiga, \*  
mána är de som hatar mig utan skál,
- 21 de som lönar gott med ónt \*  
och står mig emot för att jag sökt det góda.
- 22 Överge mig inte, Herre, min Gúd, \*

- var inte långt ifrån mig.  
23 Skynda till min hjälp, \*  
Herre, du min frälsning.

### Psalm 39

En plågad människas bön – *Allt skapat har lagts under tomhetens välde ... på grund av honom som vållade det, men med hopp* (Rom 8:20)

#### I

- 2 Jag tänkte: jag skall ta mig i åkt \*  
och inte synda med min tunga,  
jag skall sätta lås för min mún, \*  
så länge gudlösa är inom hörhåll.  
3 Så höll jag mig tyst och blev stúm, \*  
jag teg, men till ingen nytta.  
4 Hjärtat brände i mitt bröst,  
jag stönade, det brann som éld, \*  
jag kunde inte tígá.  
5 Herre, lär mig inse att jag skall dö  
och hur få mina tillmätta dagar är, \*  
inse att jag är förgånglig.  
6 En handfull dagar är allt du gér mig, \*  
för dig är min livstid ett íntet.  
Bara en vindfläkt är människan, \*  
7 som en skuggbild vandrar hon kríng.  
Bara en vindfläkt är skatterna hon hópar, \*  
hon vet inte vems de en gång skall blí.

#### II

- 8 Herre, vad har jag då att hóppas på? \*  
Mitt hopp står till díg.  
9 Befria mig från alla mina sýnder, \*  
låt mig slippa bli smädad för dårskap.  
10 Jag tiger och öppnar inte min mún \*

- det är ju du som låtit detta ské.
- 11 Ta bort den plåga du lagt på mig! \*  
Jag förgås under slagen av din hánd.
- 12 Du tuktar och straffar en man för hans synd,  
likt malen förtär du allt han har kárt. \*  
Bara en vindflákt är mánniskan.
- 13 Herre, hör min bön och lyssna till mitt róp, \*  
tig inte när jag gráter.  
Ty en tid är jag gäst hos díg, \*  
en frámling som alla mina fáder.
- 14 Vänd bort din blick, så kan jag gládjas, \*  
innan jag går bort och inte mer finns till.

### Psalm 40

Tacksägelse och bön om hjälp – *Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du danat åt mig* (Heb 10:5)

#### I

- 2 Jag satte allt mitt hopp till Hérren, \*  
och han böjde sig till mig och hörde mitt róp.
- 3 Han drog mig upp ur fördärvets gróp, \*  
ur den djupa dýn,  
han ställde mina fötter på en klíppa, \*  
mina steg gjorde han fásta.
- 4 Han lade en ny sång i min mún, \*  
en lovsång till vår Gúd.  
Det skall många se och bli hápna, \*  
de skall förtrösta på Hérren.
- 5 Salig den som sätter sin förtröstan till Hérren †  
och inte vänder sig till de stólta, \*  
till dem som viker av i lógn.
- 6 Stora är de under du har gjort, Herre, min Gud,  
och de tankar du har tántkt för oss \*  
– inget kan liknas vid díg.

Jag ville förkunna dem och tåla om dem, \*  
men de går inte att räkna.

- 7 Till slaktoffer och matoffer har du inte behåg, \*  
öppna öron har du givit mig.  
Du begär inte brännoffer och syndoffer, †  
8 därför säger jag: Se, jag kómmmer, \*  
i bokrullen är skrivet vad jag skall göra.  
9 Att göra din vilja, min Gud, är min lúst, \*  
och din lag är i mitt hjärta.

## II

- 10 Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet \*  
i den stora församlingen.  
Jag sluter inte mina läppar, \*  
du, Herre, vét det.  
11 Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta, \*  
jag talar om din trofasta hjälp.  
Jag förtiger inte din nåd och din trófasthet \*  
för den stora församlingen.  
12 Men du, Herre,  
håll inte tillbaka din barmhártighet mot mig, \*  
din nåd och din trófasthet må alltid bevára mig.  
13 Lidanden omger mig, fler än jag kan räkna, \*  
mina synder har hunnit upp mig, så att jag inte kan sé.  
De är fler än håren på mitt huvud, \*  
och mitt mod har lámnat mig.  
14 Jag ber dig, Herre, kom till min ráddning, \*  
Herre, skynda till min hjälp.  
15 Må de drabbas av skam och blýgsel, \*  
de som står efter mitt liv och vill förgóra det,  
må de vika vanärade tillbáka, \*  
alla de som önskar min ófärd.  
16 Må de rysa av skám, \*

- de som säger till mig: ”Ja, så går det!”
- 17 Men alla de som söker dig \*  
må fröjdas och vara glada i dig,  
de som längtar efter din räddning \*  
må alltid säga: ”Herren är stór.”
- 18 Jag är betryckt och fattig, \*  
men Herren sörjer för mitt lív.  
Min hjälp och min befriare är dú. \*  
Dröj inte, du min Gúd.

### Psalm 41

En sjuk människas bön – *En av er kommer att förråda mig, han som äter med mig* (Mark 14:18)

- 2 Salig den som tänker på den sváge, \*  
Herren skall hjälpa honom på olyckans dág.
- 3 Herren skall bevara honom och behålla honom vid liv,  
han skall prisas salig i lándet, \*  
du utlämnar honom inte åt hans fiender.
- 4 Herren skall på sjukbádden stå honom bí, \*  
du vänder hans sjukdom i hälsa och kráft.
- 5 Så säger jag då: Herre, var mig nádig, \*  
hela mig, ty jag har syndat mot dig.
- 6 Mina fiender talar ónt mot mig: \*  
”När skall han dö och hans namn förgås?”
- 7 Kommer någon och besóker mig, \*  
talar han falska órd,  
han samlar ont i sitt hjárta, \*  
sedan går han och sprider út det.
- 8 Alla som hatar mig viskar till varándra, \*  
de tänker ut det som är mig till skáda:
- 9 ”Ohjálplig ofärd har drábbat honom, \*  
han som ligger där skall aldrig mer stå úpp.”
- 10 Ja, också min vän, som jag lítade på, †

han som åt mitt bröd, \*  
han lyfter nu mot mig sin håll.

- 11 Men du, Herre, var mig nådig och låt mig stå upp, \*  
så att jag kan ge dem vad de förtjänat.
- 12 Om inte min fiende får triumföra, \*  
vet jag att du har behåg till mig.
- 13 Du uppehåller mig, ty jag är utan skuld, \*  
du låter mig stå inför ditt ansikte för évigt.
- 14 Välsignad är Herren, Israels Gud,  
från evighet till évighet. \*  
Amen, ámen.

### Psalm 42

Längtan efter Gud och hans tempel – *Den som törstar skall komma, och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten (Upp 22:17)*

- 2 Som hjorten trängtar till våttenbäckar, \*  
så trängtar min själ efter dig, o Gúd.
- 3 Min själ törstar efter Gud, efter den levande Gúden. \*  
När skall jag få träda fram inför Guds ánsikte?
- 4 Mina tårar är min föda både dag och nátt, \*  
ty ständigt säger man till mig: ”Var är nu din Gúd?”
- 5 Jag överväldigas av sorg när jag mínns \*  
hur jag gick i festtåget upp till Guds hús,  
under fröjderop och tácksägelse, \*  
i skaran som höll hógtid.
- 6 Varför är du så bedróvad, min själ, \*  
varför så órolig i mig?  
Hoppas på Gud,  
ty jag skall åter få tácka honom, \*  
min frälsning och min Gúd.
- 7 Min själ är bedróvad, därför tänker jag på díg \*  
i Jordans land, på Hermons höjder, på Misars bérg.

- 8 Djup ropar till djup vid dånet av dina våttenfall, \*  
alla dina svallande böljor går fram över mig.
- 9 Om dagen må Herren ge mig sin nåd,  
och om natten vill jag sjunga till hans åra \*  
och be till Gud, som är mitt liv.
- 10 Jag vill säga till Gud, min klippa: †  
”Varför har du glómt mig, \*  
varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?”
- 11 Det är som om man krossade benen i min kropp,  
när mina ovänner smådar mig, \*  
när de ständigt säger till mig: ”Var är nu din Gúd?”
- 12 Varför är du så bedróvad, min själ, \*  
varför så órolig i mig?  
Hoppas på Gud,  
ty jag skall åter få tácka honom, \*  
min frälsning och min Gúd.

### Psalm 43

Längtan efter templet – *Jag är ljuset som har kommit hit i världen* (Joh 12:46)

- 1 Skaffa mig rätt, o Gud,  
och utför min sak mot detta trolösa fólk, \*  
rädda mig från dessa falska och orättfärdiga människor.
- 2 Du är den Gud som är mitt värn.  
Varför har du förkástat mig? \*  
Varför måste jag gå sörjande, trängd av fiender?
- 3 Sänd ditt ljus och din sanning, må de léda mig, \*  
må de föra mig till ditt heliga berg och till din bóning,
- 4 så att jag får gå in till Guds áltare, \*  
till Gud, som är min glädje och frójd,  
och tacka dig till hárpa, \*  
Gud, min Gúd.
- 5 Varför är du så bedróvad, min själ, \*  
varför så órolig i mig?

Hoppas på Gud,  
ty jag skall åter få täcka honom, \*  
min frälsning och min Gúd.

### Psalm 44

Folkets olyckor – *Över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek*  
(Rom 8:37)

#### I

- 2 Gud, med våra öron har vi hört, \*  
våra fäder har berättat det för oss:  
om den gärning du gjorde i deras dagar, \*  
i forntidens dagar.
- 3 Med din hand fördrev du fólken \*  
och planterade dem i lándet.  
Du krossade andra fólk \*  
men lät dem slå rot och växa tíll.
- 4 Ty de intog inte landet med sitt svárd, \*  
och deras egen arm gav dem inte séger,  
utan din högra hand, din arm, ditt ansiktes ljús, \*  
ty du hade behág till dem.
- 5 Du är min konung och min Gúd, \*  
den som lovat Jakob séger.
- 6 Med din hjälp kan vi stöta ner våra mótståndare \*  
och i ditt namn trampa ner våra fiender.
- 7 Jag förlitar mig inte på min báge, \*  
och mitt svárd kan inte ge mig séger.
- 8 Det är du som besestrar våra mótståndare \*  
och låter dem som hatar oss komma på skám.
- 9 Vi sjunger stándigt Guds lów, \*  
vi prisar ditt namn i évighet.

#### II



- 10 Men nu har du förkåstat oss †  
och låtit oss bli till skám, \*  
du drar inte ut med våra háárar.
- 11 Du låter oss vika tillbaka för fienden, \*  
och de som hatar oss tar sig býte.
- 12 Du låter oss bli uppátna som får, \*  
du har spritt ut oss bland fólken.
- 13 Du säljer ditt folk för ett ringa prís, \*  
stor är inte den vinst du har gjórt på det.
- 14 Du låter oss bli till skam för våra gránnar, \*  
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
- 15 Du gör oss till ett ordspråk bland fólken, \*  
du låter folken visa förákt för oss.
- 16 Hela dagen är min skam infór mig, \*  
blygsel höljer mitt ánsikte,
- 17 när jag hör belackarens hánfulla órd \*  
och ser fiendens hámndgiriga blíckar.

### III

- 18 Allt detta har kommit óver oss, †  
utan att vi har glómt dig \*  
eller svikit ditt förbúnd.
- 19 Våra hjártan har inte ávfallit, \*  
våra steg har inte vikit av från din vág,  
20 så att du därför har krossat oss i schakalers lánd \*  
och óvertáckt oss med dódsskugga.
- 21 Om vi hade glómt vår Guds námn \*  
och stráckt ut våra hánder till en frámmande gúd,  
22 skulle inte Gud ha märkt det, \*  
han som känner hjártats hemligaste tánkar?
- 23 Nej, för din skull blir vi dödade hela dágen, \*  
vi blir betraktade som sláktfár.
- 24 Vakna upp! Herre, varför sóver du? \*

- Vakna, förkasta oss inte för alltid.  
25 Varför döljer du ditt ansikte \*  
och glömmet vårt lidande och trångmål?  
26 Vår själ är nedböjd i stóftet, \*  
vår kropp ligger nedtryckt till jorden.  
27 Stå upp till vår hjälp, \*  
och rädda oss i din nåd.

### **Psalm 45**

Konungens bröllop – *Brudgummen är här, kom ut och möt honom!* (Matt 25:6)

- 2 Mitt hjärta flödar över av sköna ord,  
jag sjunger min dikt för en kónung, \*  
en snabb skrivares penna är min túnga.
- 3 Du är den skönaste bland människor, †  
ljuvlighet är utgjuten över dina láppar, \*  
ja, Gud har välsignat dig för évigt.
- 4 Omgjorda dina höfter, du hjälte, med ditt svárd, \*  
klä dig i ditt majestät och din hárlighet.
- 5 Drag ut och vinn séger! †  
Försvara sanning, ödmjukhet och rátt! \*  
Din högra hand skall göra underbara gárningar.
- 6 Skarpa är dina pílar, †  
de skall lägga folken únder dig, \*  
konungens fiender skall träffas i hjártat.
- 7 Gud, din tron står för tid och évighet, \*  
ditt rikes spira är rättvisans spira.
- 8 Du älskar det rätta men hatar órátt, †  
därför har Gud, din Gud, smórt dig \*  
med glädjens olja mer än dina líkar.
- 9 Av myrra, aloe och kassia doftar dina kláder, \*  
från elfenbenspalats gläder dig strángaspel.
- 10 Konungadótttrar har du som tárnor i ditt hów, \*  
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofír.

- 11 Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt óra: \*  
Glöm nu ditt folk och din faders hús,  
12 så att konungen får ha sin lust i din skónhet \*  
– han är din herre, och för honom skall du falla néd.  
13 Dotter av Tyros, de rikaste i fólkét \*  
söker vinna din ynnest med gávör.  
14 Idel härlighet är konungadottern i gemáket: \*  
av guldvirkat tyg består hennes drákt.  
15 I brokigt vävda kläder förs hon till kónungen, †  
jungfrur, hennes väninnor, följer henne, \*  
de leds in till díg.  
16 Under glädje och fröjd förs de frám, \*  
de tågar in i konungens paláts.  
17 Dina söner skall tréda i dina fädens stálle, \*  
du skall sätta dem till furstar överallt i lándet.  
18 Ditt namn vill jag göra prisat bland alla kommande slákten, \*  
ja, folken skall lova dig, alltid och i évighet.

### Psalm 46

Gud, vår tillflykt och styrka – *Man skall ge honom namnet Immanuel, det betyder: Gud med oss* (Matt 1:23)

- 2 Gud är vår tillflykt och vår styrka, \*  
en hjälp i nöden, väl beprövad.  
3 Därför skulle vi inte frukta om än jorden skálvde \*  
och bergen störtade ner i havets djúp,  
4 om än dess vågor brusade och svállade, \*  
och bergen bävade vid dess úppror.  
Herren Sebaot är méd oss, \*  
Jakobs Gud är vår bórg.  
5 En ström går fram  
vars flóden ger glädje åt Guds stád, \*  
åt den Högstes heliga bóning.  
6 Gud bor därinne, den skall inte váckla, \*

- Gud hjälper den när morgonen grýr.  
7 Hedningarna larmar, riken väcklar, \*  
han låter höra sin röst, då smälter jorden.  
8 Herren Sebaot är méd oss, \*  
Jakobs Gud är vår bórg.  
9 Kom och skåda Herrens vérk: \*  
gärningar som väcker häpnad utför han på jorden.  
10 Han stillar strider intill jordens ánde, †  
han bryter bågen och knäcker spjútet, \*  
sköldarna bränner han upp i éld.  
11 Bli stilla och besinna att jag är Gúd. \*  
upphöjd över folken, upphöjd över jorden.  
12 Herren Sebaot är méd oss, \*  
Jakobs Gud är vår bórg.

### Psalm 47

Herren, världsalltets konung – *Han sitter på Faderns högra sida, och hans rike skall aldrig ta slut*

- 2 Klappa i händerna, alla fólk, \*  
höj jubel till Gud med frójderop.  
3 Ty Herren är den Högste, han är värd att frúkta, \*  
en väldig konung över hela jorden.  
4 Han tvingar folken únder oss \*  
och folkslagen under våra fótter.  
5 Han utväljer åt oss ett eget lánd, \*  
Jakobs, hans älskades, stólthet.  
6 Gud har stigit upp under júbel, \*  
Herren, till dånet av basúner.  
7 Lovsjung Gud, ja, lóvsjung, \*  
lovsjung vår konung, lóvsjung.  
8 Ty Gud är konung över hela jorden, \*  
sjung med insikt till hans ára.  
9 Gud är nu konung över alla hédningar, \*

Gud har satt sig på sin heliga trón.  
10 Folkens yppersta har samlats \*  
och blir ett folk åt Abrahams Gúd.  
De som är jordens sköldar tillhör Gúd, \*  
högt är han úpphöjd.

### Psalm 48

Tacksägelse för folkets räddning – *Han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem* (Upp 21:10)

2 Stor och högtlovad är Hérren \*  
i den stad där vår Gud har sin bóning.  
3 Skönt reser sig hans heliga bérg, \*  
en fröjd för hela jórden,  
berget Sion längst uppe i nórr, \*  
den store konungens stád.  
4 Gud bor i dess paláts, \*  
han har gjort sig känd som ett várn.  
5 Kungarna slöt sig sámman, \*  
tillsammans drog de frá.   
6 De såg upp och hápnade, \*  
de förskräcktes, de flýdde.  
7 Bävan grep dem, ångest lik en födande kvínna, \*  
8 som när östanvinden krossar skeppen från Tarshísh.  
9 Det vi hade hört om fick vi se  
i Herren Sebaots stad, i vår Guds stád. \*  
Gud håller den vid makt i évigheit.  
10 Vi tänker, o Gud, på din ná.   
11 när vi står i ditt témpel.  
11 Som ditt namn, o Gud,  
så når ditt lov intill jordens ándar, \*  
din högra hand är full av ráttfärdighet.  
12 Sions berg må gládja sig †  
och Judas döttrar frójdade sig, \*  
för dina dómars skull.

13 Vandra runt Sion, gå omkring det, räkna dess tórn, \*  
14 ge akt på dess murar, gå genom dess paláts,  
15 så att ni kan berätta för kommande slákten: †  
Sådan är Gud, vår Gud, alltid och i évighet. \*  
Han skall ledsaga oss intill dóden.

### Psalm 49

Rikedomens tomhet – *Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket*  
(Matt 19:23)

#### I

2 Hör detta, alla fólk, \*  
lyssna, ni alla som lever i världen,  
3 både låga och hóga, \*  
rika såväl som fáttiga!  
4 Min mun skall tala vísdom, \*  
mitt hjärtas tanke skall vara förstånd.  
5 Jag vill vända mitt öra till lærorikt tál, \*  
yppa vid lyran min hemliga kúnskap.  
6 Varför skulle jag frukta i olyckans dagar, \*  
när mina förföljares ondska ómger mig?  
7 De förlitar sig på sina ágodelar \*  
och berömmar sig av sin stora ríkedom.  
8 Men ingen kan rädda sig sjálv \*  
eller ge Gud den lösepenning han kráver.  
9 För dyr är lösen för lívet, \*  
den kan aldrig någonsin betálas,  
10 så att man får leva för alltid \*  
och undgår att se gráven.  
11 Nej, man skall se att visa män dör,  
att dårar och oförnuftiga förgås liksom dé, \*  
de måste lämna sina ágodelar åt ándra.  
12 Graven blir deras hem för alltid, †  
deras boning från slákte till slákte, \*

- fast de uppkallat jordagods efter sina námn.  
13 En människa har, mitt i sin härlighet, inget bestånd, \*  
hon är lik boskapen, som förgås.

## II

- 14 Så går det för dem som förtröstar på sig själva, \*  
så blir slutet för dem som talar stora ord.  
15 Döden för dem fram på sina ängar som en fährjord, \*  
ända till dödsriket störtar de nér.  
Deras gestalter förtärs av dödsriket, \*  
där nere får de sin bóning.  
16 Men Gud skall köpa mig frí, \*  
han skall rädda mig ur dödsrikets våld.  
17 Frukta inte när en man blir rík, \*  
när hans hus växer till i härlighet.  
18 Av allt detta får han ingenting med sig vid sin död, \*  
hans härlighet följer honom inte dit nér.  
19 Om han än prisar sig välsignad under sitt lív, \*  
och berömmar sig, när han gör sig goda dagar,  
20 så skall han dock gå till sina fäder, \*  
till dem som inte längre ser ljúset.  
21 En människa som, mitt i sin härlighet, är utan förstånd, \*  
hon är lik boskapen, som förgås.

## Psalm 50

Den sanna fromheten – *Jag har inte kommit för att upphäva lagen utan för att uppfylla den* (jfr Matt 5:17)

## I

- 1 Gud, Herren Gud, talar och kallar hela jorden, \*  
från solens uppgång ända till dess nédgång.  
2 Från Sion, det fullkomligt skóna, \*  
träder Gud fram i gláns.  
3 Vår Gud kommer, han skall inte tíga, †

framför honom går förtärande éld, \*  
kring honom stormar det háftigt.  
4 Han kallar på himlen därovan och på jorden, \*  
ty han vill hålla dom över sitt fólk:  
5 ”Samla inför mig mina frómma, \*  
som sluter förbund med mig vid óffer.  
6 Himlarna förkunnar att han är ráttfárdig, \*  
att Gud är den som skipar rátt.”

## II

7 ”Hör, mitt folk, jag vill tála, †  
Israel, jag vill ställa dig till svárs. \*  
Jag är Gud, din Gúd.  
8 Jag vill inte straffa dig för dina óffer, \*  
dina brännoffer har jag alltid infór mig.  
9 Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hús \*  
eller bockar ur dina fállor.  
10 Ty mina är alla skogens djúr, \*  
boskapen på de tusende bérge,  
11 jag känner alla fåglar i skýn, \*  
jag vet vad som rör sig på márken.  
12 Om jag hungrade behövde jag inte sága det, \*  
ty min är jorden och allt som finns på den.  
13 Skulle jag då äta kött från tjurar \*  
eller dricka blod från bóckar?  
14 Nej, offra lovets offer åt Gúd, \*  
och infria dina löften till den Högste.  
15 Ákalla mig på nödens dág, \*  
så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig.”

## III

16 Men till den gudlöse säger Gud:  
”Hur kan du tala om mina stádgar \*  
och föra mitt förbund på túngan,



- 17 du som hatar túktan \*  
och vänder ryggen åt mina órd?
- 18 Om du ser en tjuv håller du méd honom, \*  
med áktenskapsbrytare ger du dig i lág.
- 19 Din mun talar onda, elaka órd, \*  
och din tunga smider ránker.
- 20 Du förtalar din bróder, \*  
du anklagar din moders són.
- 21 Så gör du, och jag tíger, \*  
och nu tror du att jag är som dú.  
Nej, jag vill ställa fram det för dina ógon, \*  
och jag vill stráffa dig.
- 22 Ni som glömmar Gud, besinna détta, \*  
så att jag inte sliter sönder er utan ráddning:
- 23 Den som offerar lovets offer árar mig, \*  
och den som ger akt på sin väg skall se min frálsning.”

### **Psalm 51**

Gud, var mig nådig – *Se till att ni förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan* (Ef 4:23–24)

- 3 Gud, var mig nådig i din gódhét, \*  
utplåna mina övertrádelser i din stora barmhártighet.
- 4 Två mig väl från min míssgárning, \*  
rena mig från min sýnd.
- 5 Ty jag känner mina sýnder, \*  
mina övertrádelser är alltid infórr mig.
- 6 Mot dig allena har jag sýndat, \*  
jag har gjort det som är ont i dina ógon.  
Så befinns du rättfárdig i dina órd, \*  
rättvis i dina dómar.
- 7 Se, i synd är jag fódd, \*  
i synd har min moder ávlat mig.
- 8 Du har ju behag till sanning i hjártat, \*

- så lär mig då vishet i mitt innersta.
- 9 Rena mig med isop, så att jag blir rén, \*  
två mig, så att jag blir vitare än snö.
- 10 Låt mig känna fröjd och glädje, \*  
låt de ben som du har krossat få fröjda sig.
- 11 Vänd bort ditt ansikte från mina sýnder, \*  
utplåna alla mina skúlder.
- 12 Skapa i mig, Gud, ett rent hjárta, \*  
ge mig på nytt en frimodig ánde.
- 13 Förkasta mig inte från ditt ánsikte, \*  
ta inte din heliga ande ifrá mig.
- 14 Låt mig åter få fröjdas över din frålsning, \*  
uppehåll mig med villighetens ánde.
- 15 Då skall jag lära överträdarna dina vágar, \*  
och syndarna skall omvända sig till dig.
- 16 Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frålsare, \*  
så skall min tunga jubla över din ráttfárdighet.
- 17 Herre, öppna mina láppar, \*  
så att min mun kan förkunna ditt lóv.
- 18 Ty du har inte behag till sláktoffer, †  
då skulle jag ge dig sådana; \*  
du har inte lust till bránnoffer.
- 19 Det offer som behagar Gud är en förkrossad ánde, \*  
ett förkrossat och bedrövat hjárta  
skall du, o Gud, inte förákta.
- 20 Gör väl mot Sion i din nád, \*  
bygg upp Jerusalems múrar.
- 21 Då skall du få rätta offer som behagar dig, †  
bránnoffer och héloffer, \*  
då skall man offra tjurar på ditt áltare.

## Psalm 52

Mot fienden – *Den stolte skall ha sin stolthet i Herren* (1 Kor 1:31)

- 3 Du mäktige, varför skryter du över det ónda, \*  
varför förhäver du dig ständigt mot den frómme?
- 4 Du lömske, din tunga far efter fördárv, \*  
den är lik den skarpaste rákkniv.
- 5 Du älskar ont mer än gótt, \*  
lögn mer än sanningens órd,
- 6 du älskar fördárvliga órd, \*  
du falska túnga.
- 7 Därför skall Gud störta ner dig för alltid, †  
han skall gripa dig och rycka ut dig ur din hýdda \*  
och utrota dig ur de levandes lánd.
- 8 De rättfärdiga skall se det och frúkta, \*  
de skall hána honom och sága:
- 9 ”Se, där är den man som inte gjorde Gud till sitt värn,  
utan förlitade sig på sin stora ríkedom, \*  
trotsig i sin lýstnad!”
- 10 Men jag skall vara som ett grönskande olivträd i Guds hús. \*  
Jag förtröstar på Guds nåd alltid och för évigt.
- 11 Jag skall i evighet tacka dig för vad du gjort \*  
och inför dina fromma hoppas på ditt namn, ty du är gód.

## Psalm 53

De gudlösas dårskap – *Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud* (Rom 3:23)

- 2 Dårarna tänker: ”Det finns ingen Gud.”  
Deras handlingar är usla och vídriga, \*  
ingen finns som gör gótt.
- 3 Gud skádar ner från hímlen, †  
för att se om det finns någon vís, \*  
någon som söker Gúd.
- 4 Nej, alla har avfallit, alla är fördárvade, \*

ingen gör gott, ingen enda.

- 5 Dessa ogärningsmän, har de ingenting lärt?  
De äter mitt folk, som om de åt bröd, \*  
och de åkallar inte Gúd!
- 6 Förskräckelse skall drábba dem, †  
oväntad förskräckelse, \*  
Gud skall krossa deras bén.  
De som har lägrat sig mot dig skall stå där med skám, \*  
ty Gud skall förkåsta dem.
- 7 Ack att från Síon \*  
kom räddning för Ísrael!  
När Gud en gång återupprättar sitt fólk, \*  
då skall Jakob jubla, då skall Israel vara glád.

#### Psalm 54

Bön om hjälp – *Profeten ber att han i Herrens namn skall befrias från förföljarnas ondska*  
(Cassiodorus)

- 3 Fräls mig, Gud, genom ditt námn, \*  
skaffa mig rätt i din mákt.
- 4 Gud, hör min bón, \*  
lyssna till mina órd.
- 5 Ty främlingar reser sig upp mot mig,  
och våldsverkare står efter mitt lív, \*  
de har inte Gud för ógonen.
- 6 Men Gud är min hjálpare, \*  
Herren beskyddar mig.
- 7 Må det onda falla tillbaka på mina förfóljare, \*  
förgör dem, du som är trófast.
- 8 Jag skall offra åt dig med villigt hjárta, \*  
Herre, jag skall prisa ditt namn, ty du är gód.
- 9 Herren räddar mig ur all nód, \*  
och jag får se hur det går med mina fiender.

## Psalm 55

Klagan över falska vänner – *Bävan och ångest kom över Jesus* (Mark 14:33)

### I

- 2 Lyssna, Gud, till min bön,  
dölj dig inte för min åkallan, \*  
hör på mig och svåra mig.
- 3 I min vånda är jag utan ro och måste klåga, \*  
4 vid fiendens rop, vid den gudlöses skrí.
- Ty de drar ólycka över mig, \*  
de ansätter mig i vréde.
- 5 Mitt hjärta ängslas i mitt bröst, \*  
dödens fásor har fallit óver mig.
- 6 Frukta och bävan kommer óver mig, \*  
förfåran gríper mig.
- 7 Därför tänker jag:  
Om jag ändå hade vingar som dúvan! \*  
Då skulle jag flyga bort och söka mig ett bó.
- 8 Långt bort skulle jag flý \*  
och finna härbärke i óknén.
- 9 Jag skulle skynda att söka mig en tillflykt \*  
undan oväder och stórmvind.
- 10 Fördärva dem, Herre, gör deras tungor óense. \*  
Ty våld och uppror ser jag i stáden.
- 11 Dag och natt går de omkring den, ovanpå dess múrar, \*  
ondska och olycka ráder där.
- 12 Fördärv ráder i stáden, \*  
förtryck och svek viker inte från dess tórg.

### II

- 13 Det är inte en fiende som smådar mig, \*  
det kunde jag bára,  
det är inte min ovän som förháver sig, \*

- för honom kunde jag gömma mig úndan.
- 14 Men du gör det, du som var min jámlíke, \*  
min vän och förtrógne,
- 15 du som levde med mig i ljuvlig förtrólighet, \*  
du som gick med mig i högtidsskaran i Guds hús.
- 16 Må döden ovántat drábba dem, †  
må de fara ner i dödsriket lévande, \*  
ty ondska ráder i deras hus och deras hjárta.
- 17 Men jag ropar till Gúd. \*  
Herren skall hjálpa mig.
- 18 Afton och morgon och middag suckar jag och klágar, \*  
och han skall höra min róst.
- 19 Han befriar och skýddar mig, †  
så att de inte kommer víd mig, \*  
dessa många som går till ángrepp.
- 20 Gud skall höra min bön och beségra dem, \*  
han som sedan urtiden sitter på sin trón.  
Ty de vill inte vända óm, \*  
och de fruktar inte Gúd.
- 21 Han bär hand på sin vän, \*  
han bryter Guds förbúnd.
- 22 Orden i hans mun är hala som smór, \*  
men stridslust fyller hans hjárta.  
Hans ord är lenare än ólja, \*  
men de är dragna svárd.
- 23 Kasta din börda på Hérren, †  
han skall låta dig stå úpprätt, \*  
han skall aldrig tillåta att den rättfárdige vácklar.
- 24 Gud, du skall stórta ner dem i gravens djup,  
de blodgiriga och falska får inte ens leva halva sitt lív, \*  
men jag förtröstar på díg.

## Psalm 56

Förtröstansfull bön till Herren – *Här ser vi Kristus i hans lidande* (S:t Hieronymus)

- 2 Var mig nådig, Gud, ty människor står mig efter livet, \*  
mina fiender plågar mig dag efter dag.
- 3 Mina förföljare står mig dagligen efter livet, \*  
många strider mot mig i högmod.
- 4 Men när fruktan kommer över mig, \*  
sätter jag min förtröstan till dig.
- 5 Jag prisar Guds ord,  
jag förtröstar på Gud och skall inte frukta. \*  
Vad kan människor göra mig?
- 6 De förvränger ständigt mina ord, \*  
allt de tänker går ut på att skåda mig.
- 7 De gaddar sig samman, de lägger försåt, \*  
de vaktar på mina steg, de står efter mitt liv.
- 8 Skulle de räddas med all sin óndska? \*  
Nej, slå ner folken, Gud, i din vréde.
- 9 Du har räknat min flykts dagar. †  
Samla mina tårar i din lågel, \*  
skriv dem i din bók.
- 10 Då måste mina fiender vika tillbaka när jag rópar. \*  
Jag vet att Gud står mig bí.
- 11 Jag prisar Guds ord, \*  
jag prisar Herrens ord.
- 12 Jag förtröstar på Gud och skall inte frukta. \*  
Vad kan människor göra mig?
- 13 Jag har löften att infria till dig, \*  
Gud, jag vill infria dem med lóvoffer.
- 14 Ty du har räddat mitt liv från dóden \*  
och mina fötter från fáll.  
Så kan jag vandra inför Gúd \*  
i de levandes ljús.

## Psalm 57

En plågad människas morgonbön – *Denna psalm besjunger Herrens lidande* (S:t Augustinus)

- 2 Var mig nådig, Gud, var mig nådig, \*  
ty till dig tar min själ sin tillflykt.  
Under dina vingars skugga vill jag ta min tillflykt, \*  
till dess att det onda är förbi.
- 3 Jag ropar till Gud den Högste, \*  
till Gud, som fullbordar sitt vérk för mig.
- 4 Han skall sända hjälp från himmelen †  
när mina fiender smådar mig. \*  
Gud skall sända sin nåd och sin trófasthet.
- 5 Jag är omgiven av léjon \*  
som brinner av lystnad efter människor.  
Deras tänder är spjut och pílar \*  
deras tungor är skarpa svárd.
- 6 Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, \*  
må din ära sträcka sig över hela jorden!
- 7 De lägger ut nät för mina fötter, de förnédrar mig, \*  
de gráver en grop för mig men faller själva dári.
- 8 Mitt hjärta är berett, o Gud, mitt hjärta är berétt, \*  
jag vill sjunga och spela.
- 9 Vakna upp, min själ!  
Vakna upp, du harpa och du lýra! \*  
Jag vill väcka grýningen.
- 10 Herre, jag vill tacka dig bland fólken, \*  
jag vill lovsjunga dig bland fóklagen.
- 11 Ty din godhet når ända upp till himmelen, \*  
din trofasthet ända till skýarna.
- 12 Upphöjd vare du, Gud, över himmelen, \*  
må din ära sträcka sig över hela jorden!



## Psalm 58

Bön om straff över de onda – *Fäll ingen dom i förtid, innan Herren kommer* (1 Kor 4:5)

- 2 Talar ni verkligen rättfärdigt, ni mäktiga, \*  
dömer ni människorna rättvist?
- 3 Nej, i hjärtat gör ni upp onda plåner, \*  
och med era händer sprider ni våld i landet.
- 4 De gudlösa är avfälliga redan från modersskötet, \*  
de lögnaktiga far vilse redan från moderlivet.
- 5 Deras gift är som örmgift, \*  
som giftet från en hüggorm,  
6 som sluter sitt öra för ormtjusarens röst \*  
och inte hör ens den förfarne besvärjaren.
- 7 Gud, krossa tänderna i deras mún, \*  
Herre, bryt ut de unga lejonens tänder.
- 8 Låt dem bli till intet, som vatten som rinner bört, \*  
de pilar de skjuter må bli som utan údd.
- 9 Må de förgås, likt snigeln som úplöses, \*  
likt det foster som inte får se sólen.
- 10 Snabbare än bränslet får grytan att kóka \*  
skall vredens eld förtåra dem.
- 11 När den rättfärdige ser hämnden, skall han gládjas, \*  
han skall tvätta sina fötter i den gudlöses blód.
- 12 Och människorna skall säga:  
”Nu får den rättfärdige sin lón, \*  
det finns en Gud som dömer på jórden.”

## Psalm 59

En bön om räddning – *Här hör vi Frälsaren lära alla att hängivet dyrka hans Fader* (Eusebios av Caesarea)

- 2 Befria mig, min Gud, från mina fiender, \*  
skydda mig för dem som förföljer mig.
- 3 Befria mig från dem som övar våld, \*

- rädda mig från dessa mördare.
- 4 De ligger i försåt för mig, †  
grymma människor gaddar sig sámmán, \*  
utan att jag, Herre, har begátt något ónt.
- 5 Utan att jag har sýndat \*  
löper de fram och gör sig redo till stríd.  
Vakna upp, kom mig till mótes, \*  
se vad som drábbar mig!
- 6 Herre Gud Sebaot, du Israels Gud,  
vakna och hemsök alla hédningar, \*  
hemsök utan náad alla trolösa ógárningsmán!
- 7 Var afton kommer de tillbáka, \*  
de tjúter som hundar och stryker omkring i stáden.
- 8 Deras mun flödar óver, †  
deras ord är dragna svárd, \*  
de tänker: ”Vem skulle hóra det?”
- 9 Men du, Herre, lér át dem, \*  
du bespottar alla hédningar.
- 10 Du min styrka, jag vill hålla mig till díg. \*  
Gud är min bórg.
- 11 Min Gud kommer mig till mötes med sin náad. \*  
Gud låter mig se ner på mina förfóljare.
- 12 Dráp dem inte, annars glómmar mitt folk,  
låt dem genom din kraft driva hemlösa omkring, \*  
och slá ner dem, Herre, du vår skóld.
- 13 De syndar så snart de öppnar sin mun.  
Má de fångas i sitt hógmod, \*  
i den förbannelse och lögn som de spríder.
- 14 Förgör dem i vrede, förgó dem, \*  
så att de inte längre finns tíll.  
Då erfar de att det är Gud som ráder óver Jákob \*  
och ánda till jordens gránsar.
- 15 Var afton kommer de tillbáka, \*

- de tjenter som hundar och stryker omkring i staden.  
16 De driver omkring efter röv. \*  
Blir de inte mätta ylar de natten igenom.
- 17 Men jag vill sjunga om din makt \*  
och jubla över din nåd när morgonen grår,  
ty du är för mig en borg, \*  
en tillflykt när jag är i nöd.
- 18 Du min styrka, dig vill jag prisa, \*  
ty Gud är min borg, min nåderike Gúd.

### Psalm 60

Bön efter nederlag – *I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen*  
(Joh 16:33)

- 3 Gud, du har förkastat oss och brutit nér oss. \*  
Din vrede har drabbat oss. Upprätta oss igen!
- 4 Du har kommit landet att bäva och rámma. \*  
Hela nu dess revor, ty det vacklar.
- 5 Hårt har du provat ditt fólk, \*  
du har slagit i át oss rusande vín.
- 6 Men át dem som fruktar dig har du rest ett banér, \*  
dit de kan samlas och fly undan bágen.
- 7 Grip in med din högra hand och ge oss séger, \*  
bönhör oss, lát dina vänner bli ráddade!
- 8 Gud har sagt i sin helgedom: ”Jag skall triumféra, \*  
jag skall mäta ut Suckots dal och utskifta Shékem.
- 9 Mitt är Gilead, mitt är Manásse, \*  
Efraim är min hjälm och Juda min spíra.
- 10 Men jag gör Moab till mitt tváttfat, †  
jag kastar min sko på Édom. \*  
Hylla mig med jubelrop, du filisteernas lánd!”
- 11 Vem för mig mot den välbefásta stáden, \*  
vem leder mig mot Édom?
- 12 Har du, o Gud, förkástat oss, \*

- vill du inte dra ut med våra hårar?  
13 Stå oss bi i kampen mot fienden, \*  
ty människor kan inte ge oss hjälp,  
14 men med Gud kan vi göra mäktiga ting, \*  
han skall trampa ner våra fiender.

### Psalm 61

En landsflyktigs bön – *En bön av den rättfärdige som hoppas på det som hör evigheten till*  
(S:t Hilarius)

- 2 Hör, o Gud, mitt róp, \*  
lyssna till min bön.  
3 Från jordens ände ropar jag till dig,  
ty mitt hjärta försmáktar. \*  
För mig upp på klippan som är för hög för mig.  
4 Ty du är min tillflykt, \*  
ett torn som skyddar mig mot fienden.  
5 Låt mig bo i din hydda för évigt, \*  
jag tar min tillflykt under dina vingar.  
6 Du, o Gud, har hört mina löften \*  
och gett en arvslott åt dem som fruktar ditt námn.  
7 Låt konungen leva länge, \*  
må hans ár vara från slákte till slákte.  
8 Må han för évigt sitta på sin tron inför Gúd. \*  
Bevara honom i nåd och trófasthet.  
9 Då skall jag ständigt lovsjunga ditt námn \*  
och infria mina löften dag efter dag.

### Psalm 62

Friden i Gud – *Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid* (Rom 15:13)

- 2 Bara hos Gud finner min själ sin ró, \*  
från honom kommer min hjälp.  
3 Ja, han är min klippa och min hjälp, \*  
min borg, jag skall inte váckla.

- 4 Hur länge vill ni råsa mot mig \*  
och samfällt störta fram mot mig,  
som för att få en vägg att falla, \*  
en mur att störta ín?
- 5 De tänker stöta ner mig från min höjd, \*  
de älskar lögn.  
Med munnen välsignar de, \*  
men i sitt innersta förbånnar de.
- 6 Bara i Gud må du ha din ró, min själ, \*  
ty från honom kommer mitt hopp.
- 7 Ja, han är min klippa och min hjälp, \*  
min borg, jag skall inte väckla.
- 8 Hos Gud är min frälsning och min ára, \*  
min starka klippa, min tillflykt har jag i Gúd.
- 9 Förtrösta alltid på honom, du folk,  
utgjut för honom era hjärtan. \*  
Gud är vår tillflykt.
- 10 En vindfläkt är människán, \*  
myndiga herrar idel tómhet.  
I vågskålen är de för lätta, \*  
de väger mindre än en vindfläkt.
- 11 Förlita er inte på förtryck, \*  
sätt inte ert hopp till orätt vinning.  
Om er rikedom växer, \*  
så fäst inte ert hjärta vid dén.
- 12 En gång har Gud sagt det, \*  
ja, två gånger har jag hört det:  
makten finns hos Gud,
- 13 och hos dig, Herre, finns náð, \*  
du lönar var och en efter hans gärningar.

### **Psalm 63**

*Längtan efter Gud – Söker Gud i gryningen gör den som tar avstånd från nattens gärningar*

- 2 Gud, du är min Gúd, \*  
i gryningen söker jag díg.  
Min själ törstar efter dig,  
min kropp längtar efter díg \*  
i ett torrt land som försmäktar utan våtten.
- 3 Så skådar jag nu efter dig i témplet \*  
för att få se din mákt och din ára.
- 4 Ty din nåd är bättre än líf, \*  
mina läppar skall prísa dig.
- 5 Så skall jag då lova dig så länge jag léver, \*  
i ditt namn skall jag lyfta mina hánder.
- 6 Min själ blir mättad som av märg och fétt, \*  
och med jublande läppar lovsjunger min mún,
- 7 när jag kommer ihåg dig på min bádd \*  
och tänker på dig under nattens tímmar.
- 8 Ty du är min hjálp, \*  
och under dina vingars skugga júblar jag.
- 9 Min själ háller sig intíll dig, \*  
din högra hand beskýddar mig.
- 10 Men dessa som står efter mitt líf och vill förgóra mig, \*  
de skall fara ner i jordens djúp.
- 11 De skall utlämnas åt svárd, \*  
de skall bli schakalers býte.
- 12 Men konungen skall glädja sig i Gud,  
de som svär vid honom skall få júbla \*  
när lögnarnas mún blir týstad.

### Psalm 64

Bön om skydd mot fiender – *Denna psalm bör framför allt få oss att tänka på Herrens lidande* (S:t Augustinus)

- 2 Hör, o Gud, min röst, när jag klågar, \*  
skydda mitt liv mot fiendens hót.
- 3 Göm mig för de ondas skára, \*

för ogärningsmännens larmande hóp,

- 4 De vässar sina tungor som svárd, \*  
de lägger an med bittra ord som med pílár,  
5 för att skjuta den skuldlöse ur bákháll \*  
– plötsligt skjuter de, utan förskóning.  
6 De står fast i sitt onda úppsát, †  
de ordar om hur de skall lägga ut snáror, \*  
de säger: ”Vem skulle sé oss?”  
7 De tänker ut lömska pláner: †  
”Nu är vi redo att slå till!” \*  
Deras inre är fördärvat, deras hjärta är en ávgrund.  
8 Då skjúter Gud dem, \*  
plötsligt sárar dem hans píl.  
9 Deras tunga får dem på fall, de blir stráffade, \*  
alla som ser dem skakar på húvudet.  
10 Och alla människor blir förskráckta, \*  
de förkunnar vad Gud har gjort och besinnar hans vérk.  
11 Den rättfárdige skall gládja sig i Hérren †  
och ta sin tillflykt till hónom, \*  
och alla rättsinniga skall júbla.

### Psalm 65

Högtidlig tacksägelse – *Sion skall här tolkas som den himmelska staden* (Origenes)

- 2 Dig tillhör lovsång, o Gud, på Sión, \*  
vi vill infria våra löften till díg.  
3 Du som hör bón, \*  
till dig kommer allt lévande.  
4 Våra missgárningar är oss för túnga, \*  
men du förláter vad vi brútit.  
5 Salig den du utväljer och láter komma till díg, \*  
så att han får bo i dina gárdar.  
Må vi få mätta oss med det goda i ditt hús, \*  
det heliga i ditt témpel.

- 6 Du gör underbara g rningar \*  
och b nh r oss i trohet, Gud, vår fr lsare,  
du som  r en tillflykt för alla jordens  ndar \*  
och f r havet i fj rran,
- 7 du som g r bergen fasta genom din kr ft, \*  
ty du är rustad med m kt,
- 8 du som stillar havens br s, \*  
deras b ljors brus och folkens l rm.
- 9 De som bor vid jordens  ndar häpnar för dina t cken, \*  
 sterland och v sterland uppfyller du med j bel.
- 10 Du visar omsorg om landet och v ttnar det, †  
du låter det fl da över av rikedom, \*  
Guds k lla har vatten till f llest.  
Du bereder s d  t människorna, \*  
n r du så bereder j rden.
- 11 Dess f ror v ttnar du, \*  
du jämnar det som  r  ppl jt,  
med regnskurar mjukar du  pp den, \*  
det som växer på den välsignar du.
- 12 Du kröner året med ditt g da, \*  
och där du g r fram ges skörd i  verfl d:  
13 betesmarkerna i  knen dr per, \*  
och h jderna omger sig med fr jd,  
14  ngarna h ljer sig i hj rdar, †  
och dalarna täcks med s d \*  
– allt höjer jubelrop och sj nger.

### Psalm 66

En tackofferhymn – *Om Herrens uppståndelse och folkens omvändelse* (Hesychios)

#### I

- 1 H j jubel till Gud, alla l nder, \*  
2 lovsjung hans namn, ge honom  ra och pris.  
3 S g till Gud: Hur underbara  r inte dina g rningar, \*



- för din stora makts skull visar dina fiender dig lýdnad.
- 4 Alla länder skall tillbe och lovsjunga dig, \*  
de skall lovsjunga ditt námn.
- 5 Kom och se vad Gud har gjort. \*  
Underbara är hans gärningar mot människor.
- 6 Han förvandlade havet till torrt land,  
de vandrade rakt genom flóden, \*  
då gladdes vi över honom.
- 7 Han råder för évigt, †  
hans ögon ger akt på fólken, \*  
de trotsiga kan inte stå emot hans mákt.
- 8 Prisa, ni folk, vår Gúd, \*  
och låt hans lov ljuda hógt,  
9 ty han har bevarat vårt lív \*  
och har inte låtit oss váckla.
- 10 Du prövade oss, o Gud, \*  
du luttrade oss som sílver,  
11 du förde oss in i fängelse, †  
du lade en tung börda på vår rýgg, \*  
du lät människor fara fram över vårt húvud,  
12 vi måste gå genom eld och vátten, \*  
men du har fört oss ut i fríhet.

## II

- 13 Så kommer jag då till ditt hus med bránnoffer, \*  
jag vill infria mina löften till díg,  
14 dem som jag avgav med mina láppar \*  
och som min mun uttalade i min nód.
- 15 Bránnoffer av feta får bär jag fram inför dig,  
med offerånga av bággar, \*  
jag offerar både tjurar och bóckar.
- 16 Kom och hör, jag vill berätta för er,  
ni alla som fruktar Gúd, \*

- om allt gott som Herren har gjort för mig.  
17 När jag ropade till honom med min mún, \*  
redan då var lovsång på min tunga.  
18 Om jag tänkt ut något orätt i mitt hjärta, \*  
så skulle Herren inte ha hört mig.  
19 Men Gud har hört mig, \*  
han har lyssnat till mitt bönerop.  
20 Lovad vare Gud,  
som inte har förkastat min bön \*  
eller vänt ifrån mig sin nåd.

### Psalm 67

Alla folk skall tacka Gud – *Ni skall veta att det är till hedningarna som Gud nu har sänt frälsningen* (jfr Apg 28:28)

- 2 Gud vare oss nådig och välsigne oss, \*  
må han låta sitt ansikte lysa och lédsaga oss,  
3 så att man på jorden lär känna hans väg, \*  
bland alla hedningar hans frälsning.  
4 Folken, o Gud, skall tácka dig, \*  
alla folk skall tácka dig.  
5 Folkslagen skall glädja sig och júbla, †  
ty du dömer folken rätt, \*  
och du leder folkslagen på jorden.  
6 Folken, o Gud, skall tácka dig, \*  
alla folk skall tácka dig.  
7 Jorden har givit sin gróda. \*  
Må Gud, vår Gud, välsigna oss.  
8 Må Gud välsigna oss \*  
och alla jordens ändar frúkta honom.

### Psalm 68

Herrens intåg i triumf – *Han steg upp i höjden och tog fångar, han gav människorna gåvor* (Ef 4:8)

- 2 Gud står upp, hans fiender skingras, \*  
de som hatar honom flyr för hans ansikte.
- 3 Som rök fördrivs, \*  
så fördrivs de av dig,  
som vaxet smälter för éld \*  
förgås de gudlösa för Guds ansikte.
- 4 Men de rättfärdiga är glåda, \*  
de fröjdar sig inför Gud och jublar i glådje.
- 5 Sjung och spela till Guds åra, \*  
jubla inför honom som drar fram genom óknarna.  
Hans namn är Hérren, \*  
fröjdas inför honom,
- 6 de faderlösas fader och änkors försvårare, \*  
Gud i sin heliga bóning.
- 7 Gud hjälper de ensamma till ett hem  
och för de fångna ut till lýcka, \*  
men de trotsiga får bo där marken ligger óde.
- 8 Gud, när du drog ut i spetsen för ditt fólk, \*  
när du gick fram i óknen,
- 9 då bävade jórden, †  
då utgöt himlen sina flóden inför Gúd, \*  
inför Sinais Herre, inför Israels Gúd.
- 10 Ett rikligt regn lät du fälla, o Gud, \*  
du gav liv åt ditt land, som försmåktade.
- 11 Ditt eget folk fick bó där, \*  
o Gud, du sörjde i din godhet för de árma.

## II

- 12 Herren sänder ut sitt órd, \*  
stor är skaran av kvinnor som bär glådjebud:
- 13 ”Härarnas konungar flýr! \*  
I husen får man utskifta býtet!”
- 14 Hur kan ni ligga stilla i era fállor †  
när duvans vingar blir höljda i silver \*

- och hennes fjädrar skimrar av guld?
- 15 När den Allsmäktige skingrar kungarna i landet, \*  
faller snö på Sálmon.
- 16 Ett väldigt berg är Bashán, \*  
ett berg rikt på höjder är Bashán.
- 17 Ni höga berg, varför ser ni med ávund †  
på det berg som Gud har valt till sin bóning, \*  
där Herren skall bo för álltid?
- 18 Guds vagnar är tiotúsenden, \*  
tusen och áter túsen.  
Herren drog frám med dem, \*  
Sináis Gud är nu i témpel.
- 19 Du steg upp i höjden, du tog fångar, †  
du krävde gåvor av de trótsiga \*  
för att de skulle få bo hos Herren Gúd.
- 20 Lovad vare Herren dag efter dág! \*  
Han bär oss, Gud ger oss séger.
- 21 Vår Gud är den Gud som vinner séger, \*  
och hos Herren finns räddning från dóden.
- 22 Men han krossar sina fienders húvuden, \*  
krossar hjässan på dem som övar órátt.
- 23 Herren säger: ”Från Bashan skall jag hámta dem, \*  
från havets djup skall jag hämta úpp dem,  
24 så att du kan vada i blód \*  
och dina hundars tunga får sin del av dina fiender.”

### III

- 25 Man ser, o Gud, ditt íntåg, \*  
min Gud, min konung, tågar in i sitt témpel.
- 26 Frámst går sångare, †  
harospelare följer éfter \*  
mitt bland unga kvinnor som slår på púkor.
- 27 Lova Gud i den stora försámlingen, \*  
lova Herren, Israels kálla.

- 28 Där går Benjamin, den yngste, han för dem án. \*  
 Där går skaran av Judas furstar,  
 Sebulons furstar, Naftalis fúrstar.
- 29 Gud, stå upp i din makt,  
 den väldiga makt som du har vísat oss, \*  
 30 träd fram i ditt tempel i Jerúsalem.  
 Låt kungarna bära fram sina gávor, †  
 31 straffa odjuret i vássen, \*  
 tjurarnas hop med deras kálvar.  
 De är giriga efter silver, tvinga dem till lýdnad! \*  
 Ja, han skingrar de folk som vill föra krig.  
 32 De mäktiga skall komma hit från Egýpten, \*  
 Etiopien skall skynda hit till Gud med gávor i hánderna.
- 33 Ni riken på jorden, sjung till Guds ára, \*  
 spela och sjung till Herrens lóv.
- 34 Han far fram på urtidshimlarnas himmel \*  
 och låter höra sin röst, sin mäktiga róst.
- 35 Ge Gud áran! †  
 Han råder över Israel i hárlighet, \*  
 och hans makt når ända till skýarna.
- 36 Frukantansvárd är du, Gud, i din hélgedom, \*  
 du som är Israels Gúd.  
 Han ger makt och styrka åt sitt fólk. \*  
 Lovad vare Gúd.

### Psalm 69

Lidelsen för ditt hus har förtärt mig – *De gav honom vin att dricka, blandat med galla*  
 (Matt 27:34)

#### I

- 2 Hjálp mig, o Gud, \*  
 ty vattnen vill dránka mig.
- 3 Jag har sjunkit ner i dy där ingen bóttén finns, †  
 jag har kommit i djupa váttén, \*

- floden sveper över mig.
- 4 Jag har ropat mig trött,  
min strupe är förtorkad, \*  
mina ögon försmäktar av väntan efter min Gúd.
- 5 Fler än håren på mitt huvud \*  
är de som hatar mig utan orsak.  
Många är de som vill förgöra mig, †  
de som utan skäl är mina fiender, \*  
vad jag inte har stulit måste jag betála.
- 6 Du, o Gud, känner min dårskap, \*  
mina skulder är inte dolda för dig.
- 7 Låt inte mig bringa dem på skám \*  
som hoppas på dig, Herre Sébaot.  
Låt inte mig få dem att stå med skám \*  
som söker dig, du Israels Gúd.
- 8 För din skull bär jag smålek, \*  
för din skull höljer blygsel mitt ánsikte.
- 9 Främmande har jag blivit för mina bröder, \*  
en främling för min moders bárn.
- 10 Lidelsen för ditt hus har förtárt mig, \*  
dina smädares smädelser har fallit över mig.
- 11 Jag grät, ja, jag fastade och grát, \*  
men det blev mig till smålek.
- 12 Jag klädde mig i sórgdrákt, \*  
men jag blev för dem ett órdsprák.
- 13 De viskar om mig där de sitter i pórtén, \*  
de gör visor om mig i sina drýckeslag.
- 14 Men jag kommer med min bön till dig. \*  
Herre, lát nådens stund vara ínne.  
Hör mig, Gud, i din stora barmhártighet, \*  
svara mig i din frálsande trófasthet.

- 15 Räd­da mig ur dyn, så att jag inte sjunker ner,  
låt mig bli räddad från dem som hatar mig, \*  
från de djupa våttnen.
- 16 Låt inte vattensvallet dränka mig †  
eller djupet slúka mig, \*  
låt inte graven sluta sitt gáp om mig.
- 17 Sv­ara mig, Herre, i din nåd och gódh­et, \*  
vánd dig till mig i din stora barmhártighet.
- 18 Dölj inte ditt ansikte för din tjánare. \*  
Jag är i nöd. Skynda att svára mig.
- 19 Kom till mig, rádda mig, \*  
befria mig från mina fiender.
- 20 Du känner min vanära, min skam och min smålek, \*  
du ser alla mina óvänner.
- 21 Smålek har krossat mitt hjárta, \*  
så att jag är vánmäktig.  
Jag väntade på medlidande, men förgávés, \*  
och på tröstare, men jag fánn ingen.
- 22 De gav mig galla att áta \*  
och áttika att dricka i min tórst.

### III

- 23 Må offerbordet bli dem till en snára, \*  
offermåltiden till ett gíller.
- 24 Må deras ögon förmörkas, så att de inte sér, \*  
låt alltid deras höfter váckla.
- 25 Utgjut över dem din ónåd, \*  
låt din vredes glöd hinna úpp dem.
- 26 Må deras gård bli óde \*  
och ingen bo i deras hýddor,  
ty de förföljer dem som du sjálv har slágit \*  
och förvárrar deras plága som du har stúngit.
- 28 Låt dem hopa skuld på skuld \*  
och inte få någon del i din ráttfárdighet.
- 29 Må de utplánas ur de levandes bók \*

och inte bli uppskrivna bland de rättfärdiga.

- 30 Men mig som är betryckt och plågad, \*  
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
- 31 Jag vill lova Guds namn med sång \*  
och med tacksägelse upphöja honom.
- 32 Det skall behaga Herren bättre än någon tjur, \*  
något offerdjur med horn och klóvar.
- 33 När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig, \*  
ni som söker Gud, era hjärtan skall léva.
- 34 Ty Herren lyssnar till de fattiga \*  
och föraktar inte sina fångna.
- 35 Må himlen och jorden lóva honom, \*  
haven och allt vad som rör sig i dém.
- 36 Ty Gud skall rädsla Sión, \*  
Judas städer skall han bygga úpp.  
Hans tjänare skall bo i dem och äga lándet, †  
37 deras barn skall få det i árv, \*  
och de som älskar hans namn skall bó där.

### Psalm 70

Gud, kom till min räddning – *Herre, hjälp oss, vi går under* (Matt 8:25)

- 2 Gud, kom till min räddning. \*  
Herre, skynda till min hjälp.
- 3 Må de drabbas av skam och blýgsel \*  
de som står efter mitt liv och vill förgöra det,  
må de vika vanärade tillbåka, \*  
alla de som önskar min ófärd.
- 4 Må de vända bort i skám, \*  
de som säger till mig: ”Ja, så går det!”
- 5 Men alla de som söker díg \*  
må fröjdas och vara glada i díg,  
de som längtar efter din räddning \*  
må alltid säga: ”Gud är stór.”



- 6 Jag är betryckt och fattig. \*  
Gud, skynda till min hjälp.  
Du är min hjälp och min befriare. \*  
Dröj inte, o Hérre.

### Psalm 71

Herre, min trygghet ända från min ungdom – *Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet*  
(Rom 12:12)

#### I

- 1 Till dig, Herre, tar jag min tillflykt, \*  
låt mig aldrig komma på skám.
- 2 Rädda och befria mig i din rättfärdighet, \*  
hör min bön och hjälp mig.
- 3 Var mig en klippa där jag får bó \*  
och dit jag alltid kan flý,  
ty du har lovat mig din hjälp, \*  
du är mitt bergfäste och min borg.
- 4 Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld, \*  
ur den orättfärdiges och förtryckarens hánd.
- 5 Du, Herre, min Gud, är mitt hópp, \*  
min tillförsikt alltifrån min úngdom.
- 6 Du har varit mitt stöd ända från móderlivet, †  
du har förlöst mig ur min moders lív, \*  
dig gäller ständigt mitt lów.
- 7 Många avskräcks av mitt óde, \*  
men du är min starka tillflykt.
- 8 Låt min mun vara full av ditt lów, \*  
hela dagen av din ára.
- 9 Förkasta mig inte i min álderdoms tíd, \*  
överge mig inte när min kraft försvinner.
- 10 Mina fiender tálar om mig, \*  
de ser vad som drabbat mig och säger till varándra:

- 11 ”Gud har övergivit honom, †  
    förfölj och grip honom, \*  
    ty det finns ingen som räddar.”
- 12 Gud, var inte långt ifrån mig, \*  
    min Gud, skynda till min hjälp.
- 13 Må de som står mig emot komma på skam och förgås, \*  
    må de som vill mig ont höljas i vanära och skám.

## II

- 14 Men jag skall alltid hoppas på dig \*  
    och mer och mer sjunga ditt lóv.
- 15 Min mun skall förkunna din rättfärdighet, †  
    hela dagen din gódhed, \*  
    ty jag känner inget mátt på den.
- 16 Jag skall frambara Herrens väldiga gárningar, \*  
    jag skall prisa din rättfärdighet, ja, endast din.
- 17 Gud, du har undervisat mig ända från min úngdom, \*  
    och än i dag förkunnar jag dina únder.
- 18 Så överge mig inte heller, o Gúd, \*  
    i min álderdom, när jag blir grá.  
Låt mig få berätta om din makt för kommande slákten, \*  
    om din kraft för alla dem som skall kómma.
- 19 Din rättfärdighet, Gud, når ända upp till hímlen. \*  
    Du som har gjort så stora ting, o Gud, vem är dig lík?
- 20 Du har sänt över oss olyckor och nöd,  
    men du skall åter göra oss lévande \*  
    och föra oss upp igen ur jordens djúp.
- 21 Ja, låt mig åter få stå úpp, \*  
    och trösta mig igén.
- 22 Då vill jag tacka dig till harpa  
    för din trofasthet, min Gúd, \*  
    jag vill lovsjunga dig till lyra, du Israels Hélige.
- 23 Mina läppar skall jubla, jag vill prisa dig, \*

- min själ skall jubla, ty du har räddat mig.  
24 Min tunga skall hela dagen förkunna din rättfärdighet, \*  
ty de som ville mig ont får vika tillbaka i skám.

## Psalm 72

Messias konungsliga makt – *De öppnade sina kistor och bar fram gåvor: guld och rökelse och myrra* (Matt 2:11)

### I

- 1 Gud, ge konungen din dómsrätt, \*  
kungasonen din rättfärdighet.  
2 Må han rättrådigt döma ditt fólk \*  
och ge dina betryckta deras rätt.  
3 Må berg och höjder bringa välstånd åt fólkets \*  
när rättvisan råder i landet.  
4 Han skall skaffa rätt åt de betryckta i fólkets, \*  
hjälpa de fattiga och krossa förtryckaren.  
5 Han skall leva så länge solen várar \*  
och så länge månen skiner, från släkte till släkte.  
6 Må han vara lik regnet som faller på ángen, \*  
lik en regnskur som vattnar jorden.  
7 I hans dagar må rättfärdigheten blómstra \*  
och freden råda tills ingen máne mer finns.  
8 Han skall hárska från hav till háv, \*  
från floden intill jordens gránser.  
9 För honom skall óknens inbyggare bója sig \*  
och hans fiender slicka stóftet.  
10 Kungarna från Tarshish och kustländerna  
skall komma med skánker, \*  
kungarna av Saba och Seba frambára gåvor.  
11 Alla kungar måste falla ner för hans fótter, \*  
alla folk måste tjána honom.

### II

- 12 Ty han skall rädda den fattige som rópar, \*  
den betryckte och den som ingen hjälper.
- 13 Han skall förbarma sig över den svage och fáttige, \*  
de fattigas liv skall han rádda.
- 14 Han skall rädda dem från våld och förtryck, \*  
deras blod är dyrbart i hans ógon.
- 15 Må han léva! \*  
Må man föra till honom guld från Sába.  
Ständigt må man bé för honom, \*  
alltid välsígna honom.
- 16 Må säden växa ymnigt i lándet, \*  
ända upp till bergens topp.  
Då skall grödan i landet bli som Libanons skóg, \*  
folk blomstra upp i städerna som grönskan på márken.
- 17 Hans namn skall bestå i évighet, \*  
så länge solen skiner må hans namn báras vídare.  
Genom honom skall alla jordens stammar bli välsígnade, \*  
alla folk skall prisa hans stórhét.
- 18 Lovad vare Herren Gud, Israels Gúd, \*  
som ensam gör únder.
- 19 Evigt lovat vare hans hárliga namn.  
Hela jorden skall fyllas av hans hárlighet. \*  
Amen, ámen.

### Psalm 73

Varför blir den rättfärdige ansatt? – *Salig är den som inte kommer på fall för min skull*  
(Matt 11:6)

#### I

- 1 Sannerligen, Gud är god mot Ísrael, \*  
mot dem som har rena hjártan!
- 2 Men jag hade så när stapplat med mina fótter, \*  
mina steg var nära att slínta,
- 3 ty jag upptändes av avund mot de óvermodiga, \*

när jag såg att det gick dem väl i deras gúdlöshet.

- 4 De lever fria från plågor ända till sin dód, \*  
deras kroppar är välnärda och friska.
- 5 De drabbas inte av olycka som andra dódliga \*  
och behöver inte lida som andra människor.
- 6 Därför är högmod deras hålsprydna, \*  
våld är den klädnad som hóljer dem.
- 7 Deras ögon skådar fram ur fétma, \*  
deras inbillningar har ingen gráns.
- 8 De talar idel hánfulla, elaka órd, \*  
med höga áthävor talar de.
- 9 Med sin mun stiger de upp i hímlen, \*  
och deras tunga far fram över jórden.
- 10 Deras folk vänder sig till dem \*  
och super så in vattnet i fulla drág.
- 11 De säger: "Hur skulle Gud kunna véta det? \*  
Skulle sådan kunskap finnas hos den Hógste?"
- 12 Ja, så är det med de gúdlösa: \*  
det går dem alltid väl, och de växer i mákt.

## II

- 13 Sannerligen, förgäves bevarade jag mitt hjárta rént \*  
och tvättade mina händer i óskuld.
- 14 Jag blev ju plågad hela dágen, \*  
och tuktan kom över mig varje mórgon.
- 15 Om jag hade sagt: "Jag vill tala som dé", \*  
då hade jag svikit dina barn, ditt slákte.
- 16 Men när jag tänkte efter för att förstå, \*  
syntes det mig alltför svárt,
- 17 till dess jag trängde in i Guds heliga rádslut \*  
och insåg vad som drábbar dem:
- 18 Sannerligen, du ställer dem på slipprig márk, \*  
du störtar dem i fördárv.
- 19 De blir plötsligt föríntade, \*

- de rycks bort och får ett slut med förskräckelse.
- 20 Som det är med en dröm, Herre, när man våknar, †  
så aktar du dem för íntet, \*  
som skuggbilder när man våknar.
- 21 När mitt hjärta förbittrades \*  
och jag kände styng i mitt ínre,  
22 då var jag oförnuftig, utan förstånd, \*  
som ett oskálígt djur var jag inför díg.  
23 Dock förblír jag alltíd hós díg, \*  
du håller míg víd mín högra hánd.  
24 Du leder míg efter dítt rád \*  
och skall sedan upptaga míg med ára.
- 25 Vem har jag í hímlen utom díg? \*  
När jag har díg, frågar jag ínte efter något på jórden.  
26 Om än mín kropp och mín sjál försmáktar, \*  
är Gud mítt hjärtas klíppa och mín del för évígt.  
27 De som víker bort frá díg skall gå únder, \*  
du förgör var och en som trolöst avfaller frá díg.  
28 Men jag har mín gládje í att hålla míg íntill Gud.  
Jag söker mín tillflykt hos Hérren. \*  
Jag skall víttna om alla dína gárningar.

## Psalm 74

Klagosång över det ödelagda templet – *Var inte rädda för dem som kan döda kroppen*  
(Matt 10:28)

### I

- 1 Gud, varför har du så länge förkástat oss? \*  
Varför brinner dínn vrede mot fåren í dínn hjórd?  
2 Tänk på dínn meníghet, som du fordom förvávade, †  
den stam som du gjorde till dínn égen, \*  
tänk på Síons berg, där du har dínn bóning.
- 3 Vánd dína steg till den plats  
där förödelse ráder utan ánde \*

- allt har ju fienden fördärvat i témplet.
- 4 Dina motståndare har skränat på din heliga pláts, \*  
de har satt upp sina tecken som rätta técken.
- 5 Det var en syn, som när man höjer yxor mot en skóg, \*  
6 alla dess snidverk har de krossat med yxa och bíla.
- 7 De har satt eld på din hélgedom \*  
och orenat ditt namns boning ända till grúnden.
- 8 De har sagt i sina hjärtan: ”Vi skall kúva dem”, \*  
de har bránt upp alla Guds hus, runtom i lándet.
- 9 Vi ser inte längre våra técken, †  
det finns inte mer någon profét, \*  
och ingen vet för hur länge.
- 10 Hur länge, Gud, skall ovännén få smáda \*  
och fienden stándigt få förakta ditt námn?
- 11 Varför håller du tillbaka din hand, din högra hánd? \*  
Dra fram den ur din barm och förgóor dem!
- 12 Gud, du är ju sedan urtiden vår kónung, \*  
du är den som gör mäktiga gärningar på jórden.

## II

- 13 Det var du som delade havet i din kráft, \*  
du klöv drakarnas huvuden på váttnet.
- 14 Det var du som krossade Leviatans huvuden \*  
och gav honom till mat åt öknens djúr.
- 15 Du lät bäck och källa bryta frám, \*  
du lät de stridaste strömmar torka út.
- 16 Din är dagen, din är náttén, \*  
du har berett mánen och sólen.
- 17 Du har fastställt jordens gránser, \*  
du har skapat sommar och vínter.
- 18 Tänk då på hur fienden smádar Hérren, \*  
hur ett dåraktigt folk föraktar ditt námn.
- 19 Lámna inte ut din turturduva åt vílddjúr, \*

- glöm inte för alltid dina förtryckta.
- 20 Tänk på förbündet, \*  
ty våldsnästen finns i varje vrå i landet.
- 21 Låt inte den förtryckte vika tillbaka med skám, \*  
låt den betryckte och den fattige lova ditt námn.
- 22 Stå upp, o Gud, utför din sák. \*  
Tänk på hur du smädas hela dagen av dåren.
- 23 Hör hur dina ovänner skriár, \*  
hur dina motståndare stándigt lärmar.

### Psalm 75

Herren, den högste domaren – *Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa* (Luk 1:52)

- 2 Vi tackar dig, Gud, vi táckar dig, \*  
vi ákallar ditt namn och förkunnar dina únder.
- 3 ”Om jag än bidar min tid, \*  
så dömer jag dock rátt.
- 4 Om än jorden är i upplösning med alla som bór på den, \*  
så håller dock jag dess pelare stádiga.”
- 5 Jag säger till de stolta: Var inte så förmátna \*  
och till de gudlösa: Upphöj inte hörnet.
- 6 Ja, höj inte ert horn så hógt, \*  
tala inte styvnackat och fráckt.
- 7 Ty inte från öster eller väster, \*  
inte heller från öknen kommer hjálpen.
- 8 Nej, Gud är den som dömer, \*  
han ödmjukar den ene och upphöjer den ándre.
- 9 En kalk är i Herrens hand,  
den skummar av vin och är full av tillblandad drýck, \*  
och av den slår han í.
- Sannerligen, alla gudlösa på jorden \*  
måste dricka dess drägg i bóttén.



- 10 Men jag skall jubla för évigt, \*  
jag skall lovsjunga Jakobs Gúd.  
11 ”Jag skall hugga av de gudlösas hörn, \*  
men den rättfärdige skall lyfta sitt huvud.”

## Psalm 76

Tacksägelse för seger – *Man skall få se Människosonen komma på himlens moln* (Matt 24:30)

### I

- 2 Guds makt har visat sig i Júda, \*  
hans namn är stort i Ísrael.  
3 Hans tält är rest i Sálem, \*  
hans boning på Sión.  
4 Där har han brutit sönder bågens blixtrande pílar, \*  
sköld och svärd och alla vápen.  
5 I bländande glans och hárlighet \*  
kom du från de eviga bérge.  
6 Du har avväpnat de tappra krigarna, †  
de har slumrat in och sóver, \*  
dessa starka kan inte lyfta sina hánder.  
7 Av ditt rytande, du Jakobs Gúd, \*  
ligger domnade både man och hást.

### II

- 8 Du, o Gud, är frúktansvärd. \*  
Vem kan bestå inför dig, när du vrédgas?  
9 Från himlen lät du höra din dóm, \*  
då bävade världen och förstúmmades,  
10 när Gud stod upp till dóm \*  
för att upprätta alla förtryckta på jorden.  
11 Även de trotsigaste måste prisa dig, \*  
alla folk måste hýlla dig.  
12 Ge löften och infria dem åt Herren, er Gúd, \*

- må alla omkring honom bära fram gåvor åt den Fruktansvärde.  
13 Ty han stäcker furstarnas övermod, \*  
fruktansvärd är han för kungarna på jorden.

### Psalm 77

Hågkomsten av Herrens verk – *Alltid är jag ansatt, men inte kringränd ... förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad* (2 Kor 4:8–9)

- 2 Jag vill höja min röst till Gud och rópa, \*  
jag vill höja min röst till Gud. Må han höra mig!  
3 På min nöds dag söker jag Hérren, †  
min hand är utsträckt om natten utan att tróttna, \*  
4 min själ vill inte låta trósta sig.  
När jag tänker på Gud, vill jag sucka och klága, \*  
när jag minns, försmäktar min ánde.  
5 Du håller mina ögonlock öppna, \*  
jag är full av oro och kan inte tåla.  
6 Jag tänker på de dagar som en gång vár, \*  
på de ár som längesedan gått.  
7 Jag grubblar i min ensamhet om náttén, \*  
jag begrundar och försöker forstå:  
8 Skall Gud förkasta för évigt \*  
och ingen nåd mer bevísa?  
9 Är det ute med hans godhet för álltid, \*  
har hans ord blivit till intet för alla tíder?  
10 Har Herren glómt den nåd han vill vísa \*  
håller han i vrede inne med sin barmhártighet?  
11 Jag svarar: Nej, detta är min plágas tid, \*  
därför handlar inte den Högste som fórr.  
12 Jag vill prisa Herrens gárningar, \*  
ja, jag vill tänka på dina forna únder,  
13 jag vill begrunda alla dina gárningar \*  
och tänka på dina vérk.  
14 Gud, din väg är hélig. \*

- Vem är en gud så stor som Gúd?
- 15 Du är Gud, en gud som gör únder, \*  
du har uppenbarat din makt bland fólken:
- 16 Du räddade ditt folk med din väldiga árm, \*  
du räddade Jakobs och Josefs bárn.
- 17 Vattnen såg dig, Gud,  
vattnen såg dig och vándades, \*  
sjálva djupen darrade.
- 18 Molnen utgöt strömmar av vátten, †  
skyarna lät höra sitt dán, \*  
och dina pilar for omkring.
- 19 Dånét av din stämman rúllade, †  
jorden lystes upp av blíxtar, \*  
marken darrade och bávade.
- 20 Genom havet gick din väg,  
din stig genom väldiga vátten, \*  
men ingen såg dina fótspår.
- 21 Så förde du ditt folk som en hjórd \*  
vid Moses och Arons hánd.

### Psalm 78:1–39

Herrens godhet och folkets trolöshet i frälsningshistorien – *Allt detta är exempel som talar till oss* (jfr 1 Kor 10:6)

#### I

- 1 Lyssna, mitt folk, till min undervisning, \*  
vänd era öron till mina órd.
- 2 Jag vill öppna min mun till att lára er, \*  
uppenbara förborgade ting från fórdom.
- 3 Vad vi har hört och känner, †  
vad våra fäder har berättat, \*  
det vill vi inte dölja för deras bárn.
- För kommande slakten vill vi förkunna Herrens lów \*  
och hans makt och de under han har gjórt.

- 5 Han upprättade ett vittnesbörd i Jákob \*  
och stiftade en lag i Ísrael,  
han påbjöd den för våra fäder, \*  
och de skulle kungöra dessa ting för sina bárn.
- 6 Så skulle de bli kända för kommande slákten, \*  
för barn som en gång skulle fódas,  
och dessa skulle stå úpp \*  
och berätta om dem för sina bárn.
- 7 Då skulle de sätta sitt hopp till Gud  
och inte glömma Guds vérk \*  
utan ta hans bud i ákt.
- 8 Och de skulle inte bli som sina fäder, \*  
ett motsträvigt och upproriskt slákte,  
ett slákte vars hjárta inte var stándaktigt \*  
och vars ande inte var trofast mot Gúd.
- 9 Efraims barn, välbevåpnade bágskyttnar, \*  
vände om på stridens dág.
- 10 De höll inte Guds förbúnd \*  
och ville inte följa hans lág.
- 11 De glömde hans gárningar, \*  
de under han låtit dem sé.
- 12 Inför deras fäder hade han gjort únder, \*  
på Soans mark, i Egyptens lánd.
- 13 Han klöv havet och lät dem gå rakt igénum \*  
och vattnet tornade úpp sig.
- 14 Han ledde dem om dagen med mólnskyn \*  
och hela natten med eldens skén.
- 15 Han klöv sönder klippor i óknen \*  
och gav dem rikligen att dricka, som ur väldiga háv.
- 16 Rinnande bäckar lät han framgå ur klíppan \*  
och vatten flyta fram som strómmar.

- 17 Ändå fortsatte de att sýnda mot honom \*  
och trotsade den Högste i óknen.
- 18 De satte Gud på prov i sina hjárta, \*  
de begärde mat för sin lýstnad.
- 19 De talade mot Gud, de sáde: \*  
”Kan väl Gud duka ett bord i óknen?  
20 Visst slog han klippan, så att vatten flódade \*  
och bäckar strömmade frám,  
men kan han också ge bröd \*  
eller skaffa kött åt sitt fólk?”
- 21 Herren förgrymmades när han hörde det, †  
eld flammade upp mot Jákob, \*  
vrede kom över Ísrael,  
22 eftersom de inte trodde på Gúd \*  
och inte hade tillit till hans frälsande mákt.
- 23 Han gav befallning åt skyarna i hójden \*  
och öppnade himlens dórrar,  
24 han lät manna regna över dem till fóda, \*  
och sände dem korn från hímlen.
- 25 Änglabröd fick människor áta, \*  
han gav dem mat i óverflöd.
- 26 Han lät östanvinden komma från hímlen, \*  
i sin makt förde han sunnanvinden frám.
- 27 Och han lät kött regna över dem som stóft, \*  
bevingade fåglar som havets sánd.
- 28 Han lät det falla ner i deras láger, \*  
runt omkring deras bóning.
- 29 Då åt de och blev mätta, \*  
han lät dem få vad de begárde.
- 30 Men ännu hade de inte stillat sitt begár, \*  
ännu var maten i deras mún,  
31 då kom Guds vréde över dem, †  
han sände död bland deras förnámsta \*

och slog ner Israels unga män.

### III

- 32 Ändå fortsatte de att sýnda \*  
och trodde inte på hans únder.
- 33 Då lät han deras dagar försvinna i förgångelse, \*  
deras år i plötslig úndergång.
- 34 När Gud hade slagit dem, sökte de honom \*  
och vände genast óm till honom.
- 35 De tänkte på att Gud var deras klíppa, \*  
att Gud den Högste var deras befriare.
- 36 De talade inställsamt för honom med sin mún \*  
och hycklade för honom med sin túnga.
- 37 Men de höll sig inte till honom av hjártat, \*  
de var inte trogna hans förbúnd.
- 38 Dock, han är barmhártig, †  
han förlät deras sýnd \*  
och ville inte förinta sitt fólk.  
Därför använde han ofta sin vréde \*  
och lät inte hela sin förtörnelse bryta frám.
- 39 Han tänkte på att de var svaga och förgångliga, \*  
en vind som far bort och inte kommer áter.

### Psalm 78:40–72

Guds godhet och folkets trolöshet i frälsningshistorien – *Allt detta är exempel som talar till oss* (1 Kor 10:6)

### IV

- 40 Hur ofta trotsade de honom inte i óknén \*  
och bedrövade honom i ódemarken!
- 41 Áter och åter satte de Gud på próv \*  
och förtörnade Israels Héliqe.
- 42 De tänkte inte på vad hans hand hade gjórt \*  
på den tid då han räddade dem från förtrýckaren,

- 43 då han gjorde sina tecken på Soans märke \*  
och sina under i Egypten.
- 44 Där förvandlade han strömmarna till blod, \*  
så att de inte kunde dricka ur de rinnande vattendämnena,  
45 han sände bland dem flugsvärmar som åt dem \*  
och paddor som var dem till fördärv.
- 46 Han gav deras gröda åt lärver, \*  
deras arbets frukt åt gråshoppor.
- 47 Han slog deras vinstockar med hágel \*  
och lät sykomorerna bli frostens röv.
- 48 Han sände hagelskurar över deras djur \*  
och lät blixtrar slå ner på deras boskap.
- 49 Han sände över dem sin vredes glöd,  
förgrymmelse och raseri och nöd, \*  
en hop av änglar som bringade fördärv.
- 50 Han gav fritt lopp åt sin vréde, †  
han skonade dem inte från döden \*  
utan prisköpte dem åt pesten.
- 51 Han slog allt förstfött i Hams länd, \*  
kraftens förstling i Egypten.

## V

- 52 Och han lät sitt folk bryta upp som en fárhjord \*  
och förde dem som en boskapshjord genom öknerna.
- 53 Han ledde dem säkert, †  
så att de inte behövde frukta, \*  
men deras fiender övertäcktes av hávet.
- 54 Och han lät dem komma till sitt heliga länd, \*  
till det berg som hans högra hand förvärvat.
- 55 Han förjagade fólkerna †  
och gav dem deras länd till árvslott, \*  
han lät Israels stammar bo i deras hýddor.
- 56 Men i sitt trots satte de Gud den Högste på pröv, \*

- de höll inte hans vittnesbörd.
- 57 De vek trolöst tillbaka som sina fäder, \*  
de vek av som en opålitlig båge.
- 58 De förtörnade honom med sina offerhöjder \*  
och retade honom med sina gúdabilder.
- 59 Gud såg dem och blev förgrymmad \*  
och stötte ifrån sig Israel med hárm.
- 60 Han förkastade sin boning i Shílo, \*  
det tält han slagit upp bland människor.
- 61 Han utlämnade sin makt till fångenskap, \*  
sin ära i fienders hánd.
- 62 Han prís-gav sitt folk åt svárdet \*  
och förgrymmades på sin árvedel.
- 63 Deras unga män förtärdes av éld, \*  
deras jungfrur blev utan brúdsång,
- 64 deras präster föll för svárd, \*  
och inga änkor kunde hålla klágográ-t.

## VI

- 65 Då vaknade Herren som ur en sómn, \*  
han reste sig lik en hjälte som legat bedövad av vín.
- 66 Han slog tillbaka sina fiender, \*  
evig vanära lät han drábba dem.
- 67 Han förkastade Josefs hýdda \*  
och lät inte Efraim vara hans égendom.
- 68 Men han utvalde Juda stám, \*  
Sions berg som han álskade.
- 69 Han byggde sin helgedom hög som hímlen, \*  
fast som jorden, som han har grundat för évigt.
- 70 Han utvalde sin tjänare Dávid \*  
och tog honom frá-n från fär-hjordens fállor,
- 71 han hämtade honom frá-n från fáren †  
och satte honom till herde för Jakob, sitt fólk, \*



- för Israel, sin ägendom.  
72 Och han var deras herde med redligt hjärta \*  
och ledde dem med förfaren hand.

### Psalm 79

Klagosång över Jerusalem – *Om du hade förstått, också du, vad som ger dig fred!* (Luk 19:42)

- 1 Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,  
de har orenat ditt heliga témpel, \*  
de har gjort Jerusalem till en sténhop.
- 2 De har gett dina tjänares kroppar  
till mat åt himlens fåglar, \*  
dina frommas kött åt markens djúr.
- 3 De har utgjutit deras blod som våtten, †  
runt omkring Jerúsalem, \*  
och ingen finns som begráver dem.
- 4 Vi har blivit till vanära för våra gránnar, \*  
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
- 5 Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid? \*  
Hur länge skall din nitälskan brinna som éld?
- 6 Utgjut din förtörnelse över dessa folk som inte känner díg, \*  
dessa riken som inte ákallar ditt námn.
- 7 Ty de har átit upp Jákob, \*  
hans boning har de förstórt.
- 8 Låt inte våra förfäders missgärningar drábba oss, †  
skynda oss till mötes i din barmhártighet, \*  
ty vi är djupt förnédrade.
- 9 Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din áras skull, \*  
rádda oss, förlåt oss vår synd för ditt námnns skull.
- 10 Varför skulle folken få sága: \*  
”Var är nu deras Gúd?”  
Låt oss få se hur du visar fólken \*  
att du hämnas dina tjänares utgjutna blóid.

- 11 Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte, \*  
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv.  
12 Och ge våra grannar sjufalt tillbaka \*  
den smädelse, Herre, varmed de har smädat dig.  
13 Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,  
vi vill tacka dig i évighet, \*  
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte.

### Psalm 80

Herre, ta dig an ditt vinträd – *Kom, Herre Jesus* (Upp 22:20)

- 2 Lyssna, du Israels hérde, †  
du som leder Josef som din hjörd, \*  
du som tronar på keruberna, träd fram i glåns.  
Låt din makt vakna upp  
3 till att gå framför Efraim och Benjamin och Manásse, \*  
och kom till vår frälsning.  
4 Gud, úpprätta oss, \*  
låt ditt ansikte lysa, och hjälp oss!  
5 Herre Gud Sébaot, †  
hur länge skall du vredgas på ditt fólk \*  
och inte höra våra böner?  
6 Du har låtit oss äta tårebröd \*  
och givit oss tårar i fullt mått att dricka.  
7 Du gör oss till ett trätoämne för våra grannar, \*  
och våra fiender smádar oss.  
8 Gud Sebaot, úpprätta oss, \*  
låt ditt ansikte lysa, och hjälp oss!  
9 En vinstock flyttade du från Egýpten, \*  
du förjagade hedningarna och planterade dén.  
10 Du røjde rúm för den, \*  
den slog rötter och uppfyllde lándet.  
11 Bergen täcktes av dess skúgga, \*  
de mäktigaste cedrar av dess grénar.

- 12 Den utbredde sina rankor ända till havet, \*  
sina rotskott ända till flóden.
- 13 Varför har du då brutit ner dess stängsel \*  
så att alla som går förbi kan plócka av den?
- 14 Vildsvinet från skogen fróssar på den \*  
och djuren på marken áter av den.
- 15 Gud Sebaot, vänd dig áter till oss, †  
skáda ned från himlen och sé på oss, \*  
och ta dig an denna vínstock,
- 16 den ranka din högra hand har plantérat, \*  
den son du har fostrat át dig.
- 17 De har bránt upp den i eld och huggit nér den. \*  
Inför din stränga blick skall de förgás.
- 18 Háll din hand över mannen vid din högra sída, \*  
den människoson som du har fostrat át dig.
- 19 Då skall vi inte vika ifrá dig. \*  
Ge oss liv, så skall vi ákalla ditt námn.
- 20 Herre Gud Sebaot, úpprätta oss, \*  
lát ditt ansikte lysa, och hjálp oss!

### Psalm 81

Högtidlig förbundsförnyelse – *Se till att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta* (Heb 3:12)

- 2 Høj glädjerop till Gud, vår styrka, \*  
høj jubel till Jakobs Gúd.
- 3 Stäm upp lovsång och slå på púkor, \*  
spela på välklingande lyror och hárpor.
- 4 Stöt i basun vid nýmånaden, \*  
vid fullmånen, på vår högtidsdag.
- 5 Ty detta är en stadga för Ísrael, \*  
en lag från Jakobs Gúd.
- 6 Detta gav han Josef i befállning, \*  
när han drog ut ur Egrýpten.

- Jag hör ett tal som är mig nytt:  
7 Jag lyfte bördan från hans skúlдра, \*  
hans händer blev fria från låstkorgen.  
8 Jag räddade dig när du ropade i nöden, †  
jag svarade dig ur åskan, \*  
jag prövade dig vid Merivas våtten.  
9 Hör, mitt folk, och låt mig värna dig. \*  
Israel, o att du ville hóra mig!  
10 Hos dig skall inte finnas någon annan gúd, \*  
du skall inte tillbe någon främmande gúd.  
11 Jag är Herren, din Gud,  
som har fört dig upp ur Eɡýpten. \*  
Öppna din mun, så att jag får fýlla den.  
12 Men mitt folk ville inte hóra min róst, \*  
Israel var mig inte till viljes.  
13 Då lät jag dem gå i sitt hjártas hárdhet \*  
de fick handla efter sina egna pláner.  
14 Ack om mitt folk ville hóra mig, \*  
om Israel ville vandra på mina vágar!  
15 Då skulle jag snabbt kuva deras fiender \*  
och vända min hand mot deras förtrýckare.  
16 Då skulle de som hatar Herren visa honom lýdnad, \*  
han skulle underkuva dem för álltid.  
17 Och han skulle bispisa sitt folk med bästa véte, \*  
ja, med honung ur klippan skulle jag mátta dig.

### Psalm 82

Mot dem som dömer orätt – *Fáll ingen dom i förtid, förrän Herren kommer* (1 Kor 4:5)

- 1 Gud står mitt ibland gúdarna, \*  
i gudaförsamlingen håller han dóm:  
2 ”Hur länge skall ni döma órätt \*  
och vara partiska för de gúdlösa?  
3 Skaffa den arme och faderlöse rätt, \*

- ge den betryckte och fattige rättvisa.
- 4 Befria den arme och fattige, \*  
rädda honom ur de gudlösas våld.
- 5 Men de vet ingenting och har inget förstånd,  
de vandrar i mörker, \*  
jordens alla grundvalar väcklar.
- 6 Jag har sagt att ni är gúdar, \*  
allesammans den Högstes sóner,  
7 men ni måste dö som människor dó \*  
och falla som furstarna faller.”
- 8 Ja, stå upp, o Gud, håll dom över jorden. \*  
Alla folk skall bli din égendom.

### **Psalms 83**

Bön om nederlag för folkets fiender – *Må de som sammansvurit sig mot Israel förstå att Herren är den Högste över hela jorden*

- 2 Gud, var inte så tyst, \*  
tig inte, var inte så stilla, o Gud.
- 3 Ty se, dina fiender lärmar, \*  
och de som hatar dig reser sitt huvud.
- 4 Mot ditt folk gör de upp listiga plåner, \*  
de gaddar sig samman mot dem som du beskyddar.
- 5 De säger: ”Kom, låt oss útrota dem, †  
så att de inte längre är ett fólk \*  
och så att ingen mer tänker på Israels námn.”
- 6 De gaddar sig sámman, \*  
de sluter förbúnd mot dig –  
7 de som bor i Edom och ismaelítarna, \*  
Moab och hagaréerna,  
8 Geval och Ammon och Ámalek, \*  
filisteerna och invånarna i Týros.
- 9 Assur sluter sig också till dem \*  
och ger sitt stöd åt Lots bárn.

- 10 Gör med dem som du gjorde med Mídjan, \*  
som med Sisera och Javin vid bäcken Kishón,  
11 dem som du förintade vid En-Dór \*  
och som blev till gödning åt märken.  
12 Låt det gå deras furstar som det gick Orev och Séev \*  
och alla deras ledare som det gick Sevach och Salmúnna,  
13 eftersom de säger: \*  
”Vi skall inta Guds lánd.”
- 14 Min Gud, låt dem bli som virvlande löv, \*  
som strå för vÍnden.  
15 Lik en eld som förbränner skóg \*  
och lik en låga som avsvedjar bÉrg  
16 må du förfölja dem med ditt óvåder \*  
och förskräcka dem med din stórm.  
17 Herre, hölj deras ansikten i skám, \*  
så att de frågar efter ditt námn.
- 18 Må de komma på skam och evigt förfáras, \*  
må de blygas och gå únder.  
19 De skall inse att du ensam bär namnet ”Hérren”. \*  
Du ensam är den Högste över hela jórden.

### **Psalm 84**

Lángtan till Herrens tempel – *Här på jorden har vi ingen stad som består, men vi söker den stad som skall komma* (Heb 13:14)

- 2 Hur ljuvlig är inte din bóning, \*  
Herre Sébaot!  
3 Min själ längtar och trångtar efter Herrens gárdar, \*  
min själ och min kropp jublar mot levande Gúd.  
4 Ty sparven har funnit ett hús \*  
och svalan ett bo där hon kan lägga sina úngar:  
dina altaren, Herre Sébaot, \*  
min konung och min Gúd.  
5 Saliga de som bor i ditt hús, \*  
de lovar dig stándigt.

- 6 Saliga de människor som finner sin kraft i dig, \*  
de som vill vandra till ditt hús.
- 7 När de går genom den torra dälén, †  
gör du den rik på kállor, \*  
det första regnet höljer den med välsignelser.
- 8 Deras kraft växer till mer och mér, \*  
så träder de fram inför Gud på Sión.
- 9 Herre Gud Sebaot, hör min bön, \*  
lyssna, du Jakobs Gúd.
- 10 Gud, se till vår sköld, \*  
vänd blicken till din smórde.
- 11 Ty en dag i dina gårdar \*  
är bättre än tusen ándra,  
jag vill hellre vakta dörren i min Guds hús \*  
än vistas i de gudlösas hýddor.
- 12 Ty Herren Gud är sol och sköld, \*  
Herren ger nåd och ära,  
han vägrar inte dem något gótt \*  
som vandrar i óskuld.
- 13 Herre Sébaot, \*  
salig den människa som förtröstar på dig.

### Psalm 85

Vår räddning är nära – *Genom vår Frälsares nedstigande till jorden välsignade Gud sitt land* (Origenes)

- 2 Herre, du var en gång nådig mot ditt lánd, \*  
du återupprättade Jakobs hús.
- 3 Du förlät ditt folks míssgärning, \*  
du överskylde all deras sýnd.
- 4 Du lät din förgrymmelse fára \*  
och dämpade din glödande vréde.
- 5 Så vänd dig nu åter till oss, Gud, vår frálsare, \*  
och upphör med din förtörnelse mot óss.

- 6 Vill du vredgas på oss för évigt \*  
och låta din vrede vara från släkte till släkte?
- 7 Vill du inte åter ge oss lív, \*  
så att ditt folk får glädjas i díg?
- 8 Visa oss, Herre, din barmhártighet, \*  
och ge oss din frálsning.
- 9 Jag vill höra vad Herren Gud tálar. †  
Herren talar frid till sitt folk och till sina frómma, \*  
må de då inte vända åter till dårskap.
- 10 Ja, hans frálsning är nära dem som frúktar honom, \*  
och hans hárlighet skall bo i vårt lánd.
- 11 Godhet och trofasthet skall mótas där, \*  
ráttfárdighet och frid skall kýssas,  
12 trofasthet skall växa upp ur jórden \*  
och rättfárdighet blicka ned från hímmelen.
- 13 Herren skall skänka sin goda gáva, \*  
och vårt land skall ge sin gróda.
- 14 Ráttfárdighet skall gå frámför honom, \*  
frálsning skall följa i hans spár.

### Psalm 86

Bön under hot och fara – Välsignad är Gud, som tröstar oss i alla våra svårigheter (jfr 2 Kor 1:3, 4)

- 1 Herre, vänd ditt öra till mig och svára mig, \*  
ty jag är fattig och förtryckt.
- 2 Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trógen, \*  
rädda din tjänare som förtröstar på díg.
- 3 Herre, var mig nådig, \*  
ty hela dagen ropar jag till díg.
- 4 Låt mig få glädjas över din hjálp, \*  
ty till dig, Herre, lyfter jag min sjál.
- 5 Du, Herre, är god och förlátande, \*  
stor i nåd mot dem som ákallar díg.
- 6 Lyssna, Herre, till mitt róp, \*



- och ge akt på mina böner.
- 7 Jag åkallar dig i nödens tid, \*  
ty du skall svåra mig.
- 8 Herre, ingen är dig lik bland gúdarna, \*  
inget är som dina vérk.
- 9 Alla hedningar skall komma och tillbe inför díg, \*  
Herre, de skall ära ditt námn.
- 10 Ty du är stor, och du gör únder, \*  
du allena är Gúd.
- 11 Visa mig, Herre, din vág, \*  
jag vill vandra i din sánning.  
Behåll mitt hjärta vid detta énda: \*  
att jag fruktar ditt námn.
- 12 Då vill jag tacka díg, Herre min Gud, av allt mitt hjárta \*  
och ära ditt namn i évighet.
- 13 ty din nåd mot mig är stór, \*  
och du räddar mig ur dödsrikets djúp.
- 14 Gud, fräcka människor har rest sig úpp mot mig, †  
och våldsverkare står efter mitt lív, \*  
de har inte díg för ógonen.
- 15 Men du, Herre, är en barmhärtig och nádig Gud, \*  
sen till vrede, rik på kärlek och trófasthet.
- 16 Vänd díg till mig och var mig nádig, †  
ge kraft åt din tjánare, \*  
hjälp din tjánarinnas són.
- 17 Ge mig ett tecken på din gódhet: †  
lát dem som hatar mig stå där med skám \*  
och se att du, Herre, hjälper mig och tróstar mig.

### Psalm 87

Jerusalem, alla folks moder – *Det Jerusalem som finns i himlen är fritt; det är vår moder*  
(Gal 4:26)

- 1 Han älskar Sion, som han har grundat på heliga berg,

- 2 Herren älskar det mer än andra boningar i Jákob. \*
- 3 Ärofulla ting har sagts om dig, du Guds stád:
- 4 ”Rahav och Babel skall jag nämna bland mina bekánnare, †  
liksom Filisteen och Tyros och Kúsh – \*  
de är alla födda där.”
- 5 Ja, om Sion skall det sägas:  
”I henne är alla födda”, \*  
och den Högste skall hålla Sion vid mákt.
- 6 När Herren tecknar upp fólken, †  
då skall han räkna sá: \*  
”Där är de alla födda.”
- 7 Och under sång och dans skall de sága: \*  
”Alla mina källor är i díg.”

### Psalm 88

Bön i svår plåga – *Detta är er stund, nu har mörkret makten* (Luk 22:53)

#### I

- 2 Herre, min Gud, min frálsare, \*  
dag och natt ropar jag inför díg.
- 3 Låt min bön komma inför ditt ánsikte, \*  
vänd ditt öra till mitt róp.
- 4 Ty min själ är mättad med lidanden, \*  
och mitt liv har kommit nära dódsriket.
- 5 Jag räknas bland dem som farit ner i gráven, \*  
jag är som en man utan livskraft.
- 6 Jag har blivit som de dóda, \*  
lik de slagna som ligger i gráven,  
dem som du inte längre tänker på \*  
och som är avskilda från din hánd.
- 7 Ja, du har sänkt mig långt ner i gráven, \*  
ner i mörkret, ner i djúpet.
- 8 Din vrede vilar túng på mig, \*  
alla dina böljors svall låter du gå óver mig.

## II

- 9 Du har drivit mina förtrogna långt bort ifrån mig, †  
du har gjort mig till en stýggelse för dem, \*  
jag ligger fången och kan inte komma út.
- 10 Mitt öga förtvinar av lídande, †  
Herre, jag åkallar dig dagligen, \*  
jag räcker ut mina händer till díg.
- 11 Gör du då under för de dóda, \*  
eller kan skuggorna stå upp och tácka díg?
- 12 Berättar man i graven om din nád, \*  
i avgrunden om din trófasthet?
- 13 Känner man i mörkret dina únder \*  
och din rättfárdighet i glömskans lánd?
- 14 Men jag ropar till díg, \*  
Herre, i gryningen kommer min bön inför díg.
- 15 Varför vill du förkásta mig, \*  
varför döljer du ditt ánsikte för mig?
- 16 Jag har lidit och vándats allt ifrån min úngdom, †  
jag har drabbats av slag på slág, \*  
så att jag är nära att förtvívla.
- 17 Din vredes lågor går óver mig, \*  
dina fador förgör mig.
- 18 De omger mig stándigt som váttén, \*  
de kringränner mig från alla sídor.
- 19 Du har drivit vän och slákting långt bort ifrån mig, \*  
i mina förtrognas ställe har jag nu mörkret.

### **Psalm 89:2–38**

Guds barmhártighet mot Davids átt – *Bland Davids efterkommande har Gud enligt sitt löfte kallat fram en räddare: Jesus* (Apg 13:22, 23)

## I

- 2 Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i évighet \*  
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.
- 3 Jag bekänner: Din godhet varar i évighet, \*  
din trohet står fast i himlen.
- 4 ”Jag har slutit ett förbund med min útvalde, \*  
med ed har jag lovat min tjänare Dávid:
- 5 Jag skall befästa din ätt för évigt \*  
och låta din tron bestå från släkte till släkte.”
- 6 Herre, av himlarna prisas dina únder \*  
och i de heligas församling din trófasthet.
- 7 Ty vilken i skyn kan anses lik Hérren, \*  
vilken bland Guds söner kan liknas vid Hérren?
- 8 Mäktig och förfärande är Gud i de heligas råd, \*  
värd att frukta mer än alla som ómger honom.
- 9 Herre, härskarornas Gud, vem är dig lík? \*  
Du omges av styrka och trófasthet.
- 10 Du är den som råder över havets úppror, \*  
du stillar dess böljor när de réser sig.
- 11 Du genomborrade och förintade Ráhav, \*  
med din mäktiga arm skingrade du dina fiender.
- 12 Din är himlen, din är jórden, \*  
du har grundat jordkretsen och allt som finns på den.
- 13 Du har skapat norr och sóder, \*  
Tabor och Hermon jublar till din ára.
- 14 Du har en arm med hjáltekraft, \*  
mäktig är din hand, högt upplyft är din högra hánd.
- 15 Rättfärdighet och rätt bär upp din trón, \*  
nåd och sanning går frámför dig.
- 16 Saligt det folk som vet vad júbel är, \*  
de som vandrar, o Herre, i ditt ansiktes ljús.
- 17 De gläder sig ständigt åt ditt námn \*  
och upphöjs genom din rättfärdighet.

- 18 Du är deras styrka och prýdnad, \*  
i din godhet upphöjer du vårt hörn.  
19 Och han som är vår sköld tillhör Hérren, \*  
vår konung tillhör Israels Hélige.

## II

- 20 Du sade en gång i en syn till dina frómma: †  
”Jag har lagt hjälp i en hjáltes hand, \*  
jag har upphöjt en yngling ur fólkets.  
21 Jag har funnit min tjänare Dávid \*  
och smort honom med min heliga ólja.  
22 Min hand skall stadigt vara méd honom, \*  
och min arm skall styrka honom.  
23 Ingen fiende skall ovántat ángripa honom, \*  
ingen oráttfárdig skall förtrýcka honom.  
24 Nej, jag skall krossa hans ovänner frámför honom, \*  
jag skall hemsöka dem som háatar honom.  
25 Min trofasthet och min nåd skall vara méd honom, \*  
och i mitt namn skall hans horn bli úpphöjt.  
26 Jag skall lägga havet under hans hánd, \*  
strömmarna under hans högra hánd.  
27 Han skall kalla mig så: Du min fáder, \*  
min Gud och min frálsnings klíppa.  
28 Jag skall göra honom till den förstfödde, \*  
till den högste bland kungarna på jórden.  
29 Jag skall bevara min nåd át honom i évighet, \*  
mitt förbund med honom skall stå fást.  
30 Jag skall láta hans átt bestå för évigt, \*  
hans tron, så länge himmelen várar.”

## III

- 31 ”Om hans söner överger min lág \*  
och inte vandrar efter mina befállningar,

32 om de bryter mot mina städgar \*  
 och inte håller mina båd,  
 33 då skall jag hemsöka deras överträdelse med rís \*  
 och deras missgärning med plågor,  
 34 men jag skall inte ta ifrån dem min nåd, \*  
 jag skall inte svika i trófasthet.  
 35 Jag skall inte bryta mitt förbúnd \*  
 eller förändra vad mina läppar har tålat.  
 36 En gång för alla har jag svurit vid min héliighet: \*  
 ”Mitt löfte till David skall jag inte brýta.”  
 37 Hans ätt skall bestå i évighet, \*  
 hans tron inför mig lika länge som sólen,  
 38 som månen skall den evigt bestå, \*  
 som det trofasta vittnet i skýn.”

### Psalm 89:39–53

Klagosång över Davids hus förstörelse – *Han reser för oss frälsningens horn i sin tjänare Davids släkt* (Luk 1:69)

#### IV

39 Men nu har du förkastat och förskjutit din smörde \*  
 och handlat mot honom i vréde.  
 40 Du har upplöst förbundet med din tjánare, \*  
 du har vanärat hans krona och kastat den till márken.  
 41 Du har brutit ner hans múrar, \*  
 du har gjort hans fästen till spillror.  
 42 Alla som går vägen fram plúndrar honom, \*  
 han har blivit till vanära för sina gránnar.  
 43 Du har upphöjt hans ovänners högra hánd \*  
 och berett alla hans fiender gládje.  
 44 Du har låtit hans svárdsegg vika tillbaka \*  
 och inte hållit honom uppe i stríden.  
 45 Du har gjort slut på hans gláns \*

och slagit hans tron till jorden.  
46 Du har förkortat hans ungdoms dagar, \*  
du har höljt honom i skám.

## V

47 Hur länge, Herre, skall du dólja dig? \*  
Hur länge skall din vrede brinna som éld?  
48 Tänk på hur kort mitt liv várar, \*  
hur förgängliga du skapat alla mánniskor.  
49 Ty vem kan leva för evigt och undgå att se dóden? \*  
Vem räddar sitt liv från dödsrikets váld?  
50 Herre, var är dina forna gárningar, \*  
vad du lovade David med ed i din trófasthet?  
51 Tänk, Herre, på dina tjänares smálek, \*  
på vad jag måste fördra av alla de många fólken.  
52 Herre, tänk på hur dina fiender smádar, \*  
hur de smádar din smordes fótspar.  
53 Válsignad är Herren i évighet. \*  
Amen, ámen.

## Psalm 90

Må Herrens ljuvlighet komma över oss – *För Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag* (2 Pet 3:8)

1 Herre, du har varit vår tillflykt \*  
från slákte till slákte.  
2 Förrän bergen blev till  
och du födde jorden och várliden, \*  
ja, från evighet till evighet är dú, o Gud.  
3 Du låter mánniskorna vända áter till stóft, \*  
du säger: ”Vänd áter, ni mánniskor.”  
4 Ty tusen ár är i dina ógon †  
som den dag som förgick i gár, \*

- de är som en nåttväkt.
- 5 Du sköljer dem bort,  
de är som en sömn, \*  
de är förgängliga som gräset:
- 6 det blomstrar upp och frodas om morgonen, \*  
men om aftonen torkar det bort och förvissnar.
- 7 Ty vi förgås genom din vréde, \*  
genom din förtörnelse rycks vi plötsligt bort.
- 8 Du ställer våra missgärningar inför dig, \*  
våra hemliga synder i ditt ansiktes ljús.
- 9 Alla våra dagar försvinner genom din förgrýmmelse, \*  
vi slutar våra år som en súck.
- 10 Vårt liv varar sjuttio år \*  
eller åttio år om det blir långt,  
och när det är som bäst är det möda och fåfånglighet, \*  
det går snabbt förbi, vi flyger bort.
- 11 Vem besinnar din mäktiga vréde \*  
och din förgrýmmelse, så att han frúktar dig?
- 12 Lär oss betänka hur få våra dagar ár, \*  
så att vi får hjártats víshet.
- 13 Herre, vänd åter. †  
Hur länge drójer du? \*  
Förbarma dig över dina tjánare.
- 14 Mätta oss med din nåd, när morgonen grýr, \*  
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dágar.
- 15 Ge oss glädje så många dagar som du plágat oss, \*  
så många år som vi har lidit ólycka.
- 16 Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjánare \*  
och din härlighet över deras bárn.
- 17 Herre, låt oss förnimma din ljúvlighet, \*  
ge framgång åt våra händers vérk.



## Psalm 91

Under den Högstes beskydd – *Jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner*  
(Luk 10:19)

- 1 Den som sitter under den Högstes beskydd \*  
och vilar under den Allsmåktiges skúgga,  
2 han säger: ”I Herren har jag min tillflykt och min borg, \*  
min Gud, på vilken jag förtróstar.”  
3 Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snára \*  
och från pesten, som fördárvar.  
4 Med sina fjádrar skall han tácka dig, †  
under hans vingar skall du finna tillflykt, \*  
hans trofasthet är sköld och skárm.  
5 Du skall inte behöva frukta nattens fásor, \*  
inte pilen, som flyger om dágen,  
6 inte pesten som går fram i mórkret, \*  
eller farsoten som ödelágger vid middagens ljús.  
7 Om än tusen faller vid din sida, †  
ja, tio tusen vid din högra sída, \*  
så skall det dock inte drabba díg.  
8 Du skall se det med egna ógon, \*  
du skall se de ogudaktigas lón.  
9 Ty du har sagt: ”Du, Herre, är mitt skýdd”, \*  
och du har gjort den Högste till din tillflykt.  
10 Ingen olycka skall drábba dig, \*  
och ingen plága skall nalkas din hýdda.  
11 Ty han skall ge sina änglar befállning \*  
att bevara dig på alla dina vággar.  
12 De skall bära dig på hánderna, \*  
så att du inte stöter din fot mot någon stén.  
13 Över lejon och huggormar skall du gå frá, \*  
du skall trampa ner unga lejon och drákar.  
14 Han håller sig intill mig, därför skall jag befría honom, \*  
jag skall beskydda honom, därför att han känner mitt námn.

- 15 Han åkallar mig, och jag skall svåra honom, †  
jag är med honom i nóden, \*  
jag skall rädda honom och låta honom komma till åra.  
16 Jag skall mätta honom med långt lív \*  
och låta honom se min frålsning.

## Psalm 92

Lovsång till Skaparen – *Här besjungs den ende Sonens gärningar* (S:t Athanasios)

- 2 Det är gott att tacka Hérren \*  
och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,  
3 att om morgonen förkunna din nåd \*  
och när natten har kommit din trófasthet,  
4 till strängars klang, till hárpa, \*  
med spel på lýra.  
5 Ty du gläder mig, Herre, med dina gárningar, \*  
jag vill jubla över dina händers vérk.  
6 Herre, hur stora är inte dina vérk, \*  
omätligt djupa är dina tánkar!  
7 En oförnuftig människa kan inte ínse det, \*  
en dåre kan inte förstå det:  
8 om än de gudlösa grönskar som grås \*  
och ogärningsmännen blómstrar,  
så sker det till deras eviga fördárv, \*  
9 men du, Herre, den Högste, förblir i évighet.  
10 Dina fiender, Herre, dina fiender förgås, \*  
alla ogärningsmännen skingras.  
11 Men mitt horn gör du högt som víldoxens, \*  
du gjuter frisk olja över mitt huvud.  
12 Jag får se hur det går med mina fiender \*  
och höra vad som drabbar mina förfóljare.  
13 Den rättfärdige grönskar som ett pálmträd, \*  
som en ceder på Libanon växer han till.  
14 Ja, sådana är planterade i vår Guds hús, \*

- de grönskar i hans gårdar.  
15 Ännu när de blir gamla skjuter de skótt, \*  
de frodas och grönskar.  
16 Så kan de förkunna att Herren är rättfärdig, \*  
han är min klippa, i honom finns ingen órátt.

### Psalm 93

Herren, skaparen och konungen – *Herren, vår Gud, allhärskaren, är nu konung. Låt oss vara glada och jubla och ge honom vår hyllning* (Upp 19:6–7)

- 1 Herren är nu kónung. †  
Han har klätt sig i hárlighet, \*  
Herren har rustat sig i mákt.  
Därför står jordkretsen fást, \*  
den skall aldrig váckla.  
2 Din tron står fast sedan begýnnelsen, \*  
du är frá évighet.  
3 Herre, strömmarna har úpphávt, †  
strömmarna har upphávt sin róst, \*  
ja, strömmarna uppháver sitt dán.  
4 Men väldig är Herren i hójden, †  
mer än bruset av stora váttén, \*  
vældiga vatten, havets bráningar.  
5 Heltigenom tillfórlitliga är dina víttnesbörd, \*  
Herre, helighet anstår ditt hus för évigt.

### Psalm 94

Herren, allas domare – *Herren straffar allt sådant ... Gud har inte kallat oss till orenhet utan till helighet* (1 Thess 4:6, 7)

#### I

- 1 Du hämndens Gud, o Hérre, \*  
du hämndens Gud, träd fram i gláns.  
2 Res dig, du jordens dómare, \*

vedergäll de högmodiga vad de har gjort.

- 3 Herre, hur länge, \*  
hur länge skall de gudlösa triumföra?  
4 Deras mun flödar över av fräckheter, \*  
alla dessa ogärningsmän förhäver sig.  
5 Ditt folk, Herre, krössar de, \*  
din egendom förtrycker de.  
6 Änkor och främlingar dråper de, \*  
och faderlösa mördar de.  
7 Och de säger: "Herren sér det ju inte, \*  
Jakobs Gud märker det inte."  
8 Kom då till insikt, ni oförnuftiga i folket. \*  
Ni dårar, när kommer ni till förstånd?  
9 Den som planterat örat, skulle han inte höra, \*  
den som format ögat, skulle han inte sé?  
10 Den som håller folken i tukt, skulle han inte stråffa, \*  
han som lär människorna förstånd?  
11 Herren känner människornas tánkar, \*  
de är bara en vindfläkt.

## II

- 12 Salig den man som du, Herre, undervisar \*  
och som du lär genom din låg.  
13 Du bevarar honom för ólyckor, \*  
till dess de gudlösas grav blir grávd.  
14 Herren förskjuter inte sitt fólk, \*  
han överger inte sin árvedel.  
15 Nej, rättfärdighet skall åter gälla i ráttén, \*  
och alla rättsinniga skall hålla sig till dén.  
16 Vem står upp för att försvara mig mot ógärningsmännen, \*  
vem bistår mig mot de ónda?  
17 Om inte Herren vore min hjälp, \*  
så bodde jag snart i det týsta.

- 18 När jag tänker: ”Min fot väcklar”, \*  
Herre, då stöder mig din nåd.
- 19 När jag har mycket bekymmer i mitt hjärta, \*  
då gläder din tröst min själ.
- 20 Kan en besticklig domare ha gemenskap med dig, \*  
en som godtyckligt straffar, i strid mot lägen,  
21 en som hotar den rättfärdiges liv \*  
och dömer dem som är utan skuld?
- 22 Men Herren är min borg, \*  
min Gud är min tillflykt, min klippa.
- 23 Han skall vedergälla dem deras orättfärdighet †  
och förinta dem för deras ondskas skull, \*  
ja, Herren, vår Gud, skall förinta dem.

### Psalm 95

Uppmaning till lovsång – *Uppmuntra varandra varje dag, så länge man kan säga ”i dag”*  
(Heb 3:13)

- 1 Kom, låt oss höja glädjerop till Hérren, \*  
jubel till vår frälsnings klippa.
- 2 Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse \*  
och höja jubel till honom med lövsång.
- 3 Ty Herren är en väldig Gúd, \*  
en väldig konung över alla gúdar.
- 4 Han har jordens djup i sin hánd, \*  
och bergens höjder är háns.
- 5 Hans är havet, ty han har gjórt det, \*  
och hans händer har danat det tórra.
- 6 Kom, låt oss tillbedja och nédfalla, \*  
låt oss knäböja för Herren, vår skápare.
- 7 Ty han är vår Gud,  
och vi är det folk som han har till sin hjórd, \*  
vi är får som står under hans várd.
- 8 O att ni i dag ville höra hans röst!

- Förhärda inte era hjärtan som vid Méřiva, \*  
såsom på Massas dag i Óknen,  
9 där era fäder fręstade mig, där de próvade mig, \*  
fastän de hade sett mina vérk.
- 10 I fyrtio år var det släktet mig till léda, †  
och jag sade: ”De är ett folk som far vilse med sitt hjárta, \*  
och de vill inte veta av mina vágar.”
- 11 Då svor jag i min vręde: \*  
”De skall inte komma in i min víla.”

### Psalm 96

Herren, hela världens konung och domare – *De stod tillsammans med Lammet och sjöng en ny sång inför tronen* (jfr Upp 14:1, 3)

- 1 Sjung en ny sång till Herrens ára, †  
sjung till Herrens ára, alla lándar, \*  
2 sjung till Herrens ára, lova hans námn.  
Båda gládje var dag, besjung hans frálsning, †  
3 förkunna bland hedningarna hans ára, \*  
bland alla folk hans únder.
- 4 Ty stor är Herren och högtlovad, \*  
fruktansvärd är han mer än alla gúdar.  
5 Ty folkens alla gudar är ávgudar, \*  
men Herren har skapat hímlen.  
6 Han omges av makt och hárlighet, \*  
av prakt och glans i sin hélgedom.
- 7 Ára Herren, alla fólkslag, †  
ára Herrens majestát, \*  
8 ára Herrens höga námn.  
Bär fram gåvor och kom i hans gárdar, †  
9 tillbe Herren i helig skrúd, \*  
báva för hans ansikte, alla lándar.
- 10 Säg bland hedningarna: ”Herren är nu kónung. †  
Därför står jordkretsen orubbligt fást, \*

med rättvisa dömer han folken.”

- 11 Må himlen vara glad och jorden fröjda sig, †  
havet brusa med allt vad det rýmmer, \*  
marken och allt den bär må gládja sig.
- 12 Må alla träd i skogen júbla †  
inför Herren, ty han kómmér, \*  
13 ty han kommer för att döma jórden.  
Han skall döma jordens krets med rättfärdighet \*  
och folken i sin trófasthet.

### Psalm 97

Herrens härlighet när han träder fram till dom – *Denna psalm syftar på hur världen räddas och alla folk kommer till tro på honom* (S:t Athanasios)

- 1 Herren är nu kónung, †  
därför må jorden fröjda sig \*  
och alla havsländerna gládja sig.
- 2 Han omges av moln och tócken, \*  
rättfärdighet och rätt är fästet för hans trón.
- 3 Eld går frámför honom \*  
och förtär hans fiender runt omkring.
- 4 Hans blixtar lyser upp jórdkretsen, \*  
jorden ser det och bávar.
- 5 Bergen smälter som vax för Hérren, \*  
för hela jordens Hérre.
- 6 Himlarna förkunnar hans rättfärdighet, \*  
och alla folk ser hans ára.
- 7 Alla de skall komma på skam som dyrkar gúdabilder, †  
de som berömmér sig av ávgudar, \*  
honom skall alla änglar tillbe.
- 8 Sion hör det och gláder sig, †  
och Judas döttrar fröjdar sig, \*  
Herre, de jublar över dina dómar.
- 9 Ty du, Herre, är den Högste över hela jórden, \*

du är högt upphöjd över alla gúdar.

- 10 Ni som älskar Herren, hata det ónda. †  
Han beskyddar sina frómma, \*  
han räddar dem ur de gudlösas hánd.
- 11 Ljus har gått upp för den rättfärdige \*  
och för de rättsinniga gládje.
- 12 Gläd er, ni rättfärdiga, i Hérren, \*  
och prisa hans heliga námnn.

### Psalm 98

Herren, segraren och domaren – *Denna psalm syftar på Herrens första ankomst och på hur alla folk kommer till tro på honom (S:t Athanasios)*

- 1 Sjung en ny sång till Herrens ára, \*  
ty han har gjort únder.  
Han har vunnit seger med sin högra hánd \*  
och med sin heliga árm.
- 2 Herren har látit sin frálsning bli kánd, \*  
uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ógon.
- 3 Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hús, \*  
alla jordens länder har sett vår Guds frálsning.
- 4 Höj jubel till Herren, alla länder, \*  
brist ut i glädjerop och lövsjung.
- 5 Prisa Herren med hárpa, \*  
med harpa och med lövsång.
- 6 Höj jubel med trumpeter och basúner \*  
inför Herren, kónungen.
- 7 Må havet brusa med allt vad det rýmmer, \*  
jordens krets och de som bór på den.
- 8 Må strömmarna klappa i hánderna, †  
må bergen jubla med varandra inför Hérren, \*  
ty han kommer för att döma jórden.
- 9 Han skall döma jordens krets med rättfärdighet \*  
med rättvisa skall han döma fólken.



## Psalm 99

Helig är Herren, vår Gud – *Du tronar på keruberna, du som upphävde förbannelsen över jorden när du blev oss lik* (S:t Athanasios)

- 1 Herren är nu konung, därför darrar folken, \*  
han tronar på keruberna, därför skälver jorden.
- 2 Herren är stor i Sión, \*  
upphöjd är han över alla folk.
- 3 Därför prisar man ditt stora och fruktansvärda námn. \*  
Ty han är hélig.
- 4 Konungen i sin makt älskar vad rätt är. †  
Ja, du håller rättvisa vid mákt, \*  
rätt och rättfärdighet övar du i Jákob.
- 5 Upphöj Herren, vår Gud,  
och tillbed vid hans fótapall. \*  
Ty han är hélig.
- 6 Mose och Aron var bland hans präster †  
och Samuel bland dem som ákallade hans námn, \*  
de ropade till Herren och han svárade.
- 7 Han talade till dem i mólnpelaren, \*  
de höll hans vittnesbörd och den lag som han gáv dem.
- 8 Ja, Herre, vår Gud, du svárade dem, †  
du var mot dem en förlátande Gúd \*  
och en hämnare över deras gárningar.
- 9 Upphöj Herren, vår Gud,  
och tillbed inför hans heliga bérge. \*  
Ty Herren, vår Gud, är hélig.

## Psalm 100

Lovsång vid inträdet i templet – *Herren befäller de återlösta att sjunga segersången* (S:t Athanasios)

- 1 Höj jubel till Herren, alla lánder, †
- 2 tjána Herren med gládje, \*

- kom inför hans ansikte med fröjderop.
- 3 Förnim att Herren är Gud.  
Han har gjort oss, och inte vi själva, \*  
till sitt folk och till får i sin hjörd.
- 4 Gå in i hans portar med tácksägelse, †  
i hans gårdar med lóv, \*  
tacka honom, lova hans námn.
- 5 Ty Herren är god,  
evigt varar hans náð \*  
och hans trofasthet från slákte till slákte.

### Psalm 101

En konungs löfte – *Om ni älskar mig, kommer ni att hålla mina bud* (Joh 14:15)

- 1 Om nåd och rätt vill jag sjunga, \*  
Herre, dig vill jag prisa.
- 2 Jag vill ropa ut min insikt om ostrafflighetens väg. \*  
När kommer du till mig?
- 3 Jag vill leva ostraffligt där jag bor i mitt hús, \*  
jag vill inte ens se åt det som är órátt,  
att öva orättfärdighet hátar jag, \*  
hos mig skall inget sådant få finnas.
- 4 Falskhet skall vara mig fjárran, \*  
jag vill inte veta av något ónt.
- 5 Den som i hemlighet förtalar sin násta, \*  
honom vill jag förgóra,  
den som har stolta ögon och högmodigt hjárta, \*  
honom kan jag inte fördrá.
- 6 Mina ögon söker de troгна i lándet, \*  
de skall få bó hos mig.  
Den som vandrar på ostrafflighetens väg, \*  
han får vara min tjánare.
- 7 Men den som sviker och bedrar får inte bo i mitt hús, \*

ingen lögnare skall bestå inför mina ögon.  
8 Morgon efter morgon  
skall jag förgöra alla gudlösa i landet \*  
och utrota alla ogärningsmän ur Herrens stád.

## Psalm 102

En landsflyktigs klagan – *Gud tröstar oss i alla våra svårigheter* (2 Kor 1:4)

### I

2 Herre, hör min bön, \*  
och låt mitt rop komma inför díg.  
3 Dölj inte ditt ansikte, när jag är i nód, \*  
hör mig när jag ropar, skynda att svára mig.  
4 Ty mina dagar har försvunnit som rök, \*  
benen i min kropp bränner som éld.  
5 Mitt hjärta är förbránt som gräs och förvissnat, \*  
jag glömmet att äta mitt bröd.  
6 För min högljudda súckans skull \*  
tränger benen i min kropp ut till huden.  
7 Jag är lik en pelikan i óknen, \*  
jag är som en uggla bland ruíner.  
8 Jag får ingen sómn \*  
och har blivit lik en ensam fågel på táket.  
9 Hela dagen smádar mig mina fiender, \*  
de som rasar mot mig förbannar med mitt námn.  
10 Jag äter aska som bröd \*  
och blandar min dryck med grát  
11 för din vredes och förtörnelses skúll, \*  
därför att du har gripit mig och kastat bört mig.  
12 Mina dagar är som skuggan, när den förlángs, \*  
och jag sjálv förvissnar som grás.

### II

- 13 Men du, Herre, tronar för tid och évighet, \*  
man åkallar dig i släkte efter släkte.
- 14 Du skall stå upp och förbarma dig över Sion, †  
det är tid att du bevisar det nåd, \*  
ja, stunden har kómmit.
- 15 Ty dina tjänare har dess stenar kåra, \*  
de ser med sorg på resterna av dess glåns.
- 16 Hedningarna skall frukta Herrens nåmn \*  
och alla jordens kungar din hårlighet,  
17 när Herren en gång har byggt upp Sion \*  
och uppenbarat sig i sin hårlighet,  
18 när han har vänt sig till de utblottades bön \*  
och upphört att förakta deras róp.
- 19 Må detta tecknas upp för kommande slåkten, \*  
så att det folk som skapas kan lova Hérren:  
20 Han har blickat ner från sin höga hélgedom, \*  
Herren har skådat ner från himmelen till jórden,  
21 för att höra den fångnes klågan \*  
och befria dödens bárn,  
22 för att man i Sion må förkunna Herrens nåmn \*  
och sjunga hans lov i Jerúsalem,  
23 när alla folk försåmlas \*  
och alla riken, för att tjána Hérren.

### III

- 24 Han har i förtid brutit min kråft, \*  
han har förkortat mina dágar.
- 25 Jag säger: Min Gud, ta inte bort mig mitt i lívet, \*  
du vars år varar från släkte till släkte.
- 26 I begynnelsen lade du jordens grúnd, \*  
och himlarna är dina händers vérk.
- 27 De skall förgås, men du förblír, \*  
de skall alla nötas ut som en klådnad,  
du skall förvandla dem som man byter sin dråkt, \*

och de försvinner.

- 28 Men du är densamme, \*  
och dina år varar utan ánde.
- 29 Dina tjänares barn skall få bo i lándet, \*  
och deras avkomma skall bestå inför díg.

### Psalm 103

Lovsång över Guds barmhártighet – *I sin barmhártighet och mildhet har Gud kommit ner till oss från höjden* (jfr Luk 1:78)

#### I

- 1 Lova Herren, min sjál, \*  
allt som finns i mig, prisa hans heliga námn.
- 2 Lova Herren, min sjál, \*  
och glöm inte vad gott han har gjórt,  
3 han som förlåter dig alla dina míssgárningar \*  
och helar alla dina bríster,  
4 han som räddar ditt liv från gráven \*  
och kröner dig med nåd och barmhártighet,  
5 han som mättar ditt begär med sitt góda, \*  
så att du blir ung på nytt som en órn.
- 6 Herren gör rättfárdighetens vérk \*  
och skaffar rätt åt alla förtrýckta.
- 7 Han visade Mose sina vágar, \*  
Israels barn sina gárningar.

#### II

- 8 Barmhártig och nådig är Hérren, \*  
sen till vrede och rik på kárlek.
- 9 Han går inte stándigt till rätta \*  
och vredgas inte för évig.
- 10 Han handlar inte med oss efter våra sýnder \*  
och vedergäller oss inte efter våra míssgárningar.

- 11 Ty så hög som himlen är över jorden, \*  
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
- 12 Så långt som öster är från väster \*  
låter han våra överträdelser vara från oss.
- 13 Som en fader förbarmar sig över bárnena, \*  
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
- 14 Ty han vet hur vi är dánade, \*  
han tänker på att vi är stóft.
- 15 En människas dagar är som gráset, \*  
hon blomstrar som ett blomster på márken.
- 16 När vinden går däröver, då finns det inte mér, \*  
och platsen där hon stod är tóm.

### III

- 17 Men Herrens nåd varar från evighet till évighet †  
över dem som fruktar honom \*  
och hans rättfärdighet intill bárnarna,  
18 när man håller hans förbúnd \*  
och tänker på hans befallningar och gör efter dém.
- 19 Herren har rest sin tron i hímlen, \*  
och hans kungaválde omfattar állt.
- 20 Lova Herren, ni hans ánglar, †  
ni starka hjáltar som utför hans befállning \*  
så snart ni hör ljudet av hans befállning.
- 21 Lova Herren, alla hans hárskaror, \*  
ni hans tjänare som uträttar hans vilja.
- 22 Lova Herren, alla hans vérk, \*  
överallt i hans válde.

### Psalm 104

En hymn till Skaparens lov – *Den som är i Kristus är en ny skapelse; det gamla är förbi, något nytt har kommit* (2 Kor 5:17)

### I

- 1 Lova Herren, min själ. \*
- Herre, min Gud, du är hög och stór.  
I majestät och härlighet är du kládd, \*
- 2 du höljer dig i ljus som i en mántel,  
du spänner ut himlen som ett tált, \*
- 3 du timrar på vattnen dina sálar,  
molnen gör du till din vágn, \*
- och du far på vindens víngar.
- 4 Du gör vindar till dina sándebud, \*  
eldslágor till dina tjánare.
- 5 Du grundade jorden på hennes fásten, \*  
så att den aldrig i evighet vácklar.
- 6 Med djupet táckte du den som med en kládnad, \*  
vattnen stod högt över bérgen.
- 7 Men för ditt rytande flýdde de, \*  
när din stámma dánade hastade de úndan.
- 8 Berg höjde sig, och dalar sánkte sig, \*  
på den plats som du hade bestámt.
- 9 Du satte en gráns för váttnen, \*  
så att de inte áter skulle tácka jórden.
- 10 Du lät kállor flyta fram i dálarna, \*  
mellan bergen tog de sin vág.
- 11 De ger vatten át alla markens djúr, \*  
vildásnorna slácker i dem sin tórst.
- 12 Vid dem bor himlens fáglar, \*  
från trádens grenar höjer de sin róst.

## II

- 13 Du vattnar bergen från dina sálar, \*  
jorden máttas av den frukt du skápar.
- 14 Du låter grás skjuta upp för djúren \*  
och växter till människans tjánst.
- Så låter du bröd framgå ur jórden \*  
15 och vin som gláder människans hjárta.

- Så gör du hennes ansikte glänsande av ölja, \*  
och brödet styrker människans hjärta.  
16 Herrens träd blir också måttade, \*  
Libanons cedrar, som han har plantérat.  
17 Fåglarna bygger där sina nästen, \*  
hägern gör sitt bo i cyprésserna.  
18 Stenbockarna har fått de höga bergen, \*  
klyftorna är klippdassarnas tillflykt.  
19 Du gjorde månen till att bestämma tiderna, \*  
solen vet stunden då den skall gå nér.  
20 Du sänder mörker, och det blir nátt \*  
– då kommer alla skogens djur i rórelse,  
21 de unga lejonen ryter efter röv \*  
och begär sin föda av Gúd.  
22 Solen går upp – då drar de sig tillbaka \*  
och lägger sig ner i sina kúlor.  
23 Människan går då ut till sin gárning, \*  
sitt arbete intill áftonen.

### III

- 24 Herre, mångfaldiga är dina verk!  
Med vishet har du gjort dem álla. \*  
Jorden är full av vad du har skápat.  
25 Där är havet, det stora och vída: †  
ett tallöst vimmel rör sig därí, \*  
djur både stora och smá.  
26 Där seglar skeppen frám, \*  
Leviatan har du skapat att léka där.  
27 Alla väntar de efter díg \*  
att du skall ge dem deras mat i rätt tíd.  
28 Du ger dem, då samlar de ín, \*  
du öppnar din hand, då máttas de med goda gávor.  
29 Du döljer ditt ansikte, då förskrácks de, †  
du tar bort deras ande, då förgás de \*



- och vänder åter till stóft igen.
- 30 Du sänder ut din ande, då skápas de, \*  
och du förnyar jordens ánsikte.
- 31 Må Herrens ára förbli i évighet, \*  
må Herren glädja sig över sina vérk,  
32 han som skádar på jorden, och den bávar, \*  
han som rör vid bergen, och de rýker.
- 33 Jag vill sjunga till Herrens ára så länge jag léver, \*  
jag vill lovsjunga min Gud så länge jag är till.
- 34 Må mina ord vara Herren till behág, \*  
må jag få glädja mig i hónom.
- 35 Men må syndarna försvinna från jórden †  
och inga gudlösa finnas mer. \*  
Lova Herren, min sjál.

### Psalm 105

Herrens trohet mot sina löften – *Apostlarna uppenbarar för folken de gärningar Gud gör vid sin ankomst* (St Athanasios)

#### I

- 1 Tacka Herren, ákalla hans námn, \*  
gör hans gärningar kända bland fólken.
- 2 Sjung och spela till hans ára, \*  
förkunna alla hans únder.
- 3 Var stolta över hans heliga námn, \*  
må de som söker Herren glädja sig av hjártat.
- 4 Fråga efter Herren och hans mákt, \*  
sök hans ansikte stándigt.
- 5 Tänk på de underbara gärningar han gjórt, \*  
på hans under och hans dómar,  
6 ni Abrahams, hans tjánares, átt, \*  
ni Jakobs barn, det folk som han har úvalt.
- 7 Han är Herren, vår Gúd, \*  
över hela jorden når hans dómar.

- 8 Han tänker evigt på sitt förbünd, \*  
intill tusen slakten på det han stádgat,  
9 det förbund han slöt med Ábraham \*  
och sin ed till Ísak.
- 10 Han fastställde det som en stadga för Jákob, \*  
som ett evigt förbund för Ísrael:  
11 ”Át dig vill jag ge landet Kánaan, \*  
det skall bli er árvslott.”
- 12 Då var de ännu en liten skára, \*  
ringa och frámlingar i lándet.
- 13 De vandrade från folk till fólk, \*  
från ett rike till ett annat.
- 14 Han tillät ingen att skáda dem, \*  
för deras skull hotade han kúngar:  
15 ”Rör inte mina smórda, \*  
gör inte mina profeter något ónt.”

## II

- 16 Han befallde hungersnöd att komma över lándet \*  
och fördárvade alla deras bródfórråd,  
17 men han hade sänt Josef fóre dem \*  
och látit honom bli såld till tráál.
- 18 Man slog hans fötter i bójor, \*  
han fick ligga fjáttrád i járn,  
19 till den tid då det han sagt blev úppfyllt \*  
och Herrens ord bevisade hans óskuld.
- 20 Då lät kungen släppa honom lós, \*  
folkens hárskare gav honom frí.
- 21 Han satte honom till herre över sitt hús, \*  
till att förvalta all hans égendom.
- 22 Han skulle tvinga furstarna att handla efter hans vilja \*  
och lára de áldste víshet.

### III

- 23 Israel kom till Egýpten, \*  
Jakob slog sig ner i Háms land.
- 24 Herren gjorde sitt folk mycket frúktsamt \*  
och mäktigare än dess förtrýckare.
- 25 Då uppfylldes de av hat mot hans fólk, \*  
och de förslavade hans tjánare.
- 26 Han sände Mose, sin tjánare, \*  
och Aron, som han hade útvalt.
- 27 De gjorde hans tecken bland dém \*  
och under i Hams lánd.
- 28 Han sände mörker, han lät allt bli mörkt, \*  
och ändå aktade de inte på hans órd.
- 29 Han förvandlade deras vatten till blód \*  
och lät deras fiskar dó.
- 30 Deras land kom att vimla av páddor, \*  
ända in i kungens paláts.
- 31 Han befallde, då kom svärmar av flúgor, \*  
av mygg i hela deras lánd.
- 32 Han gav dem hagel i stället för régn \*  
och sände flammande eld i deras lánd.
- 33 Han slog deras vinstockar och fíkonträd, \*  
han knäckte träden i deras ríke.
- 34 Han befallde, då kom gráshoppor \*  
och larver i väldig mángd.
- 35 De åt upp alla växter i deras lánd, \*  
de åt upp frukten på deras márk.
- 36 Han slog allt förstfött i deras lánd, \*  
förstlingen av deras kráft.
- 37 Så förde han ut sitt folk med silver och gúld, \*  
och i dess stammar fanns ingen som stáplade.
- 38 Egypterna gladdes sig när de drog út, \*  
ty skräck för Israel hade fallit óver dem.

- 39 Han bredde ut ett moln till skydd \*  
och en eld som lyste om natten.
- 40 De bad, då sände han vaktlar \*  
och mättade dem med bröd från himlen.
- 41 Han öppnade klippan, och vatten flödade, \*  
det rann som en ström genom öknen.
- 42 Ty han tänkte på sitt heliga ord \*  
och på Abraham, sin tjänare.
- 43 Så förde han ut sitt folk med fröjd, \*  
sina utvalda under jubel.
- 44 Han gav dem hedningarnas länder, \*  
folkens förvärv fick de till besittning,
- 45 för att de skulle hålla hans städgar \*  
och ta hans befallningar i åkt.

### Psalm 106

Herrens godhet och hans folks trolöshet – *Allt det som hände dem är exempel, och det skrevs ner för att vägleda oss som har tidsåldrarnas slut inpå oss (1 Kor 10:11)*

#### I

- 1 Tacka Herren, ty han är god, \*  
evigt varar hans nåd.
- 2 Vem kan berätta om Herrens väldiga gärningar \*  
och förkunna allt hans lóv?
- 3 Saliga de som gör det rätta, \*  
de som alltid handlar rättfärdigt.
- 4 Tänk på mig, Herre,  
du som besöker ditt folk med din nåd, \*  
kom till mig och hjälp mig,  
5 så att jag med lust får se dina utvaldas lýcka, †  
glädja mig med ditt folks glädje \*  
och jubla med dem som är din égendom.
- 6 Vi har syndat som våra fäder, \*

- vi har gjort illa, vi har varit gúdlösa.
- 7 Våra fäder i Egypten förstod inte dina únder, \*  
de tänkte inte på din stora gódhhet,  
utan gjorde uppror vid hávet, \*  
invid Röda hávet.
- 8 Men han räddade dem för sitt námns skull, \*  
för att visa dem sin mákt.
- 9 Han näpste Röda havet, så att det blev tórrt, \*  
och förde dem genom djupen som genom en óken.
- 10 Han befriade dem ur deras motståndares våld, \*  
han räddade dem från fiendens hánd.
- 11 Vattnet täckte deras óvänner, \*  
inte en enda av dem blev kvár.
- 12 Då trodde de på hans órd, \*  
då sjöng de till hans ára.
- 13 Men de glömde snart hans gárningar, \*  
de väntade inte på vad han hade berétt.
- 14 De greps av lystnad i óknen \*  
och satte Gud på prov i ódemarken.
- 15 Då gav han dem vad de begárde, \*  
han lät dem áta sig mátta.
- 16 De satte sig upp mot Mose i lágret \*  
och mot Aron, Herrens héliige.
- 17 Jordan öppnade sig och uppslukade Dátan \*  
och täckte över Avirams mán.
- 18 Eld flammade upp mot deras hóp, \*  
en låga brände upp de gúdlösa.

## II

- 19 De gjorde en kalv vid Hóreb \*  
och tillbad en gjuten gúdabild,  
20 de bytte bort sin ára \*  
mot bilden av en oxe som áter grás.
- 21 De glömde Gud, sin frálsare, \*

22 som hade gjort så stora ting i Egýpten,  
så underbara verk i Háms land, \*  
så fruktansvärda gärningar vid Röda hávet.  
23 Då hotade han att förgóra dem, \*  
men Mose, som han utvalt, ställde sig i vågen  
för att avvända hans vréde, \*  
så att den inte skulle fördärva.  
24 De föraktade det ljuvliga lándet \*  
och trodde inte på hans órd.  
25 De knotade i sina tålt \*  
och lyssnade inte till Herrens róst.  
26 Då lyfte han sin hánd \*  
och svor att slå ner dem i óknen,  
27 att kasta ut deras barn bland fólken \*  
och sprida ut dem i lánderna.  
28 De slót sig till Baal-Pégor \*  
och åt det som offrats åt dóda.  
29 De förtörnade Gud med sina gárningar, \*  
och en svår plága kom óver dem.  
30 Men Pinechas trädde fram och skipade rátt, \*  
och så upphörde plágan.  
31 Det räknades honom till ráttfárdighet \*  
från slakte till slakte, för évigt.

### III

32 De förtörnade honom vid Merivas vátten, \*  
och för deras skull gick det Mose illa.  
33 Ty de trotsade hans ánde, \*  
och han talade obetänksamt med sina láppar.  
34 De förgjorde inte fólken \*  
så som Herren hade befállt dem  
35 utan beblandade sig med hédningar \*  
och lärde av deras gárningar.  
36 De tjänade deras ávgudar, \*

- och dessa blev dem till en snåra.
- 37 De offrade sina söner och döttrar \*  
till offer åt onda andar.
- 38 De utgöt oskyldigt blod, \*  
sina söners och döttrars blod,  
och offrade dessa åt Kanaans ävgudar, \*  
och landet blev ohelgat genom blódskuлд.
- 39 Så blev de orena genom sina gárningar \*  
och betedde sig trolöst i sina vérk.
- 40 Då tändes Herrens vrede mot hans fólk, \*  
hans egendom blev honom en stýggelse.
- 41 Och han gav dem i hedningars hánd, \*  
i deras våld som hátade dem.
- 42 Deras fiender trángde dem, \*  
och de blev kuvade under deras hánd.
- 43 Han räddade dem många gånger, †  
men de trotsade hans beslut \*  
och gick så under genom sin skúld.
- 44 Men han såg till dem i deras nóđ, \*  
när han hörde deras róp.
- 45 Och han tänkte, dem till godo, på sitt förbúnd \*  
och förbarmade sig i sin stora náđ.
- 46 Han lät dem finna barmhártighet \*  
inför dem som hade fört dem i fångenskap.
- 47 Hjälp oss, Herre, vår Gúd, \*  
och samla oss från fólken,  
så att vi får prisa ditt heliga námn \*  
och med stolthet sjunga ditt lóv.
- 48 Välsignad är Herren, Israels Gud,  
från evighet till évighet. \*  
Allt folket skall säga: Amen. Hallelúja.

## Psalm 107

Tacksägelse för befrielse – *Gud sände sitt ord till israeliterna med budskapet om fred genom Jesus Kristus* (jfr Apg 10:36)

### I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, \*  
evigt varar hans nåd.
- 2 Så må de som Herren friköpt såga, \*  
de som han räddat ur fiendens hånd,
- 3 de som han har samlat från lánderna, \*  
från öster och från väster, från norr och från sóder.
- 4 De irrade omkring i öknen på öde stígar, \*  
de fann ingen stad där de kunde bó,
- 5 de hungrade och törstade, \*  
de var nära dóden.
- 6 Men de ropade till Herren i sin nód, \*  
och han befriade dem ur deras trångmål.
- 7 Han ledde dem på den rätta vägen, \*  
så att de kom till en stad där de kunde bó.
- 8 De må tacka Herren för hans nåd \*  
och för hans under med människor,
- 9 att han mättade dem som försmåttade \*  
och uppfyllde de hungrande med sina gåvor.
- 10 De satt i mörker och dódsskugga, \*  
fångna i elände och bójor,
- 11 därför att de trotsat Guds befällning \*  
och föraktat den Högstes plåner.
- 12 Han kuvade deras hjärtan med ólycka, \*  
de kom på fall och hade ingen hjálpare.
- 13 Men de ropade till Herren i sin nód, \*  
och han befriade dem ur deras trångmål.
- 14 Han förde ut dem ur mörkret och dódsskuggan, \*  
och deras bojor bröt han sónder.
- 15 De må tacka Herren för hans nåd \*



och för hans under med människor,  
16 att han krossade köpparportarna \*  
och slog sönder järnbommarna.

## II

17 De var oförnuftiga och bröt mot hans búd \*  
och blev nu plågade för sina synders skull.  
18 De kände avsmak för all mát, \*  
och de var nära dödens pórtar.  
19 Men de ropade till Herren i sin nód, \*  
och han befriade dem ur deras trángmål.  
20 Han sände sitt ord och bótade dem \*  
och räddade dem från gráven.  
21 De må tacka Herren för hans nád \*  
och för hans under med människor,  
22 de må offra lovets óffer \*  
och förkunna hans verk med júbel.  
23 De for på havet med sina sképp \*  
och drev sin handel på stora váttén.  
24 Där fick de se Herrens gárningar, \*  
hans under på det djupa hávet.  
25 Med sitt ord väckte han stórmén, \*  
så att den hävde upp dess bóljor.  
26 De for upp mot himlén, ner i djúpen, \*  
då svek deras mod, och de fylldes av ángést.  
27 De raglade och stapplade som drúckna, \*  
all deras vishet blev till íntet.  
28 Men de ropade till Herren i sin nód, \*  
och han förde dem ut ur deras trángmål.  
29 Han förbytte stormén i lúgn, \*  
och vågorna omkring dem týstnade.  
30 De blev glada att det blev stílla, \*  
och han förde dem till den hamn dit de vÍlle.

- 31 De må tacka Herren för hans nåd \*  
och för hans under med människor,  
32 de må upphöja honom i folkets församling \*  
och lova honom bland de äldste.

### III

- 33 Han gjorde strömmar till óken, \*  
källsprång till ódemark,  
34 bördigt land till sálthed, \*  
ty dess inbyggare var ónda.  
35 Han gjorde óknen till en vattenrik sjó, \*  
torra landet till källsprång.  
36 Där lät han de hungrande slá sig nér, \*  
och de byggde en stad där de kunde bó.  
37 De besádde ákrar och planterade víngårdar \*  
som gav dem rika skórdar.  
38 Han välságnade dem, †  
och de växte till ett stort fólk, \*  
och han gav dem mängder av bóskap.  
39 De blev sedan ringa och föráktade, \*  
olycka och bedróvelse tryckte dem,  
40 men han som utgjuter förákt över fúrstar \*  
och låter dem irra omkring i den väglósa óknen,  
41 han upphójde den fattige ur élándet \*  
och lät stammarna växa som hjórdar.  
42 De trogna ser det och gláder sig, \*  
men de onda tvingas till týstnad.  
43 Vem är så vis att han besinnar détta \*  
och inser Herrens barmhártighet?

### Psalm 108

Lovprisning och bön om hjälp – *Eftersom Guds Son blivit upphöjd över himlen, förkunnas hans ära över hela jorden* (Arnobius)

- 2 Mitt hjárta är berett, o Gud, mitt hjárta är berétt, \*

- jag vill sjunga och spela.
- 3 Vakna upp, min själ!  
Vakna upp, du harpa och du lúra! \*  
Jag vill väcka grýningen.
- 4 Herre, jag vill tacka dig bland fólken, \*  
jag vill lovsjunga dig bland fólkslagen.
- 5 Ty din nåd når ända upp till hímmelen, \*  
din trofasthet ända till skýarna.
- 6 Upphöjd vare du, Gud, över hímmelen, \*  
må din ära sträcka sig över hela jórden!
- 7 Ge seger med din högra hand, bónhör mig, \*  
så att dina vänner blir ráddade.
- 8 Gud har sagt i sin helgedom: ”Jag skall triumféra, \*  
jag skall mäta ut Suckots dal och utskifta Shékem.
- 9 Mitt är Gilead, mitt är Manásse, \*  
Efraim är min hjälm och Juda min spíra.
- 10 Men jag gör Moab till mitt tváttfat, †  
jag kastar min sko på Édom, \*  
jag triumferar över filisteernas lánd.”
- 11 Vem för mig mot den välbefásta stáden, \*  
vem leder mig mot Édom?
- 12 Har du, o Gud, förkástat oss, \*  
du som inte drar ut med våra hárar?
- 13 Ge oss hjálp mot óvännen, \*  
ty människors hjálp är fááfánglighet.
- 14 Med Gud kan vi göra mäktiga tíng, \*  
han skall trampa ner våra fiender.

### Psalm 109

Mot ondskefulla fiender – *Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er (Matt 5:44)*

- 1 Min lovsångs Gud, tig inte!  
2 Ty de har öppnat sin falska, gudlösa mún \*

- och talar mot mig med lögnaktig tunga.
- 3 De omger mig med hätska ord, \*  
de har börjat strid mot mig utan orsak.
- 4 De anklagar mig trots den kärlek jag visar, \*  
trots att jag bér för dem.
- 5 De lönar mig med ont för gött, \*  
med hat för min kärlek.
- 6 Må hans gudlöshet vittna mot honom, \*  
en åklagare stå på hans högra sida.
- 7 Må han dömas skyldig när han kommer inför rätta, \*  
och må hans bön bli till synd.
- 8 Må hans dagar bli få \*  
och hans ämbete tas av en annan.
- 9 Må hans barn bli fäderlösa \*  
och hans hustru bli änka.
- 10 Må hans barn gå husvilla och tigga sitt bröd \*  
fjärran från ödelagt hém.
- 11 Må ockraren få allt vad han áger \*  
och främmande plundra hans góds.
- 12 Må ingen visa honom barmhártighet \*  
och ingen förbarma sig över hans fäderlösa.
- 13 Må hans efterkommande gå únder, \*  
deras namn plånas ut redan i nästa léd.
- 14 Må hans faders missgärning bli ihågkommen inför Hérren \*  
och hans moders synd aldrig bli förlátén.
- 15 Må den alltid stå inför Herrens ógon, \*  
ja, må hans minne utrotas från jórden!
- 16 Man visar ingen misskund †  
utan förföljer den betryckte och den fáttige \*  
och den vars hjárta är bedrövat, för att dóda dem.
- 17 Han álskar att förbáinna \*  
– må förbannelsen drábba honom!  
Han vill inte válsigna \*  
– må válsignelsen óverge honom!

- 18 Han kläder sig i förbannelsen som i en klådnad, †  
som vatten tränger den in i hans liv \*  
och som olja in i hans bën;
- 19 må den hölja honom som en mântel \*  
och ständigt omsluta honom som en górdel.
- 20 Så må Herren löna mina fiender, \*  
dem som talar ónt mot mig.
- 21 Hjälp mig, Herre, min Gud, så som du har lövat, \*  
rädda mig, ty god är din nåd.
- 22 Jag är betryckt och fattig, \*  
mitt hjärta är sårat i mitt bröst.
- 23 Som skuggan när den förlängs går jag bört, \*  
jag rycks bort som en gråshoppssvärm.
- 24 Mina knän är vacklande av fásta, \*  
min kropp förlorar sitt húll.
- 25 Till smäleik har jag blivit infór dem, \*  
när de ser mig, skakar de huvudet.
- 26 Hjälp mig, Herre, min Gúd, \*  
rädda mig i din gódhet.
- 27 Låt dem märka att din hand har gripit ín, \*  
att du, Herre, har gjórt det.
- 28 De förbannar – må du då välsígna mig, †  
de reser sig upp – må de då komma på skám, \*  
men låt din tjänare få gládja sig.
- 29 Må mina motståndare bli kládda i blýgsel \*  
och höljda i skam som i en mântel.
- 30 Med hög röst vill jag tacka Hérren, \*  
bland de många vill jag prisa hans námn.
- 31 Ty han står på den fattiges högra sída \*  
och räddar honom från dem som dömer honom skýldig.

### Psalm 110

Messias, konung och präst – *Han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter* (1 Kor 15:25)

- 1 Herren sade till min h<sup>ér</sup>re: \*  
 Sätt dig på min högra s<sup>í</sup>da,  
 till dess jag lagt dina f<sup>i</sup>ender \*  
 som en pall under d<sup>i</sup>na f<sup>ó</sup>tter.
- 2 Din kungaspira sträcker Herren ut från S<sup>i</sup>on. \*  
 Härska mitt bland d<sup>i</sup>na f<sup>i</sup>ender!
- 3 Hos dig finns vå<sup>á</sup>ldet \*  
 den dag då makten blir d<sup>i</sup>n,  
 i helig strålg<sup>l</sup>ans har jag f<sup>ó</sup>tt dig \*  
 före morgonstjärnan, ur mitt sk<sup>ó</sup>te.
- 4 Herren har sv<sup>ú</sup>rit en é<sup>d</sup> \*  
 som han aldrig skall á<sup>n</sup>gra:  
 Du är präst för é<sup>v</sup>igt \*  
 i Melkis<sup>e</sup>deks é<sup>f</sup>terf<sup>ó</sup>lj<sup>d</sup>.
- 5 Herren är på din högra s<sup>í</sup>da, \*  
 han skall krossa k<sup>u</sup>ngar på sin vr<sup>e</sup>desdag.
- 6 Han håller dom bland f<sup>ó</sup>lken, †  
 överallt skall dö<sup>d</sup>a l<sup>i</sup>gga, \*  
 han krossar huvuden v<sup>i</sup>da kring j<sup>ó</sup>rden.
- 7 Han dricker ur b<sup>á</sup>cken vid vå<sup>g</sup>en. \*  
 Så lyfter han sitt h<sup>ú</sup>vud.

### Psalm 111

Stora är Herrens gärningar – *Stora och märkliga är dina gärningar, Herre Gud, allhärskare* (Upp 15:3)

- 1 Jag vill tacka Herren av allt mitt hj<sup>á</sup>rta \*  
 i församlingen, mitt ibland de tr<sup>ó</sup>gna.
- 2 Stora är Herrens g<sup>á</sup>rningar, \*  
 de begrundas av alla som har sin gl<sup>á</sup>dje i dém.
- 3 Han handlar i majestät och há<sup>r</sup>lighet, \*  
 hans rättf<sup>á</sup>rdighet består i é<sup>v</sup>ighet.
- 4 Han vill att man skall minnas hans ú<sup>n</sup>der, \*  
 nådig och barmh<sup>á</sup>rtig är H<sup>é</sup>rren.

- 5 Han ger mat åt dem som fruktar hans námn, \*  
han tänker för evigt på sitt förbúnd.
- 6 Sin makt att göra under gjorde han känd för sitt fólk, \*  
när han gav dem hedningarnas árvedel.
- 7 Hans händers verk är trofasthet och rätt, \*  
oryggliga är alla hans órdningar.
- 8 De står fasta för alltid och för évig, \*  
de fullbordas med trofasthet och ráttvisa.
- 9 Han har befriat sitt folk,  
han har stadgat sitt förbund för évig, \*  
hans namn är heligt och frúktansvärt.
- 10 Herrens fruktan är vishetens begýnnelse, †  
ett gott förstånd får alla som handlar efter dén. \*  
Hans lov förblir i all évighet.

### Psalm 112

Den rättfärdige blir välsignad – *Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning* (Ef 5:9)

- 1 Salig den som fruktar Hérren \*  
och har sin stora lust i hans búd.
- 2 Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden, \*  
de trognas släkte skall välsignas.
- 3 Gods och rikedom skall finnas i hans hús, \*  
hans rättfärdighet består för évig.
- 4 För de trogna går han upp som ett ljus i mórkret, \*  
nådig och barmhärtig och rättfärdig.
- 5 Den som är god förbarmar sig och ger lán, \*  
pålitlig i allt vad han gör.
- 6 Han skall aldrig någonsin váckla, \*  
den rättfärdige skall bli ihågkommen för évig.
- 7 Han fruktar inte för onda búdskap, \*  
hans hjärta är frimodigt, förtröstar på Hérren.

- 8 Hans hjärta är tryggt och utan frúktan, \*  
han skall snart få se ner på sina óvänner.
- 9 Han strör ut, han ger åt de fáttiga, †  
hans rättfárdighet varar i évigghet, \*  
hans horn blir upphöjt med ára.
- 10 Den gudlöse skall se det och hármast, †  
han skall gnissla tánder och förgás. \*  
Vad de gudlösa ónskar blir till íntet.

### Psalm 113

Válsignat vare Herrens namn – *Han stórtar hársverkare frá deras troner och han upphöjer de ringa* (Luk 1:52)

- 1 Lova Herren, ni Herrens tjánare, \*  
lova Herrens námn.
- 2 Válsignat vare Herrens námn \*  
från nu och till evig tíd.
- 3 Från solens uppgång till dess nedgång \*  
må Herrens namn vara lóvat.
- 4 Herren är upphöjd över alla fólk, \*  
hans ára når över hímlen.
- 5 Ja, vem är som Herren, vår Gúd, \*  
han som sitter så högt,
- 6 han som blickar ner så djúpt \*  
– ja, vem i himlen och på jorden?
- 7 Han som upprättar den ringe ur stófttet, \*  
han som lyfter den fattige ur dýn,
- 8 för att sätta honom bredvid fúrstar, \*  
bredvid furstarna i sitt fólk,
- 9 han som låter den ofruktsamma hústrun \*  
sitta med gládje som moder, omgiven av bárn.



## Psalm 114

Israels befrielse ur Egypten – *Ni skall inse att också ni har dragit ut ur Egypten, ni som har tagit avstånd från den innevarande tidsåldern* (S:t Augustinus)

- 1 När Israel drog ut ur Egypten, \*  
Jakobs hus ut från folket med främmande tunga,
- 2 då blev Juda hans helgedom, \*  
Israel hans väld.
- 3 Havet såg det och flydde, \*  
och Jordan vände tillbåka.
- 4 Bergen hoppade som vädurar, \*  
hojderna såsom låmm.
- 5 Varför flyr du undan, du håv? \*  
Du Jordan, varför vänder du tillbåka?
- 6 Ni berg, varför hoppar ni som vädurar, \*  
ni hojder, såsom låmm?
- 7 For Herren må du bäva, du jord, \*  
for Jakobs Guds ånsikte,
- 8 for honom som forvandlar klippan till en vattenrik sjo, \*  
hårda stenen till en flodande kålla.

## Psalm 115

Lovsång till den sanne Guden – *Ni vände er från avgudarna till Gud för att tjäna den levande och sanne Guden* (1 Thess 1:9)

- 1 Ge inte äran åt oss, Herre,  
inte åt oss, utan åt dig, \*  
for din nåds, for din sånnings skull.
- 2 Varför skulle folken få såga: \*  
”Var är nu deras Gud?”
- 3 Vår Gud är ju i himlen, \*  
han kan gora allt vad han vill.
- 4 Men deras avgudar är silver och guld, \*  
verk av månniskors hånder.

- 5 De har mun och talar inte, \*  
de har ögon och sér inte,  
6 de har öron och hör inte, \*  
de känner ingen lukt med sin nása.  
7 Med sina händer tår de inte, †  
med sina fötter går de inte, \*  
de har inget ljud i sin strúpe.  
8 De som har gjort dem skall bli dem líka, \*  
ja, alla som förtröstar på dém.  
9 Israels folk, förtrösta på Hérren. \*  
Ja, han är deras hjälp och skóld.  
10 Arons hus, förtrösta på Hérren. \*  
Ja, han är deras hjälp och skóld.  
11 Ni som fruktar Herren, förtrösta på Hérren. \*  
Ja, han är deras hjälp och skóld.  
12 Herren har tänkt på oss, han skall välsigna, †  
han skall välsigna Israels hús, \*  
han skall välsigna Arons hús,  
13 han skall välsigna dem som fruktar Hérren, \*  
de små såväl som de stóra.  
14 Må Herren låta er förókas, \*  
er själva och era bárn.  
15 Var välsignade av Hérren, \*  
av honom som har skapat himmel och jórd.  
16 Himlen är Herrens hímmeL, \*  
åt människorna har han givit jórden.  
17 Döda kan inte lovsjunga Hérren, \*  
ingen som har farit ner i det týsta.  
18 Men vi, vi skall lova Hérren, \*  
från nu och till evig tíD.

### Psalm 116

## A

Tacksägelse – *Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike* (Apg 14:22)

- 1 Jag har Herren kár, \*  
ty han hör min röst och mina böner.
- 2 Han vände sitt óra till mig, \*  
i hela mitt liv skall jag ákalla hónom.
- 3 Dödens band ómvärvde mig, †  
och dödsrikets ángest grép mig, \*  
jag kom i nöd och bedróvelse.
- 4 Men jag ákallade Herrens námn: \*  
Herre, rädda mitt lív!
- 5 Herren är nådig och ráttfárdig, \*  
vár Gud är barmhártig.
- 6 Herren beskyddar de hjálplósa, \*  
jag var i nöd, och han ráddade mig.
- 7 Min sjál, vánd nu áter till din ró, \*  
ty Herren har gjort váll mot dig.
- 8 Du har ráddat min sjál frá den dóden, \*  
mitt óga frá tårar, min fot ifrá fáll.
- 9 Jag skall fá vandra inför Hérren \*  
i de levandes lánd.

## B

Tacksägelse i templet – *Låt oss genom Kristus stándigt frambára lovsång som ett offer till Gud* (jfr Heb 13:15)

- 10 Jag trodde, även när jag sáde: \*  
”Jag går únder”,
- 11 när jag sade i min ángest: \*  
”Alla människor är lógnare.”
- 12 Hur skall jag löna Hérren \*  
alla hans välgärningar mot míg?

- 13 Jag vill lyfta frälsningens bågare \*  
och åkalla Herrens námn.
- 14 Jag vill infria åt Herren mina löften, \*  
ja, inför hela hans fólk.
- 15 Dyrbar i Herrens ógon \*  
är hans heligas dód.
- 16 O Herre, jag är ju din tjänare, †  
jag är din tjänare, din tjänarinns són, \*  
du har lossat mina bánd.
- 17 Åt dig vill jag offra lovets óffer, \*  
jag vill åkalla Herrens námn.
- 18 Jag vill infria mina löften åt Hérren \*  
inför hela hans fólk,
- 19 i gårdarna till Herrens hús, \*  
mitt i dig, Jerúsalem.

### **Psalm 117**

Lovsång för Herrens barmhärtighet – *Hedningarna har fått prisa Gud för hans barmhärtighet* (Rom 15:9)

- 1 Lova Herren, alla hédningar, \*  
prisa honom, alla fólk.
- 2 Ty hans nåd är väldig över óss, \*  
och Herrens sanning varar i évighet.

### **Psalm 118**

Jubelsång om frälsningen – *Han är stenen som ratades av husbyggarna men blev till en hörnsten* (jfr Apg 4:11)

#### I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, \*  
evigt varar hans nåd.
- 2 Så må Israel säga, \*  
evigt varar hans nåd.

- 3 Så må Arons hus såga, \*  
    evigt varar hans nåd.
- 4 Så må de som fruktar Herren såga, \*  
    evigt varar hans nåd.
- 5 I min nöd åkallade jag Hérren, \*  
    och Herren svarade mig och ställde mig på rymlig plåts.
- 6 Herren är med mig, jag behöver inte frúkta \*  
    – vad kan människor göra mig?
- 7 Herren är med mig, han är min hjálpare, \*  
    jag får se ner på dem som hátar mig.
- 8 Bättre att ta sin tillflykt till Hérren \*  
    än att förlita sig på människor.
- 9 Bättre att ta sin tillflykt till Hérren \*  
    än att förlita sig på de máktiga.

## II

- 10 Alla hedningar ómringar mig, \*  
    men i Herrens namn skall jag förgöra dem.
- 11 De omringar mig, ja, de ómringar mig, \*  
    men i Herrens namn skall jag förgöra dem.
- 12 De omringar mig som bin,  
    men de slocknar som eld i tórne, \*  
    i Herrens namn skall jag förgöra dem.
- 13 Man stöter mig hårt, för att jag skall fálla, \*  
    men Herren hjálper mig.
- 14 Herren är min styrka och min lóvsång, \*  
    han blev min ráddning.
- 15 Man sjunger med jubel om seger i de rättfárdigas láger: \*  
    Herrens högra hand gör máktiga títg.
- 16 Herrens högra hand är úpplyft, \*  
    Herrens högra hand gör máktiga títg.
- 17 Jag skall inte dö utan léva \*  
    och berätta om Herrens gárningar.

18 Herren har túktat mig \*  
men inte utlämnat mig till dóden.

### III

19 Öppna för mig rättfärdighetens pórtar, \*  
jag vill gå in genom dem och tacka Hérren.  
20 Detta är Herrens pórt, \*  
här får de rättfärdiga gå ín.  
21 Jag tackar dig för att du svárade mig \*  
och blev min ráddning.  
22 Stenen som husbyggarna rátade \*  
har blivit en hörnsten.  
23 Herren har gjort den till détta, \*  
underbar är den i våra ógon.  
24 Detta är den dag som Herren har gjórt, \*  
låt oss nu jubla och vara gláda!  
25 Herre, hjálp oss, \*  
Herre, låt det gå oss vál.  
26 Välsignad han som kommer i Herrens námn. \*  
Vi välsignar er från Herrens hús.  
27 Herren är Gud, han gav oss ljus.  
Ordna er i procession med kvistar i hánderna \*  
fram till altarets hörn.  
28 Du är min Gud, och jag vill tácka dig, \*  
min Gud, jag vill höja ditt lóv.  
29 Tacka Herren, ty han är gód, \*  
evigt varar hans nád.

### **Psalm 119: I (1–8), Alef**

Meditation över Herrens ord i lagen – *Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud*  
(1 Joh 5:3)

1 Saliga de vilkas väg är óstrafflig, \*  
de som vandrar efter Herrens lág.

2 Saliga de som tar hans vittnesbörd i åkt, \*  
de som söker honom av allt sitt hjärta,  
3 de som inte gör orätt \*  
utan vandrar på hans vägar.  
4 Du har givit dina befällningar, \*  
för att man noga skall följa dem.  
5 O att mina vägar var rätta, \*  
så att jag höll dina städgar!  
6 Då skulle jag inte komma på skäm, \*  
när jag betraktade alla dina båd.  
7 Jag vill tacka dig av uppriktigt hjärta, \*  
när jag får lära dina rättfärdiga lågar.  
8 Dina stadgar vill jag hålla, \*  
överge mig aldrig.

**Psalm 119: II (9–16), Bet**

9 Hur skall en yngling bevaras från skuld? \*  
Genom att hålla sig till ditt ord.  
10 Jag söker dig av allt mitt hjärta, \*  
låt mig inte fara vilse från dina båd.  
11 Jag gömmer dina löften i mitt hjärta, \*  
för att jag inte skall synda mot dig.  
12 Herre, lovad vare du! \*  
Lär mig dina städgar.  
13 Med mina läppar \*  
förkunnar jag alla dina lågar.  
14 Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg \*  
såsom över alla skätter.  
15 Jag vill begrunda dina befällningar \*  
och skåda på dina stigar.  
16 Jag har min lust i dina städgar, \*  
jag glömmmer inte ditt ord.

**Psalm 119: III (17–24), *Gimel***

- 17 Gör väl mot din tjänare, låt mig léva, \*  
då vill jag hålla ditt ord.
- 18 Öppna mina ógon, \*  
så att jag ser det underbara i din lág.
- 19 Jag är en främling på jorden, \*  
dölj inte dina búd.
- 20 Min själ förtärs av ständig lánktan \*  
efter dina lágár.
- 21 Du straffar de fräcka, de förbánnade, \*  
dem som far vilse från dina búd.
- 22 Lyft av mig smálek och förákt, \*  
ty jag lyder dina vittnesbörd.
- 23 Furstar rádslár mot mig, \*  
men din tjänare begrundar dina stádgar,
- 24 ja, dina vittnesbörd är min lúst, \*  
de ger mig rád.

**Psalm 119: IV (25–32), *Dalet***

- 25 Jag ligger nedtryckt i stóftet, \*  
behåll mig vid liv genom ditt ord.
- 26 Jag berättade om mina vägar, och du svárade. \*  
Lär mig dina búd.
- 27 Lär mig att förstå dina stadgars vág, \*  
så vill jag begrunda dina únder.
- 28 Jag gráter av bedróvelse, \*  
upprätta mig efter ditt ord.
- 29 Låt lögnens vág vara fjárran ifráan mig, \*  
och förunna mig din úndervisning.
- 30 Jag har utvalt sanningens vág, \*  
jag har bejakat dina lágár.
- 31 Jag håller mig till dina vittnesbörd. \*  
Herre, låt mig inte komma på skám.
- 32 Jag vill löpa dina befallningars vág, \*



ty du tröstar mitt hjärta.

**Psalm 119: V (33–40), He**

- 33 Visa mig, Herre, dina stadgars väg, \*  
så vill jag följa den intill slútet.
- 34 Ge mig förstånd, så vill jag lyda din lág \*  
och hålla den av allt mitt hjärta.
- 35 Led mig på dina befallningars stíg, \*  
ty till den har jag behág.
- 36 Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd \*  
och inte till hábegär.
- 37 Vänd bort min blick från allt det tómma, \*  
behåll mig vid liv på dina vägar.
- 38 Uppfyll löftet till din tjänare, \*  
och man skall frúkta dig.
- 39 Vänd bort från mig den smálek som jag frúktar, \*  
ty dina lagar är góda.
- 40 Se, jag längtar efter dina búd. \*  
Behåll mig vid liv i din ráttfärdighet.

**Psalm 119: VI (41–48), Vav**

- 41 Må din nåd, Herre, komma mig till dél, \*  
din frälsning efter ditt löfte,
- 42 så kan jag svara den som smádar mig, \*  
ty jag förtröstar på ditt ord.
- 43 Ryck inte bort sanningens ord från min mún, \*  
ty jag hoppas på dina dómar.
- 44 Så vill jag hålla din lag beständig, \*  
ja, alltid och i évighet.
- 45 Låt mig gå fram på rymlig pláts, \*  
ty jag begrundar dina befallningar.
- 46 Jag vill tala om dina vittnesbörd inför kónungar, \*  
och jag skall inte komma på skám.
- 47 Jag vill ha min lust i dina búd, \*

ty de är mig kåra.  
48 Jag vill lyfta mina händer till dina båd, \*  
och jag vill begrunda dina städgar.

**Psalm 119: VII (49–56), *Zayin***

49 Tänk på ordet till din tjänare, \*  
du som har givit mig höpp.  
50 Det är min tröst i mitt lidande \*  
att dina löften behåller mig vid liv.  
51 De fräcka bespottar mig utan måtta, \*  
ändå viker jag inte från din låg.  
52 Jag tänker, Herre, på dina domar i forna tider, \*  
och jag blir tröstad.  
53 Jag grips av glödande hårm, \*  
därför att de gudlösa överger din låg.  
54 Dina städgar är min lövsång \*  
i det hus som jag gästas.  
55 Herre, jag tänker om natten på ditt nåmn, \*  
och jag håller din låg.  
56 Detta har blivit mig givet: \*  
att få ta dina befallningar i åkt.

**Psalm 119: VIII (57–64), *Het***

57 Min andel är Hérren, \*  
jag har beslutat att hålla dina ord.  
58 Jag bönfäller inför dig av allt mitt hjärta, \*  
var mig nådig, som du har lovat.  
59 Jag begrundar mina vågar \*  
och vänder om och följer dina vittnesbörd.  
60 Jag dröjer inte, jag skýndar mig \*  
att hålla dina befallningar.  
61 De gudlösas snaror ómger mig, \*  
men jag glömmar inte din låg.  
62 Mitt i natten står jag upp för att tácka dig \*

för dina rättfärdiga lågar.  
63 Jag sluter mig till dem som frúktar dig, \*  
till dem som håller dina búd.  
64 Herre, jorden är full av din náád, \*  
lär mig dina stádgar.

**Psalm 119: IX (65–72), Tet**

65 Du gör din tjänare gótt, \*  
Herre, som du har lóvat.  
66 Ge mig godhet, förstånd och kúnskap, \*  
ty jag tror på dina búd.  
67 Innan jag fick lida for jag vilse, \*  
men nu håller jag mig vid ditt órd.  
68 Du är god och gör det góda. \*  
Lär mig dina stádgar.  
69 De fräcká sprider lógner om mig, \*  
men jag vill av hjártat lyda dina befállningar.  
70 Deras hjárta är trógt som fétt, \*  
men jag har min lust i din låg.  
71 Det var mig gott att jag blev túktad, \*  
så att jag fick låra dina stádgar.  
72 Lagen ur din mun är báttre för mig \*  
än tusentals stycken guld och silver.

**Psalm 119: X (73–80), Yod**

73 Dina hándér har skapat och fórvat mig. \*  
Ge mig förstånd, så kan jag låra dina búd.  
74 De som fruktar dig skall se mig och gládjas, \*  
ty jag hoppas på ditt órd.  
75 Herre, jag vet att dina domar är rátta \*  
och att du har túktat mig i trófasthet.  
76 Låt din barmhártighet vara min tróst, \*  
så som du har lovat din tjänare.  
77 Låt din kärlek strómma över mig,

- så att jag får léva, \*  
ty din lag är min lúst.
- 78 Låt de fräcka komma på skam,  
de har gjort mig orätt utan skäl, \*  
men jag vill begrundade dina stádgar.
- 79 De som fruktar dig må vända sig till mig, \*  
de som känner dina vittnesbörd.
- 80 Må mitt hjärta följa dina befállningar, \*  
så att jag inte kommer på skám.

**Psalm 119: XI (81–88), Kaf**

- 81 Min själ längtar efter din frálsning, \*  
jag hoppas på ditt órd.
- 82 Mina ögon längtar efter ditt lófte, \*  
jag säger: ”När vill du trósta mig?”
- 83 Ty jag är som en vinsäck i rók, \*  
men jag glömmar inte dina stádgar.
- 84 Hur få är inte din tjänares dágar! \*  
När vill du hålla dom över mina förföljare?
- 85 De fräcka gráver grópar för mig, \*  
de som inte lever efter din lág.
- 86 Alla dina bud är sánning. \*  
Utan skäl förföljer man mig – hjálpa mig!
- 87 De har nästan gjort slút på mig, \*  
fast jag inte har övergett dina búder.
- 88 Behåll mig vid liv för din gódhets skull, \*  
så vill jag hålla dina vittnesbörd.

**Psalm 119: XII (89–96), Lamed**

Meditation över Herrens ord i lagen – *Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er* (jfr Joh 13:34)

- 89 Herre, i évighet \*  
står ditt ord fast i hímlen.

- 90 Från släkte till släkte varar din trófasthet. \*  
Du har grundat jorden, och den består.  
91 Allt består än i dag enligt din befállning, \*  
allting måste tjána dig.  
92 Om inte din lag hade varit min lúst, \*  
hade jag förgåtts i mitt élande.  
93 Aldrig skall jag glömma dina stádgar, \*  
genom dem har du behállit mig vid lív.  
94 Rädda mig, jag är dín, \*  
jag begrundar dina befállningar.  
95 Gudlösa vaktar på mig, de vill förgóra mig, \*  
men jag ger akt på dina vittnesbörd.  
96 Jag har sett att allt annat har gránsar, \*  
men ditt bud är omätligt i vídd.

**Psalm 119: XIII (97–104), Mem**

- 97 Hur kär har jag inte din lág! \*  
Jag begrundar den hela dágen.  
98 Jag är visare än alla mina fiender, \*  
ty dina bud tillhör mig för évigt.  
99 Jag är klokare än alla mina lärare, \*  
ty jag begrundar dina vittnesbörd.  
100 Jag är förståndigare än de gámbla, \*  
ty jag tar dina befállningar i ákt.  
101 De ondas väg beträder jag áldrig, \*  
ty jag vill hålla ditt órd.  
102 Jag viker inte från dina lágar, \*  
ty du, Herre, vågleder mig.  
103 Dina löften är ljuva för min túnga, \*  
de är ljuvare än honung för min mún.  
104 Dina befállningar ger mig förstånd, \*  
därför hatar jag lögnens alla vågar.

### Psalm 119: XIV (105–112), *Nun*

Meditation över Herrens ord i lagen – *Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra* (Joh 15:12)

- 105 Ditt ord är mina fötters l ykta \*  
och ett ljus på min st g.
- 106 Jag har svurit och hållit det: \*  
att ta dina r ttf rdiga lagar i  kt.
- 107 Herre, jag lider och pl gas, \*  
beh ll mig vid liv, som du har l vat.
- 108 L t min muns frivilliga offer beh ga dig, \*  
och lär mig dina l gar.
- 109 Mitt liv är st ndigt i f ra, \*  
men jag gl mmer inte din l g.
- 110 Gudlösa vill snärja mig, \*  
men jag g r inte vilse från dina befallningar.
- 111 Dina vittnesbörd  r min eviga  rvedel, \*  
de  r mitt hjärtas fr jd.
- 112 Jag har vänt mitt hj rta till att handla efter dina st dgar, \*  
alltid och intill sl tet.

### Psalm 119: XV (113–120), *Samekh*

- 113 Jag hatar m nniskor med delad hög, \*  
men din lag har jag kör.
- 114 Du är mitt skydd och min sk ld, \*  
jag hoppas på ditt  rd.
- 115 Vik bort ifrån mig, ni  nda, \*  
jag vill ta min Guds befallningar i  kt.
- 116 Uppeh ll mig efter ditt l fte, så f r jag l va, \*  
l t mig inte komma på skam med mitt h pp.
- 117 St d mig, så blir jag räddad, \*  
så vill jag alltid betrakta dina st dgar.
- 118 Du förkastar alla dem som viker av från dina st dgar, \*  
deras svek  r f rg ves.

- 119 Du förkastar som slagg alla gudlösa på jorden, \*  
därför har jag dina vittnesbörd kåra.  
120 Min kropp ryser av fruktan för dig, \*  
jag räds för dina dómar.

**Psalm 119: XVI (121–128), *Ayin***

- 121 Jag övar rätt och rättfärdighet, \*  
utlämna mig inte åt mina förtryckare.  
122 Ta dig an din tjänares sak, låt det gå honom väl, \*  
låt inte de fräcka förtrycka mig.  
123 Min blick är matt av längtan efter din hjälp \*  
och efter dina rättfärdiga ord.  
124 Handla i nåd mot din tjänare, \*  
och lär mig dina städgar.  
125 Jag är din tjänare, ge mig insikt, \*  
så att jag förstår dina vittnesbörd.  
126 Tiden är inne för Herren att händla, \*  
de har gjort din lag om íntet.  
127 Därför har jag dina bud kärare än guld, \*  
mer än renaste guld.  
128 Därför följer jag alla dina städgar, \*  
men jag hatar alla lögnens vågar.

**Psalm 119: XVII (129–136), *Pe***

Meditation över Herrrens ord i lagen – *Kärleken är lagen i dess fullhet* (Rom 13:10)

- 129 Underbara är dina vittnesbörd, \*  
därför tar min själ dem í ákt.  
130 När dina ord förklaras ger de ljús \*  
och skänker de oerfarna förstånd.  
131 Jag spärrar upp min mun och flámtar, \*  
ty jag längtar ivrigt efter dina búd.  
132 Vänd dig till mig, var mig nådig, \*  
som du lovat dem som älskar ditt námn.  
133 Gör mina steg fasta efter ditt löfte, \*

- och l t ingen orätt bli mig övermäktig.  
134 Rädd mig från m nniskors förtryck, \*  
så vill jag hålla dina bef llningar.  
135 L t ditt ansikte lysa över din t janare, \*  
och lär mig dina st dgar.  
136 T rar str mmar från mina  gon \*  
för att man inte håller din l g.

**Psalm 119: XVIII (137–144), Tsadi**

- 137 Du är r ttf rdig, Herre, \*  
och dina domar  r r ttvisa.  
138 Du har givit dina vittnesbörd \*  
i r ttf rdighet och tr fasthet.  
139 Jag förtärs av n t lskan, \*  
ty mina ovänner gl mmer dina  rd.  
140 Dina löften är fria från sl gg, \*  
och din t janare har dem k ra.  
141 Jag är ringa och f r ktad, \*  
men jag gl mmer inte dina bef llningar.  
142 Din r ttf rdighet består för  vigt, \*  
och din lag  r s nning.  
143 N d och tr ngm l har tr ffat mig, \*  
men dina bud  r min l st.  
144 Dina vittnesbörd  r evigt r ttf rdiga. \*  
Ge mig f rstand, så att jag f r l va.

**Psalm 119: XIX (145–152), Qof**

- 145 Jag ropar av allt mitt hj rta. Sv ra mig. \*  
Jag vill ta dina stadgar i  kt.  
146 Jag ropar till dig, Herre. Hj lp mig, \*  
så vill jag hålla dina vittnesbörd.  
147 Jag kommer före gryningen och r par, \*  
jag hoppas på dina  rd.  
148 Mina  gon kommer före nattens v kter \*



- för att begrunda ditt löfte.  
149 Herre, hör min röst i din nåd, \*  
behåll mig vid liv efter dina lågar.  
150 Nära är de som samvetslöst jägar mig, \*  
de som är långt ifrån din låg.  
151 Herre, också du är nära, \*  
och alla dina bud är sanning.  
152 Sedan länge vet jag genom dina vittnesbörd \*  
att du har stadgat dem för évigt.

**Psalm 119: XX (153–160), Resh**

- 153 Se mitt lidande och rädda mig, \*  
ty jag glömmmer inte din låg.  
154 Utför min sak och rädda mig, \*  
behåll mig vid liv efter ditt löfte.  
155 Räddningen är fjärran från de gúdlösa, \*  
ty de frågar inte efter dina stádgar.  
156 Herre, din barmhártighet är stór, \*  
behåll mig vid liv efter dina lågar.  
157 Mina förföljare och plågare är många, \*  
men jag viker inte från dina vittnesbörd.  
158 Jag känner avsmak för de trólösa \*  
när jag ser att de inte håller dina búd.  
159 Se att jag har dina befallningar kára. \*  
Herre, behåll mig vid liv i din nåd.  
160 Summan av ditt ord är sanning, \*  
och dina rättfárdiga lagar varar för évigt.

**Psalm 119: XXI (161–168), Shin**

- 161 Måktiga män förföljer mig utan skál, \*  
men mitt hjárta fruktar för dina órd.  
162 Jag fröjdar mig över ditt löfte \*  
som den som vinner väldigt býte.  
163 Jag hatar lögnen, den skall vara mig en stýggelse, \*

- men din lag har jag kår.  
164 Jag lovar dig sju gånger om dagen \*  
för dina rättfärdiga lågar.  
165 Djupaste frid äger de som älskar din låg, \*  
och inget får dem på fäll.  
166 Herre, jag hoppas på din hjälp, \*  
och jag handlar efter dina båd.  
167 Min sjål håller dina vittnesbåd, \*  
jag älskar dem håftigt.  
168 Jag håller dina befallningar och vittnesbåd, \*  
ty du känner alla mina vågar.

**Psalm 119: XXII (169–176), Tav**

- 169 Herre, låt mitt rop komma inför ditt ånsikte, \*  
ge mig förstånd efter ditt ord.  
170 Låt min bån komma inför ditt ånsikte, \*  
rådda mig efter ditt låfte.  
171 Mina läppar må flöda över av låv, \*  
ty du lær mig dina stådgar.  
172 Min tunga må sjunga om ditt ord, \*  
ty alla dina bud är råtta.  
173 Må din hand vara mig till hjälp, \*  
ty jag har valt dina befallningar.  
174 Herre, jag långtar efter din frålsning, \*  
och din lag är min låst.  
175 Låt mig leva, så skall jag låva dig, \*  
och låt dina lagar hjälpa mig.  
176 Jag har gått vilse som ett förlorat får.  
Sök efter din tjänare. \*  
Jag glömmmer inte dina bud.

**Psalm 120**

Långtan efter frid – *Var uthålliga i lidandet och ihårdiga i bönen* (Rom 12:12)

- 1 Jag ropar till Herren i min nåd, \*

- och han svárar mig.  
2 Herre, rádda mig frá lögnaktiga láppar \*  
och frá falska túngor.  
3 Varmed blir du lónad, \*  
vad vinner du på detta, du falska túnga?  
4 Jo, en krigares skarpa pílar \*  
och glödande gínstkol.  
5 Ve mig, som är frámling i Méshek \*  
och måste bo bland Kedars tált!  
6 Länge nog har jag mást bó \*  
bland dem som hatar fríden.  
7 Jag sjálv håller fríd, \*  
men säger jag ett ord, är de redo till stríd.

### Psalm 121

Herren, sitt folks beskyddare – *De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem* (Upp 7:16)

- 1 Jag lyfter blicken upp mot bérgen: \*  
varifrån skall jag få hjálp?  
2 Min hjálp kommer frá Hérren, \*  
som har skapat himmel och jórd.  
3 Han låter inte din fot váccla, \*  
han sover inte, han som vakar över díg.  
4 Nej, han som beskyddar Ísrael, \*  
han slumrar inte, han sóver inte.  
5 Herren är den som bevárar díg, †  
i hans skugga får du vándra, \*  
han går på din högra sída.  
6 Solen skall inte skada díg om dágen, \*  
inte mánen om náttén.  
7 Herren bevarar díg för allt ónt, \*  
han bevarar din sjál.  
8 Herren skall bevára díg †  
när du går och när du kómmer, \*

från nu och till evig tid.

### Psalm 122

Jerusalem, den heliga staden – *Ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem* (Heb 12:22)

- 1 Vilken glädje, när man såde till mig: \*  
”Låt oss gå till Herrens hús.”
- 2 Våra fötter har fått träda in \*  
i dina portar, Jerúsalem.
- 3 Jerusalem, du mäktiga stád, \*  
där hus sluter sig väl till hús,
- 4 dit stammarna drar upp, Herrens stámmar, \*  
enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens námn.
- 5 Där står dómarsäten, \*  
säten för Davids hús.
- 6 Önska Jerusalem fríd. \*  
Må det gå väl för dem som älskar dig.
- 7 Frid inom dina múrar, \*  
trygghet i dina paláts!
- 8 För mina bröders och vänner skull \*  
vill jag önska dig fríd,
- 9 för Herrens, vår Guds, hús skull \*  
vill jag söka din vålgång.

### Psalm 123

Herren, folkets trygghet – *Två blinda ... ropade: ”Herre, Davids son, förbarma dig över oss!”* (Matt 20:30)

- 1 Jag lyfter blicken upp till díg, \*  
du som tronar i hímlen.
- 2 Ja, som tjänaren ger akt på sin hérres hand \*  
och tjänarinnan på sin härskarínnas hand,  
så ser våra ögon upp till Herren, vår Gúd, \*  
till dess han blir oss nådig.

- 3 Var oss nådig, Herre, var oss nådig, \*  
vi är mättade med föråkt.  
4 Vår själ har fått nog av de stoltas hån, \*  
de högmodigas föråkt.

### **Psalm 124**

Vår hjälp är i Herrens namn – *Var inte rädd ... ty jag är med dig* (Apg 18:9–10)

- 1 Om inte Herren varit méd oss \*  
– så må Israel säga –  
2 om inte Herren varit méd oss, \*  
när människorna gick till ångrepp,  
3 då hade de slukat oss lévande, \*  
när de kom emot oss i rasande vréde,  
4 då hade vattnen dränkt oss, \*  
den strida strömmen gått över oss,  
5 ja, då hade vi gått under \*  
i de väldiga våttnen.  
6 Lovad vare Hérrén \*  
som inte gav oss till rov åt deras tänder!  
7 Vi kom undan som en fågel ur jägarens snåra: \*  
snaran gick sönder, och vi kom úndan.  
8 Vår hjälp är i Herrens námn, \*  
han som har skapat himmel och jörd.

### **Psalm 125**

Guds folks trygghet – *Frid över Guds Israel!* (Gal 6:16)

- 1 De som förtröstar på Herren liknar berget Síon, \*  
som inte vacklar utan består för évigt.  
2 Jerusalem skyddas av berg,  
och Herren skyddar sitt fólk, \*  
nu och i all évighet.  
3 De gudlösa skall inte få härska över de rättfärdigas arvslott, \*  
så att de rättfärdiga griper efter órätt.

- 4 Herre, gör gott mot de góda, \*  
mot dem som har redliga hjártan.  
5 Men dem som viker av på vrånga vågar, †  
dem må Herren rycka bort med de ónda. \*  
Fred över Ísrael!

### Psalm 126

Glädjen och hoppet i Gud – *Liksom ni delar lidandena med oss, delar ni också trósten*  
(2 Kor 1:7)

- 1 När Herren vände Sions óde, \*  
då var allt som om vi drómde:  
2 vi skrattade, vi sjöng av gládje, \*  
och jublet steg från våra láppar.  
Då sade man bland fólkén: \*  
Herren har gjort stora tíng med dem!  
3 Ja, Herren gjorde stora tíng med oss, \*  
och därför var vi gláda.  
4 Herre, vänd vårt óde, \*  
liksom du ger liv åt bäckarna i Négev.  
5 De som sår under tárar \*  
skall skörda med júbel.  
6 Grátande går de och sår sin sád, \*  
jublande kommer de och bär sina kárvar.

### Psalm 127

Fåfång stråvan utan Herren – *Ni är Guds byggnad* (1 Kor 3:9)

- 1 Om inte Herren bygger húset, \*  
så arbetar de som bygger det förgáves.  
Om inte Herren vaktar stáden, \*  
så vakar váktaren förgáves.  
2 Förgáves står ni tidigt upp och går sent till víla †  
och áter vedermödans bród \*  
– Herren skánker allt åt sina vänner medan de sóver.

- 3 Barn är en Herrens gåva, \*  
    livsfrukt en lön.  
4 Som pilar i en hjältes hand  
    är söner som man får vid unga år. \*  
5 Salig den som har sitt koger fyllt av sådana!  
Han kommer inte till kórta \*  
    när han i porten tvistar med sin mótpart.

### Psalm 128

Den frid i huset som Herrens fruktan ger – ”Herren välsigne dig från Sion”, dvs. i sin heliga kyrka (Arnobius)

- 1 Salig den som fruktar Hérren \*  
    och vandrar på hans vågar.  
2 Av dina händers möda får du njuta frukten. \*  
    Salig du! Ja, det skall gå dig väl.  
3 Lik en vinstock som bär frúkt \*  
    är hustrun därinne i ditt hús,  
lika plantor av olivträd \*  
    är barnen kring ditt bórd.  
4 Så välsignas den mán \*  
    som fruktar Hérren.  
5 Herren välsigne dig från Sion. †  
    Må du få se Jerusalems vålgång \*  
    i alla dina dagar,  
6 och må du få se barn till dina bárn. \*  
    Fred över Ísrael!

### Psalm 129

Det plågade folkets återvunna tillit – *Kyrkan talar om det som hon får utstå* (St Augustinus)

- 1 Mycken nöd har de vållat mig från min úngdom \*  
    – så skall Ísrael säga –  
2 mycken nöd har de vållat mig från min úngdom, \*

men de har inte beségrat mig.  
3 På min rygg har plöjare plójt \*  
och dragit långa fájror.  
4 Men Herren är rättfárdig, \*  
han har huggit av de gudlösas bánd.  
5 De skall komma på skam och vika tillbáka, \*  
alla de som hatar Síon.  
6 De skall bli lika gräs på táken, \*  
som vissnar innan det har vuxit úpp:  
7 ingen skórdeman fyller sin hánd med det, \*  
ingen kärvbindare sin fámn,  
8 och de som går där fram kan inte säga:  
”Herrens välsignelse vare óver er, \*  
vi välsignar er i Herrens námn.”

### Psalm 130

Ur djupen ropar jag till dig – *Han skall frálisa sitt folk från deras synder* (Matt 1:21)

1 Ur djupen ropar jag till dig, Herre.  
2 Herre, hör min róst, \*  
låt dina öron akta på mina böner.  
3 Om du, Herre, vill tillräkna sýnd, \*  
Herre, vem kan då bestá?  
4 Dock, hos dig finns förlátelse, \*  
för att man må frúkta dig.  
5 Jag väntar efter Herren, min sjál vántar, \*  
och jag hoppas på hans órd.  
6 Min sjál väntar efter Hérren †  
mer än väktarna efter mórgonen, \*  
ja, mer än väktarna efter mórgonen.  
7 Hoppas på Herren, Ísrael, †  
ty hos Herren finns nád, \*  
várdig är den frälsning som finns hos hónom.  
8 Han skall frälisa Ísrael \*



från alla deras sýnder.

### Psalm 131

Tilliten till Herren – *Lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta* (Matt 11:29)

- 1 Herre, mitt hjärta är inte högmodigt, \*  
jag ser mig inte omkring i övermod.  
Jag umgås inte med stora plåner, \*  
med ting som är mig för svåra.
- 2 Nej, jag har lugnat och stillat min själ, \*  
jag är som ett avvant bárn,  
som ett avvant barn i sin moders fámn, \*  
så är min själ i mig.
- 3 Hoppas på Herren, Ísrael, \*  
från nu och till evig tíd.

### Psalm 132

Guds löften till Davids hus – *Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron* (Luk 1:32)

#### I

- 1 Tänk, o Herre, på Dávid, \*  
tänk på allt han fick lída,  
2 han som svor Herren en éd \*  
och gjorde ett löfte åt den Starke i Jákob:  
3 ”Jag skall inte gå in i min hýdda \*  
eller gå till vila på mitt låger,  
4 jag skall inte unna mina ögon sómn \*  
eller mina ögonlock slúmmer,  
5 förrän jag funnit en plats åt Hérren, \*  
en boning åt den Starke i Jákob.”
- 6 Vi hörde om arken i Efráta, \*  
vi fann den på Jáars mark.
- 7 Låt oss gå in i hans bóning \*  
låt oss tillbe vid hans fótapall.

- 8 Stå upp, Herre, gå in i din vila, \*  
du och din mäktiga ár.  
9 Dina präster skall klä sig i rättfärdighet, \*  
och dina fromma skall jubla.  
10 Vi ber dig för din tjänare Dávids skull: \*  
Visa inte tillbaka din smörde.

## II

- 11 Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta: \*  
”Kungar av din ätt skall få sitta på din trón.  
12 Om dina söner håller mitt förbund  
och håller den lag som jag gér dem, \*  
så skall också deras söner evigt sitta på din trón.”  
13 Ty Herren har utkorat Sión, \*  
där vill han ha sin bóning.  
14 ”Detta är den viloplats som jag har útvalt, \*  
här vill jag bo för alltid.  
15 Deras förråd skall jag rikligt välsígna, \*  
och jag skall mätta deras fáttiga.  
16 Deras präster skall jag klä i frálsning, \*  
och deras fromma skall jubla.  
17 Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt Dávid, \*  
där har jag ställt en lampa för min smörde.  
18 Hans fiender klär jag i skám, \*  
men på honom skall kronan glánsa.”

## Psalm 133

Den broderliga kärleken – *Låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud* (1 Joh 4:7)

- 1 Se, hur gott och ljuvligt det ár \*  
när bröder bor tillsammans i énhet!  
2 Det är likt den dyrbara oljan på huvudet, †  
som flyter ner i skägget, ner i Arons skágg, \*  
som flyter ner över linningen på hans kláder.

- 3 Det är likt Hérmondagg \*  
som faller ner på berget Sión.  
Där skänker Herren välsignelsen, \*  
liv som varar för évig.

### Psalm 134

Aftonbön i templet – *Prisa vår Gud, alla hans tjänare, ni som fruktar honom, höga och låga* (Upp 19:5)

- 1 Kom, välsigna Herren, alla Herrens tjänare, \*  
ni som står om natten i Herrens hús.  
2 Lyft era händer upp mot témplet \*  
och välsigna Hérren.  
3 Herren välsigne dig från Sión, \*  
han som har skapat himmel och jörd.

### Psalm 135

Lovsång till Herren för hans storverk – *Ni är Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus* (jfr 1 Pet 2:9)

#### I

- 1 Lova Herrens námn, \*  
lova det, ni Herrens tjänare,  
2 ni som står i Herrens hús, \*  
i gårdarna till vår Guds hús.  
3 Lova Herren, ty Herren är gód, \*  
lovsjung hans namn, ty det är ljúvligt.  
4 Herren har utvalt Jakob åt síg, \*  
Israel till sin égendom.  
5 Detta vet jag: Herren är stór, \*  
vår Herre är förmer än alla gúdar.  
6 Herren kan göra allt vad han vill \*  
i himlen och på jorden, i haven och i alla djúp,  
7 Han låter molnen stiga upp från jordens ánde, †  
han sänder blixtar och régn \*

och släpper ut vinden ur sitt förråd.  
8 Han slog de förstfödda i Egypten, \*  
både människor och bóskaþ,  
9 han sände tecken och under över dig, Egypten,\*  
över farao och alla hans tjänare,  
10 han besegrade väldiga fólk \*  
och dräpte mäktiga kúngar:  
11 Sichon, amoreernas kung,  
Og, kungen av Bashán, \*  
och alla Kanaans ríken,  
12 och gav deras land i arv åt Ísrael, \*  
till arvslott åt sitt folk Ísrael.

## II

13 Herre, ditt namn består för évig, \*  
Herre, man ákallar dig i slákte efter slákte.  
14 Ty Herren skaffar rätt åt sitt fólk \*  
och förbarmar sig över sina tjänare.  
15 Hedningarnas avgudar är silver och gúld, \*  
verk av människors hánder.  
16 De har mun och talar inte, \*  
de har ögon och sér inte,  
17 de har öron och hör inte, \*  
i deras mun finns ingen ándedrákt.  
18 De som har gjort dem skall bli dem líka, \*  
ja, alla som förtröstar på dem.  
19 Israels hus, lova Hérren, \*  
Arons hus, lova Hérren,  
20 Levis hus, lova Hérren, \*  
ni som fruktar Herren, lova Hérren.  
21 Lovad vare Herren från Sión, \*  
han som bor i Jerúsalem!

## Psalm 136

En påskhymn – Att berätta om Herrens välgärningar är att lovsjunga dem (Cassiodorus)

### I

- 1 Tacka Herren, ty han är gód, \*  
evigt varar hans nåd.
- 2 Tacka gudarnas Gúd, \*  
evigt varar hans nåd.
- 3 Tacka herrarnas Hérre, \*  
evigt varar hans nåd.
- 4 Han ensam gör únder, \*  
evigt varar hans nåd.
- 5 Han skapade himlen med víshet, \*  
evigt varar hans nåd.
- 6 Han bredde ut jorden på váttnen, \*  
evigt varar hans nåd.
- 7 Han gjorde de stora ljúsen, \*  
evigt varar hans nåd,
- 8 solen till att ráda över dágen, \*  
evigt varar hans nåd,
- 9 måne och stjärnor till att ráda över náttén, \*  
evigt varar hans nåd.

### II

- 10 Han slog de förstfödda i Egýpten, \*  
evigt varar hans nåd,
- 11 och förde Israel ut därifrán, \*  
evigt varar hans nåd,
- 12 med sin starka hand, sin mäktiga árm, \*  
evigt varar hans nåd.
- 13 Röda havet klöv han mitt itú, \*  
evigt varar hans nåd,
- 14 och lät Israel gå rakt igénom, \*  
evigt varar hans nåd.

15 och vräkte farao och hans här i Röda havet, \*  
evigt varar hans nåd.

### III

16 Han ledde sitt folk i öknen, \*  
evigt varar hans nåd.  
17 Han slog mäktiga kúngar, \*  
evigt varar hans nåd,  
18 och dräpte väldiga kúngar, \*  
evigt varar hans nåd:  
19 Sihon, amoreernas kúng, \*  
evigt varar hans nåd,  
20 och Og, kungen av Bashán, \*  
evigt varar hans nåd.  
21 Han gav deras land till égendom, \*  
evigt varar hans nåd,  
22 till egendom åt sin tjänare Ísrael, \*  
evigt varar hans nåd.  
23 Han tänkte på oss i vår förnédring, \*  
evigt varar hans nåd.  
24 Han ryckte oss ur våra fienders grépp, \*  
evigt varar hans nåd.  
25 Han ger bröd åt allt lévande, \*  
evigt varar hans nåd.  
26 Tacka himmelens Gúd, \*  
evigt varar hans nåd.

### Psalm 137

Vid Babels floder – *Denna folkets yttre fångenskap bör betraktas som en bild av den andliga fångenskapen* (S:t Hilarius)

1 Vid Babels floder satt vi och gråt \*  
när vi tänkte på Sion,  
2 i pilträden som stód där \*  
hängde vi upp våra hárpör.

- 3 De som höll oss fångna befallde oss att sjunga, †  
våra plågoandar krävde att vi skulle vara glåda: \*  
”Sjung för oss en sång från Sión!”
- 4 Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sång \*  
när vi är i främmande lånd?
- 5 Nej, om jag glömmer dig, Jerúsalem, \*  
så må min högra hand förtvína.
- 6 Min tunga må fastna vid min góm, \*  
om jag inte längre tänker på díg,  
om jag inte låter Jerúsalem \*  
vara min högsta gládje.
- 7 Herre, kom ihåg edomítterna \*  
och allt de gjort mot Jerúsalem,  
kom ihåg hur de ropade: ”Riv nér det, \*  
riv ner det ända till grúnden!”
- 8 Dotter Babel, förödelsens stád, \*  
salig den som får straffa dig för allt du gjort!
- 9 Salig den som får gripa dina spádbarn \*  
och krossa dem mot klíppan!

### Psalm 138

Tacksägelse – Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den staden (Upp 21:24)

- 1 Jag vill tacka dig av allt mitt hjárta, \*  
inför änglarna vill jag sjunga ditt lów.
- 2 Jag vill tillbe, vánd mot ditt heliga témpel, \*  
och prisa ditt namn för din nåd och din sánning.  
Ty du har hållit allt du lóvat, \*
- 3 Du svarade mig när jag rópade, \*  
du gav mig frimodighet och kráft.
- 4 Herre, alla jordens kungar skall tácka dig, \*  
när de får höra dina órd.
- 5 De skall sjunga om Herrens vágar, \*

- ty Herrens ära är stór.
- 6 Herren tronar i hójden, †  
men han vänder blicken till de rínga \*  
och känner den högmodige fjárran ifrá.
- 7 Om än min väg går genom nód, \*  
så behåller du mig vid lív.  
Du räcker ut din hand mot mina fienders vréde, \*  
din högra hand hjálper mig.
- 8 Herren står mig bi.  
Herre, evigt varar din nád. \*  
Överge inte dina händers vérk!

### Psalm 139

Guds fullkomliga kunskap och omsorg – *Vem kan känna Herrens tankar, vem kan vara hans rådgivare?* (Rom 11:34)

#### I

- 1 Herre, du utransskar mig och känner mig. †  
2 Vare sig jag sitter eller står vét du det, \*  
du förstår mina tankar fjárran ifrá.
- 3 Vare sig jag går eller ligger, útforskar du det, \*  
och med alla mina vägar är du förtrógen.
- 4 Ty förrän ett ord är på min túnga, \*  
så känner du, Herre, det till fúllo.
- 5 Du omsluter mig på alla sídor \*  
och håller mig i din hánd.
- 6 En sådan kunskap är mig alltför únderbar, \*  
den är mig för hög, jag kan inte begrípa den.
- 7 Vart skall jag gå för din ánde, \*  
och vart skall jag fly för ditt ánsikte?
- 8 For jag upp till himlen, så är du dár, \*  
och bäddade jag át mig i dödsriket, så är du också dár.
- 9 Tog jag morgonrodnadens vingar, \*  
gjorde jag mig en boning ytterst i hávet,



- 10 så skulle också där din hand léda mig \*  
och din högra hand fátta mig.  
11 Och om jag sade: Mörker må tácka mig \*  
och ljuset kring mig bli nátt,  
12 så skulle själva mörkret inte vara mörkt för dig:  
natten skulle lysa som dágen, \*  
ja, mörkret skulle vara som ljuset.

## II

- 13 Ty du har skapat mina njúrar, \*  
du vävde mig i min moders lív.  
14 Jag tackar dig för att jag är danad så únderbart, \*  
förunderliga är dina verk, det vet min sjál.  
15 Benen i min kropp var inte dolda för dig  
när jag bereddes i det fördólda, \*  
när jag bildades i jordens djúp.  
16 Dina ögon såg mig när jag ännu knappast var fórmad, †  
alla mina dagar blev skrivna i din bók, \*  
de var bestämda innan någon av dem hade kómmitt.  
17 Gud, hur ofattbara för mig är inte dina tánkar, \*  
hur stor är inte deras mångfald!  
18 Skulle jag rákna dem, \*  
vore de fler än sandkornen på márken.  
Nádde jag till slútet, \*  
skulle jag ännu vara hós dig.  
19 Gud, måtte du dräpa de gúdlösa! \*  
Ja, måtte de blodgiriga vika bört,  
20 de som talar om dig med onda planer i sínnet, \*  
de som har bringat dina städer i fördárv!  
21 Herre, skulle jag inte hata dem som hatar díg? \*  
Skulle jag inte känna leda vid dem som står dig emót?  
22 Jag hatar dem med starkaste hát, \*  
de har blivit mina fiender.

- 23 Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta, \*  
pröva mig och känn mina tánkar.  
24 Se om jag går på en ólycksväg, \*  
och led mig på den eviga vågen.

### Psalm 140

Du är mitt beskydd – *Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer* (Matt 26:45)

- 2 Rädda mig, Herre, från onda människor, \*  
bevara mig för våldsmän.  
3 De tänker ut onda pláner, \*  
de gaddar sig dagligen samman till stríd.  
4 De har vassa tungor, som órmar, \*  
huggormsgift finns i deras mún.  
5 Bevara mig, Herre, för de gudlösas hánder, †  
beskydda mig för dessa våldsmän, \*  
som tänker ut planer för att få mig att fálla.  
6 Dessa högmodiga lägger ut snaror och gárn, \*  
de breder ut nät där jag skall gå, de gillrar fállor.  
7 Jag säger till Herren: Du är min Gúd. \*  
Lyssna, Herre, till mina böner.  
8 Herre, du min starka hjálp, \*  
på stridens dag skyddar du mitt huvud.  
9 Tillåt inte vad de gudlösa begär,  
låt inte deras planer lýckas, \*  
10 så att de inte förháver sig.  
De omger mig. Gör slut på deras giftiga tál, \*  
låt det onda de talar om drabba dem själva!  
11 Må eldsglöd regna över dem,  
må de kastas i éld, \*  
i djup som de inte kommer úpp ur.  
12 Förtalaren skall inte få bo kvar i lándet, \*  
våldsmannen skall jagas bort med slag på slág.  
13 Jag vet att Herren skall utföra den förtrycktes sák \*

- och skaffa rätt åt de árma.
- 14 De rättfärdiga skall prisa ditt námn, \*  
de troгна skall bo inför ditt ánsikte.

### Psalm 141

Bön i farans stund – *Och röken från rökelsen steg ur ängelns hand upp inför Gud tillsammans med de heligas böner* (Upp 8:4)

- 1 Herre, jag ropar till dig, skynda till min hjälp, \*  
lyssna till min röst då jag nu ropar till dig.
- 2 Min bön må gälla inför dig som ett rökoffer, \*  
mina händers upplyftande som ett áftnonoffer.
- 3 Sätt, o Herre, en vakt för min mún, \*  
bevaka mina läppars dórr.
- 4 Låt inte mitt hjärta vika av till något ónt, \*  
till att öva gudlösa gárningar.  
Jag vill inte sitta tillsammans med män som gör órátt, \*  
av deras läckerheter vill jag inte áta.
- 5 Den rättfärdige kan slá mig, \*  
den trogne kan túkta mig,  
men de gudlösas olja får inte gjutas på mitt huvud, \*  
inför deras ondska håller jag ut i bön.
- 6 De skall utlämnas i sina domares hårda hánder \*  
och märka att mina ord är Gud till behág.
- 7 Som spånen ryker när man snidar och húgger \*  
ligger deras ben spridda över jorden, vid dödsrikets gáp.
- 8 Därför vänder jag blicken till dig, Herre, min Gud,  
till dig tar jag min tillflykt. \*  
Ta inte mitt liv ifrån mig.
- 9 Bevara mig för de snaror de lágger ut på min vág \*  
och för ogárningsmännens fállor.
- 10 Må de gudlösa snárjas i sina egna nát \*  
medan jag går oskadd förbí.

## Psalm 142

Du är min tillflykt – *Allt detta gick i uppfyllelse i Herren i lidandets stund* (S:t Hilarius)

- 2 Jag höjer min röst och ropar till Herren, \*  
jag höjer min röst och bönfaller Herren.
- 3 Jag utgjuter inför honom mitt bekymmer, \*  
jag lägger fram min nöd inför honom.
- 4 När min ande försmåktar, \*  
är du den som känner min stíg.
- På den väg där jag skall gå \*  
har de lagt ut sina snáror.
- 5 Skåda på min högra sida och sé: \*  
där finns ingen som känns víd mig.  
Ingen tillflykt återstår för mig, \*  
ingen frågar efter mitt lív.
- 6 Jag ropar till díg, Herre, †  
jag säger: Du är min tillflykt, \*  
min lott i de levandes lánd.
- 7 Lyssna till mitt róp, \*  
jag är förnedrad och i nód,  
rádda mig från dem som förfóljer mig, \*  
ty de är mig för stárka.
- 8 För mig ut ur fängelset, \*  
så att jag får prisa ditt námn.  
Omkring mig skall de rättfárdiga sámlas, \*  
när du gör vól mot mig.

## Psalm 143

Bön i betryck – *Vi vet att människan inte blir rättfárdig genom laggärningar, utan genom tron på Kristus* (Gal 2:16)

- 1 Herre, hör min bön, lyssna till min ákallan, \*  
svara mig i din rättfárdighet, i din trófasthet.
- 2 Gå inte till doms med din tjánare, \*  
ty inför díg är ingen levande rättfárdig.

- 3 Fienden förföljer mig, \*  
han lägger mig i stóftet, \*  
han höljer mig i mórker \*  
som de längesedan dóda.
- 4 Min ande försmáktar, \*  
mitt hjárta har stelnat i mitt bróst.
- 5 Jag tänker på forna dágar, †  
på alla dina gárningar, \*  
jag begrundar dina händers vérk.
- 6 Jag räcker ut mina händer till díg, \*  
som ett törstigt land längtar min sjál efter díg.
- 7 Herre, skynda att svára mig, \*  
ty min ande förgás.  
Dölj inte ditt ánsikte, \*  
lát mig inte bli lik dem som farit ner i gráven.
- 8 Lát mig om morgonen förnimma din náád, \*  
ty jag förtróstar på díg.  
Visa mig den väg som jag bör vándra, \*  
ty till dig lyfter jag min sjál.
- 9 Herre, rádda mig från mina fiender, \*  
hos dig söker jag skýdd.
- 10 Lär mig att göra din vilja, †  
ty du är min Gúd, \*  
må din goda ande leda mig på jámn márk.
- 11 Herre, beháll mig vid liv för ditt námns skull, \*  
för mig ut ur nöden för din ráttfárdighets skull.
- 12 Utrota mina motståndare för din nááds skull, †  
och förgör alla mina fiender, \*  
ty jag är din tjánare.

### Psalm 144

Tacksägelse för seger och fred – *Hans händer lärde sig att strida, när han besegrade denna tidsålder; han säger: ”Jag har besegrat världen”* (S:t Hilarius)

## I

- 1 Lovad vare Herren, min klíppa, †  
han som lär mina armar att kríga, \*  
mina händer att strída,  
2 mitt värn och min bórg, \*  
min fästning och min ráddare,  
min sköld och min tillflykt, \*  
han som lägger folken under mina fótter.
- 3 Herre, vad är en människa, att du vill veta áv henne, \*  
en människoson, att du táncer på honom?  
4 Människan är lik en vindflákt, \*  
hennes dagar som en försvinnande skúgga.
- 5 Herre, sänk din himmel och far nér, \*  
rör vid bergen, så att de rýker.
- 6 Låt blixtar flamma och skingra mina fiender, \*  
skjut dina pilar och förvírra dem.
- 7 Räck ut dina händer från höjden och befria mig, \*  
rádda mig ur de väldiga vattnen, ur frámlingarnas váld.
- 8 Ur deras mun strömmar lógner, \*  
de lyfter handen till falska éder.

## II

- 9 Gud, en ny sång vill jag sjunga till din ára, \*  
till tiosträngad harpa vill jag prisa dig,  
10 dig som ger seger åt kúngarna \*  
och ráddar din tjänare Dávid.
- 11 Rádda mig från det onda svárdet, \*  
befria mig ur frámlingarnas váld.  
Ur deras mun strömmar lógner, \*  
de lyfter handen till falska éder.
- 12 Låt våra söner i sin ungdom stå som högváxta plántor, \*  
våra döttrar lika pelare, huggna för paláts.
- 13 Låt våra visthus vara fýllda \*

- och rymma alla slags förråd.  
Låt våra får föröka sig tusenfalt, †  
ja, tiotusenfalt på våra märker, \*  
14 låt våra oxar gå rikligt låstade.  
Låt ingen rämna brytas i múren, †  
ingen föras bort som fånge, \*  
inget klagorop höras på våra gátor.  
15 Saligt det folk som det går så, \*  
ja, saligt det folk vars Gud är Hérren!

### Psalm 145

Lovsång till Gud den allsmåktige – *Rättfärdig är du som är och som var, du helige* (Upp 16:5)

#### I

- 1 Jag vill upphöja dig, min Gud, du kónung, \*  
och lova ditt namn alltid och i évighet.  
2 Jag vill dagligen löva dig \*  
och prisa ditt namn alltid och i évighet.  
3 Stor och högtlovad är Hérren, \*  
outrannsaktig är hans stórhét.  
4 Släkte efter släkte skall prisa dina vérk, \*  
de skall förkunna dina väldiga gárningar.  
5 De skall tala om ditt majestät, din härliga gláns, \*  
och dina underfulla verk skall jag begrúnda.  
6 De skall vittna om din makt, om dina fruktansvärda gárningar, \*  
och dina storverk skall jag förkúnna.  
7 De skall utbreda ryktet om din stora gódhét \*  
och jubla över din rättfärdighet.  
8 Nádig och barmhärtig är Hérren, \*  
sen till vrede och rik på kárlek.  
9 Herren är god mot álla \*  
och förbarmar sig över alla sina vérk.

## II

- 10 Alla dina verk, Herre, skall täcka dig, \*  
dina heliga skall välsigna dig.
- 11 De skall tala om ditt rikes ära, \*  
och din makt skall de besjunga.
- 12 De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar \*  
och ditt rikes ära och härlighet.
- 13 Ditt rike är ett rike för alla évigheter, \*  
och ditt herravälde varar från släkte till släkte.
- 13b Herren är trofast i alla sina ord \*  
och helig i alla sina vérk.

## III

- 14 Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla, \*  
och han upprättar alla förnédrade.
- 15 Allas ögon väntar efter dig, \*  
och du ger dem deras mat i rätt tid.
- 16 Du öppnar din hand \*  
och mättar allt levande med nåd.
- 17 Herren är rättfärdig i alla sina vägar \*  
och helig i alla sina vérk.
- 18 Herren är nära alla dem som ákallar honom, \*  
alla dem som uppriktigt ákallar honom.
- 19 Han gör vad de gudfruktiga begár \*  
och hör deras rop och ráddar dem.
- 20 Herren bevarar alla dem som álskar honom, \*  
men alla gudlösa skall han förínta.
- 21 Min mun skall förkunna Herrens lov,  
allt som lever skall prisa hans heliga námn \*  
alltid och i évighet.



## Psalm 146

Salig den som sätter sitt hopp till Herren – *Vi lovsjunger Herren med hela vårt liv, dvs. med alla våra handlingar* (Arnobius)

- 1 Lova Herren, min själ!
- 2 Jag vill lova Herren så länge jag léver, \*  
lovsjunga min Gud så länge jag är till.
- 3 Förlita er inte på fúrstar, \*  
inte på en dödlig, han kan inte hjälpa.
- 4 När livsanden lämnar honom,  
vänder han åter till den jord som han är kómmen från, \*  
då går alla hans planer om íntet.
- 5 Salig den vars hjälp är Jakobs Gúd, \*  
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gúd.
- 6 Han har gjort himlen och jorden och havet  
och allt som finns i dem, \*  
han är trofast för évig.
- 7 Han skaffar rätt åt de förtrýckta, \*  
han ger bröd åt de húngrande.  
Herren löser de fångna, \*
- 8 Herren öppnar de blindas ógon,  
Herren upprättar de förnédrade, \*  
Herren älskar de rättfärdiga,
- 9 Herren bevarar frámlingar, †  
faderlösa och ánkor tar han sig án, \*  
men de gudlösa för han på villospår.
- 10 Herren är konung för évig, \*  
din Gud, Sion, från slákte till slákte.

## Psalm 147

Herrens makt och godhet – *O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig*

A

- 1 Lova Hérren! †  
Det är gott att prisa vår Gúd, \*

- det är härligt att lovsjunga honom.
- 2 Herren är den som bygger upp Jerúsalem, \*  
Israels fördrivna för han sámman.
- 3 Han helar dem som har förkrossade hjärtan, \*  
och deras sår förbinder han.
- 4 Han bestämmer stjärnornas antal, \*  
han nämner dem alla vid námn.
- 5 Vår Herre är stor och väldig i kráft, \*  
hans vishet har ingen gráns.
- 6 Herren reser upp de förtrýckta, \*  
men de gudlösa slår han till jórden.
- 7 Tacka Herren med sáng, \*  
lovsjung vår Gud till hárpa,  
8 honom som täcker himlen med moln,  
honom som ger regn át jórden, \*  
honom som låter gräs skjuta upp på bérgen,  
9 honom som ger föda át djúren, \*  
át korpens ungar som rópar.
- 10 Han har inte sin gládje i hästens stýrka \*  
eller behag till mannens snábbhet.
- 11 Herrens behag stár till dem som frúktar honom, \*  
till dem som hoppas på hans nád.

## B

Jerusalems återupprättelse – *Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru* (Upp 21:9)

- 12 Jerusalem, prisa Hérren, \*  
Sion, lova din Gúd.
- 13 Han har gjort bommarna för dina portar fásta \*  
och välsignat dina barn därinne.
- 14 Han skaffar dina gränser fréd, \*  
han mättar dig med bästa véte.
- 15 Han sänder ut sitt ord över jórden, \*

- hans befallning skyndar iväg med hást.
- 16 Han låter snö falla som úll, \*  
rimfrost strör han ut som áska.
- 17 Han sprider hagel som smúlor. \*  
Vem härdar ut inför hans kóld?
- 18 När han sänder sitt ord, då smälter det frúsna, \*  
låter han vinden blása, strömmar vattnen på nýtt.
- 19 Han har förkunnat för Jakob sitt órd, \*  
för Israel sina stadgar och búd.
- 20 Så har han inte gjort för något annat fólk, \*  
hans bud, dem känner de ínte.

### Psalm 148

Maning till universum att lova Gud – *Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och väldet i evigheters evighet* (Upp 5:13)

- 1 Lova Herren i hímnen, \*  
lova honom i hójden.
- 2 Lova honom, alla hans ánglar, \*  
lova honom, hela hans hárskara.
- 3 Lova honom, sol och máne, \*  
lova honom, alla lysande stjárnor.
- 4 Lova honom, ni hímmlars hímmlar \*  
och ni vatten ovan hímnen.
- 5 De skall lova Herrens námn, \*  
ty på hans befallning blev de skápade.
- 6 Han gav dem deras plats för tíd och évighet, \*  
han satte en gräns som de ínte kan óverskrida.
- 7 Lova Herren på jórden, \*  
ni drakar och alla hávsdjup,
- 8 eld och hagel, snö och dímma, \*  
du stormande vind, som utför hans befallning,
- 9 ni berg och alla hójder, \*  
ni fruktträd och alla cédrar,

- 10 ni vilda djur och all b<sup>o</sup>skap, \*  
ni kräldjur och flygande fåglar,  
11 ni jordens alla k<sup>u</sup>ngar och f<sup>o</sup>lk, \*  
ni furstar och alla domare på j<sup>o</sup>rden,  
12 ni pojkar, ni fl<sup>i</sup>ckor, \*  
ni gamla och ni unga.
- 13 De skall lova Herrens namn,  
ty endast hans namn är upphöjt, \*  
hans majestät når ut över jorden och h<sup>i</sup>mlen.
- 14 Han låter sitt folks horn höjas upp,  
alla hans trogna skall lovsjunga h<sup>o</sup>nom, \*  
Israel, det folk som står h<sup>o</sup>nom n<sup>ä</sup>ra.

### Psalm 149

De heligas jubelsång – *Må kyrkans barn, barnen i det nya folket, fröjda sig över sin konung, dvs. Kristus (Hesychios)*

- 1 Sjung en ny sång till Herrens ära, \*  
hans lov i de trognas förs<sup>a</sup>m<sup>l</sup>ing.
- 2 Israel skall gl<sup>ä</sup>djas över sin sk<sup>a</sup>pare, \*  
Sions barn jubla över sin k<sup>o</sup>nung.
- 3 De skall lova hans namn under d<sup>a</sup>ns, \*  
lovsjunga honom till p<sup>u</sup>ka och h<sup>a</sup>rpa.
- 4 Herren har beh<sup>a</sup>g till sitt f<sup>o</sup>lk, \*  
han kröner de k<sup>u</sup>vade med séger.
- 5 De trogna gl<sup>ä</sup>ds och ger honom ära, \*  
de jublar på sina l<sup>ä</sup>ger.
- 6 Guds lo<sup>v</sup> är i deras m<sup>u</sup>n, \*  
ett tveeggat sv<sup>a</sup>rd i deras h<sup>a</sup>nder,  
7 och de utkräver h<sup>a</sup>mnd på f<sup>o</sup>lken \*  
och hemsöker l<sup>a</sup>nderna med t<sup>u</sup>ktan,  
8 de binder deras k<sup>u</sup>ngar med k<sup>e</sup>djor \*  
och deras mäktiga med b<sup>o</sup>jur.
- 9 De utför så den d<sup>o</sup>m som står skr<sup>i</sup>ven. \*  
Till härlighet blir det för alla hans tr<sup>o</sup>gna.

## Psalm 150

Lova Herren – *Lovsjung med er ande, lovsjung också med ert förnuft; förhärliga Gud med både själ och kropp* (Hesychios)

- 1 Lova Gud i hans hélgedom, \*  
lova honom i hans höga himmel.
- 2 Lova honom för hans väldiga gärningar, \*  
lova honom för hans stora härlighet.
- 3 Lova honom med basúnklang, \*  
lova honom med harpa och lýra.
- 4 Lova honom med puka och dáns, \*  
lova honom med strängaspel och pípa.
- 5 Lova honom med klingande cymbáler, †  
lova honom med dánande cymbáler. \*
- 6 Allt vad anda har, lova Hérren!

## 151. 2 Mos 15:1b–13, 17–18 (lat. 1–13, 17–18)

Segersången efter befrielsen genom Röda havet – *De som hade kämpat sig fria från odjuret ... sjöng Guds tjänare Moses sång* (Upp 15:2–3)<sup>1</sup>

- 1 Låt oss sjunga till Herrens ára. †  
Högt är han úpphöjd. \*  
Hást och man stórtade han i hávet.
- 2 Herren är min styrka och min lóvsång, \*  
han blev min ráddning.  
Han är min Gud, honom vill jag prisa, \*  
min faders Gud, honom vill jag ára.
- 3 Herren är en krigare, \*  
”Herren” är hans námn.
- 4 Han vrákte faraos här och vagnar i hávet, \*  
hans bästa kämpar dränktes i Röda hávet.
- 5 De tácktes av vátténmassor, \*  
de sjönk i djupet som sténar.
- 6 Din högra hand, Herre, du váldige i kráft, \*  
din högra hand, Herre, krossade fienden.
- 7 I ditt majestát och din hárlighet gjorde du motståndarna till íntet, \*  
din brinnande vrede bröt fram och fórtárde dem som hálm.
- 8 När du fnös av vrede, dámdes vattnen upp,  
böljorna reste sig och stod som en múr, \*  
vattenmassorna stelnade i havets djúp.
- 9 Fienden sade: ”Jag skall förfölja dem, hinna úpp dem, \*  
jag skall fördela bytet, stilla min lýstnad,  
jag skall dra mitt svárd, \*  
min hand skall förínta dem.”
- 10 Din ande blåste, då tácktes de av hávet, \*  
de sjönk som bly i de váldiga váttnen.
- 11 Herre, vilken bland gudar är dig lik,  
vem strálar i helighet som dú, \*

<sup>1</sup> När 2 Mos 15:1–6, 17–18 används som canticum i påsknattens läsningsgudstjänst, lyder överskriften: Lovsång.

- du fruktansvärde, högtlovade, du som gör únder?
- 12 Du räckte ut din hánd, \*  
de uppslukades av jórden.
- 13 Men du ledde i náid det folk du befriát, \*  
du förde dem i din makt till din heliga bóning.
- 17 Du leder dem fram och plantéerar dem \*  
på det berg som är din égendom,  
i din befásta boning, som du förvárvat, \*  
det tempel som dina hánder har grúndlagt.
- 18 Herren är kónung \*  
alltid och i évighet.

### 152. 5 Mos 32:1–12

Guds välgärningar mot sitt folk – *Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna* (Matt 23:37)

- 1 Lyssna, ni himlar, jag vill tála, \*  
må jorden höra mina órd.
- 2 Min undervisning skall strómma som régnet, \*  
mitt tal skall falla som dággen,  
som rikligt regn på grónska, \*  
som en regnskur på gräsets bródd.
- 3 Herrens namn vill jag förkúnna. \*  
Ge ära åt vår Gúd!
- 4 Han är vår klíppta, †  
fullkomlig i allt vad han gó, \*  
alla hans vägar är rátta.  
Han är en trofast Gud som aldrig svíker, \*  
han är rättfárdig och rättvis.
- 5 Men det vránga och avoga sláktet avföll frá honom, \*  
de förvánda, som inte längre var hans sóner.
- 6 Är det så du vill löna din Hérre, \*  
du dåraktiga, förblindade fólk?  
Är han inte din fader, som har skápat dig? \*

Är han inte den som har danat och byggt upp dig?

- 7 Tänk på de dagar som en gång vár, \*  
besinna de år som har gått.  
Fråga din fader, han skall berätta, \*  
dina äldste, de skall säga vad som skédde:
- 8 När den Högste gav arvslotter åt fólkén, \*  
när han fördelade människorna på jorden,  
då utstakade han gränserna för fólkén \*  
efter antalet av Israels bárn,
- 9 då gjorde Herren sitt folk till sin égendom, \*  
då blev Jakob hans árvslott.
- 10 Han fann honom i óknen, \*  
i ödemarken, där ökendjuren tjúter.  
Han tog honom i sin vård och sitt beskydd, \*  
han bevarade honom som sin ógonsten.
- 11 Liksom örnen lockar ut sin avkomma till flýkt \*  
och svävar upp ovanför sina úngar,  
så bredde han ut sina vingar \*  
och lyfte honom och bar honom på sina fjádrar.
- 12 Herren ensam ledde honom på vágen, \*  
ingen frámmande gud vid hans sída.

### 153. 1 Sam 2:1–10

Gud upphöjer de ödmjuka – *Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa. Hungriga mättar han med sina gåvor* (Luk 1:52–53)<sup>2</sup>

- 1 Mitt hjärta jublar över Hérren, \*  
Herren har upphöjt mitt hörn.

<sup>2</sup> Rubrik när 1 Sam 2:1–5 används som canticum vid vigilia på Jesu hjärtas högtid: Gud, de ödmjukas glädje och hopp – *Hungriga mättar han med sina gåvor* (Luk 1:53).

Rubrik när 1 Sam 2:6–10 används som canticum vid vigilia på Jesu hjärtas högtid: Gud upprättar de fattiga – *Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa* (Luk 1:52).



- Min mun öppnas vitt mot mina fiender, \*  
jag gläder mig över din hjälp.
- 2 Ingen är helig utom Hérren, †  
ingen finns förutom dig, \*  
ingen är en klippa som vår Gúd.
- 3 Tala då inte ständigt så förmátet, \*  
låt inte fräckheter gå ut ur er mún.  
Herren är en gud som vét, \*  
han väger alla gárningar.
- 4 Han bryter sönder hjáltarnas bágar, \*  
men de stapplande får rusta sig med kráft.
- 5 De som var mätta måste slava för bród, \*  
men de som hungrade hungrar inte mér.  
Den ofruktsamma får föda sju gånger óm, \*  
men den som var barnrik vissnar bórt.
- 6 Herren dödar och gör lévande, \*  
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
- 7 Han gör fattig och han gör rík, \*  
han slår ner och han reser úpp.
- 8 Han upprättar den ringe ur stóftet, \*  
han lyfter den fattige ur dýn,  
han låter honom sitta bredvid fúrstar, \*  
han låter honom inta en ároplats.  
Jordens pelare är Hérrens, \*  
på dem har han grundat jordens kréts.
- 9 Han bevarar sina trognas stég, \*  
men de gudlösa går under i mórkret.  
Av egen kraft kan ingen vinna séger, \*  
de som strider mot Herren blir króssade.
- 10 Den Högste dundrar i hímnen, \*  
Herren dömer hela jórden.  
Han skall ge makt åt sin kónung, \*  
han skall upphöja sin smordes hórnen.

### 154. 1 Krön 29:10–13

Gud ensam tillhör äran – *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader* (Ef 1:3)<sup>3</sup>

- 10 Lovad vare du, Herre, vår fader Israels Gúd, \*  
från evighet till évighet.
- 11 Dig, Herre, tillhör storhet och makt  
och härlighet och glans och majeståt, \*  
dig tillhör allt i himlen och på jorden.  
Ditt, o Herre, är riket, \*  
ditt är herraväldet över allt som finns.
- 12 Rikedom och ära kommer från díg, \*  
du, Herre, råder över allt.  
I din hand vilar kraft och vælde, \*  
från dig kommer all storhet och mákt.
- 13 Därför tackar vi dig, vår Gúd, \*  
och lovar ditt ärorika námn.

### 155. Ords 9:1–6, 10–12

Visheten inbjuder de ringa till sitt bord – *En man skulle ha en fest och bjöd många gäster*  
(Luk 14:16)

- 1 Visheten har byggt sig ett hús, \*  
hon har huggit ut sina sju pélare.
- 2 Hon har ställt till med slákt, \*  
blandat vinet och dukat bórdet.
- 3 Hon har sänt ut sina tjänsteflickor †  
att ropa från höjderna i stáden: \*
- 4 ”Du som är oerfaren – kóm!”  
Till de oförståndiga säger hon:
- 5 ”Kom! Ät mitt bröd \*  
och drick vinet jag har blándat.
- 6 Överge enfalden så får ni léva, \*

<sup>3</sup> Rubrik när 1 Krön 29 används som canticum vid vigilia på Kristus Konungens högtid: *Välsignad är du, Herre – Efter detta skall ni få se Människosonen sitta på Maktens högra sida* (Matt 26:64).

följ förståndets väg.”

- 10 Att frukta Herren är början till vishet, \*  
att känna den Helige är insikt.
- 11 Genom mig når du hög ålder \*  
och får ett långt liv.
- 12 Är du vis, blir din vishet dig till nytta, \*  
hädar du, går det ut över dig själv.

### 156. Jes 2:2–5

Det berg där Herrens hus står, det högsta bland bergen – *Alla folk skall komma och tillbe inför dig* (Upp 15:4)

- 2 Det skall ske i kommande dagar †  
att berget med Herrens hus står som det högsta bland bergen \*  
och är högre än alla andra höjder.  
Alla främmande folk skall strömma dít, \*  
många folk skall dra åstad, och de skall säga:
- 3 ”Kom, låt oss gå upp till Herrens berg, \*  
bege oss till Jakobs Guds hús,  
så att han kan undervisa oss om sina vägar \*  
och så att vi kan vandra på hans stigar.”
- Från Sion utgår Herrens lág, \*  
hans ord från Jerúsalem.
- 4 Han skall döma mellan folken \*  
och skipa rätt åt många folkslag.  
Då skall de smida plogbillar av sina svärd \*  
och vingårdsknivar av sina spjut.  
Folken skall aldrig mer lyfta svärd mot folk \*  
och inte längre lära sig att strida.
- 5 Kom, du Jakobs hús, \*  
låt oss vandra i ljuset från Herren.

### 157. Jes 2:2–3

Det berg där Herrens hus står, det högsta bland bergen – *Alla folk skall komma och tillbe dig* (Upp 15:4)<sup>4</sup>

- 2 Det skall ske i kommande dagar †  
att berget med Herrens hus står som det högsta bland bergen \*  
och är högre än alla andra höjder.  
Alla främmande folk skall strömma dit, \*  
många folk skall dra åstad, och de skall säga:
- 3 ”Kom, låt oss gå upp till Herrens berg, \*  
bege oss till Jakobs Guds hus,  
så att han kan undervisa oss om sina vågar \*  
och så att vi kan vandra på hans stigar.”  
Från Sion utgår Herrens låg \*  
hans ord från Jerúsalem.

### 158. Jes 5:1–7

Sången om Herrens vingård – *Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt* (Matt 21:43)

- 1 Jag vill sjunga om min vän, \*  
min väns sång om hans vingård.  
Min vän hade en vingård \*  
på en bördig bergskulle.
- 2 Han hackade upp den och rensade den från sténar \*  
och planterade där ädla vinstockar,  
han byggde ett vaktorn därinne, \*  
han högg ut ett presskar i den.  
Så väntade han att den skulle bära äkta drúvor, \*  
men den bar vilddruvor.
- 3 Och nu, ni Jerusalems invånare och ni Judas män, \*  
fäll nu er dom mellan mig och min vingård.

<sup>4</sup> Rubrik när Jes 2:2–3 används som canticum vid vigilia i commune för kyrkoinvigning: *Alla folk skall komma till Herrens hus – Jordens kungar kommer med all sin härlighet till den heliga staden Jerusalem* (jfr Upp 21:24).

- 4 Vad mer kunde göras för min vingård, \*  
 än vad jag har gjort för den?  
 Varför bar den då vilddruvor, \*  
 när jag väntade att den skulle bära äkta druvor?
- 5 Så vill jag nu säga er \*  
 vad jag skall göra med min vingård:  
 Jag skall ta bort dess stängsel, \*  
 och den skall lämnas till skövlings,  
 jag skall bryta ner dess mūr, \*  
 och den skall trampas ner.
- 6 Jag skall i grund fördärva den, \*  
 ingen skall skära den eller gräva i den.  
 Den skall fyllas med tistel och törne, \*  
 och molnen skall jag förbjuda att sända régn på den.
- 7 Ty Herren Sebaots vingård, det är Israels hūs, \*  
 och hans älsklingsplantering är Judas fólk.  
 Men när han väntade låglydnad, \*  
 då fann han lågbrott,  
 och när han väntade rättfärdighet, \*  
 fann han skriande órätt.

### 159. Jes 9:2–7 (lat. 9:1–6)

Den kommande fridsfursten – *Han skall komma ner till oss från höjden, en soluppgång för dem som är i mörker och i dödens skugga* (Luk 1:78b–79a)<sup>5</sup>

- 2 Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljús, \*  
 ja, över dem som bor i dödsskuggans land  
 skall ett ljus skina klårt.
- 3 Du skall göra folket tálrikt, \*  
 du skall göra dess glädje stór.  
 Inför dig skall de gládja sig, †

<sup>5</sup> Rubrik när Jes 9 används som canticum vid vigilia på kyndelsmässodagen: Fridsfurstens ankomst – *Han har besökt oss som en soluppgång från höjden, för att skina dem som sitter i mörker och i dödens skugga* (jfr Luk 1:78, 79).

som man gläds under skördetiden, \*  
som man fröjdar sig, när man utskiftar býte.

- 4 Ty du skall bryta sönder deras bördors ok  
och deras skuldrors gissel och deras plågares stáv, \*  
liksom i Mídjans tid.
- 5 Och skon som krigaren bar i strídslarmet †  
och manteln som sölades i blód, \*  
allt sådant skall brännas upp och förtäras av éld.
- 6 Ty ett barn blir oss fött,  
en son blir oss gíven, \*  
och på hans skuldror skall herradömet víla,  
och hans namn skall vara: Underbar i råd, Váldig Gúd, \*  
Evig fader, Frídsfurste.
- 7 Så skall herradömet bli stort och friden utan ánde \*  
över Davids tron och över hans ríke.  
Så skall det befästas och stödjas med rätt och rättfárdighet, †  
från nu och till evig tíd. \*  
Herren Sebaots nitálskan skall göra détta.

### 160. Jes 12:1b-6 (lat. 1-6)

Det räddade folkets lovsång – *Är någon törstig, så kom till mig och drick* (Joh 7:37)<sup>6</sup>

- 1 Jag tackar dig, Herre, du som var vréd på mig. \*  
Din vrede har upphört och du tróstar mig.
- 2 Gud är min frálsning, \*  
jag är trygg och behöver inte frúkta.  
Herren är min styrka och min lóvsång, \*  
han blev min ráddning.

<sup>6</sup> Rubrik när Jes 12 används som canticum vid vigilia på Kristus Konungens högtid: Jag vill tacka dig, Herre – *Han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall, som rann från Guds och Lammets tron* (Upp 22:1).

Rubrik när Jes 12 används som canticum vid vigilia på Jesu hjärtas högtid: De återlöstas tacksägelse – *Den som dricker av det vatten jag ger skall aldrig någonsin törsta* (Joh 4:13).

- 3 Jublande skall ni ösa vátten †  
ur frälsningens källor, \*  
4 och på den dagen skall ni säga:  
Tacka Herren, åkalla hans namn,  
gör hans gärningar kända bland fölken, \*  
förkunna att hans namn är upphöjt.  
5 Lovsjung Herren, ty han har gjort härliga ting, \*  
låt dem bli kända över hela jorden.  
6 Höj jubelrop, ni som bor på Sión, \*  
ty stor är han mitt ibland er, Israels Héliige.

### 161. Jes 26:1-4, 7-9, 12

Jubelsång efter segern över fienderna - *Stadsmuren hade tolv grundstenar* (Upp 21:14)<sup>7</sup>

- 1 Vår stad är väl befäst, \*  
inom dess murar och vallar är vi trygga.  
2 Öppna pórtarna, †  
här får ett rättfärdigt folk dra in, \*  
det folk som visar trohet mot Hérren.  
3 Dem som står fast ger du trygghet och fréd, \*  
ty de förtröstar på díg.  
4 Förtrösta alltid på Hérren, \*  
ty Herren är en evig klíppa.  
7 Den rättfärdiges väg är rák, \*  
du jämnar den rättfärdiges stíg.  
8 Herre, vi hoppas på dig,  
vi vet att du kommer med din dóm, \*  
att få prisa ditt namn är vår lángtan.  
9 Jag längtar efter dig om náttén, \*

<sup>7</sup> Rubrik när Jes 26 används som canticum vid vigilia på kyndelmässodagen: Rättfärdighet och frid i Jerusalem – *Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo hos dem* (Upp 21:3).

Rubrik när Jes 26 används som canticum vid vigilia i jultiden: Jubelsång efter segern över fienderna – *Den heliga staden Jerusalem hade en stor och hög mur och tolv portar* (jfr Upp 21:12).

min ande, mitt innersta söker dig.  
När dina rättvisa domar upplyser världen, \*  
då ser alla som bor på jorden din rättfärdighet.

- 12 Herre, du skänker oss fréd. \*  
Allt vad vi gjort har du utfört åt óss.

### 162. Jes 33:2-10

En tillitsfull bön i nöden – *I Kristus finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda* (Kol 2:3)

- 2 Herre, var oss nådig, \*  
vi hoppas på díg.  
Träd fram var morgon i din kráft, \*  
var vår räddning i nödens tíd.
- 3 För ditt väldiga dán flyr folken bört, \*  
när du reser dig, skingras de främmande fólken.
- 4 Och man får skövla och ta býte efter er, †  
som gräsmaskar skóvlar, \*  
som gräshoppor stórtar fram, så stórtar man óver det.
- 5 Herren är upphójd, han bor i hójden, †  
han uppfyller Sion med rätt och rättfärdighet. \*  
Ja, trygga tider skall komma för díg!
- 6 Vishet och kunskap ger Sion räddning i óverflöd, \*  
och Herrens fruktan skall vara dess skátt.
- 7 Hör, deras hjáltar klagar därúte, \*  
fredsbudbärarna gráter bíttert.
- 8 Vägarna är óde, \*  
ingen går mer på stígarna.  
Han bryter förbund, han aktar städer rínga, \*  
människor räknar han för íntet.
- 9 Landet ligger sörjande och försmáktar, \*  
Libanon blygs och står förvísstnat,  
Sharon har blivit som en óken, \*  
Bashans och Karmels skogar fäller sina lóv.



- 10 Nu vill jag resa mig, säger Hérren, \*  
nu vill jag stå upp i min hóghet.

### 163. Jes 33:13–16

Gud skall döma rättvist – *Löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som Herren, vår Gud, vill kalla* (Apg 2:39)

- 13 Hör, ni som är fjärran, vad jag har gjort, \*  
ni som är nära, besinna min makt.
- 14 Syndarna i Sion blir förfärade, \*  
ångest griper alla ónda:  
”Vem kan härda ut vid denna förtärande éld, \*  
vem av oss kan bo vid denna eviga glód?”
- 15 Den som lever rättskaffens och talar sánning, †  
den som vägrar att skaffa sig profit genom våld, \*  
den som värjer sig mot att ta mútor,  
den som stänger sina öron för planer på mórd \*  
och sluter sina ögon för det som är ónt.
- 16 Han skall få bo på hójderna, †  
de befästa klipporna skall vara hans skýdd, \*  
han skall få bröd och aldrig sakna våtten.

### 164. Jes 38:10b–14c, 17b–20 (lat. 10–14, 17–20)

Den sjukes ångest, den tillfrisknades glädje – *Jag var död, och se, jag lever ... och jag har nycklarna till döden och dödsriket* (Upp 1:18)

- 10 Jag tänkte: Jag går bort i mina bästa dagar, †  
jag får gå in genom dödsrikets pórtar, \*  
jag blir berövad resten av mina ár.
- 11 Jag tänkte: Jag får aldrig mer se Hérren, \*  
här i de levandes lánd,  
aldrig mer se en människas ánsikte \*  
utan vistas i förgängelsens ríke.
- 12 Min hydda rycks upp och flyttas bórt, \*  
den rycks upp som en herdes tált.

Du har vävt mitt liv till slut, som en vävare sin väv, \*  
nu skär du ner mig från bómmen.

- 13 Innan dagen har gått över till natt har du föríntat mig, \*  
innan morgonen kommer har mitt liv gått tillspílo.  
Som ett lejon har du krossat alla ben i min krópp, \*  
innan dagen har gått över till natt har du föríntat mig.
- 14 Jag kvíder som en svála, †  
jag klagar som en dúva, \*  
mina ögon ser matta upp mot höjden.
- 17 Men du räddade mig från föríntelsens gróp, \*  
du kastade alla mina synder bakom din rýgg.
- 18 I dödsriket táckar man dig inte, \*  
i döden prísar man dig inte,  
och bland dem som farit ner i gráven \*  
finns ingen som längre hoppas på din trófasthet.
- 19 De levande, de levande táckar dig, †  
och jag tackar dig med dém, \*  
fäderna vittnar om din trofasthet för bárnén.
- 20 Herren har ráddat mig. †  
Därför sjunger och spelár vi \*  
i Herrens hus, i alla våra dágar.

### 165. Jes 40:1–8

Herrens ankomst – *Herrens ord består i evighet. Detta är det ord som har förkunnats för er*  
(1 Pet 1:25)

- 1 Trösta, trösta mitt folk, säger er Gúd, \*  
2 tala ljuvligt till Jerúsalem.  
Förkunna att dess vedermöda är slút, \*  
att dess missgärning är sónad,  
att det har fått dubbelt igen av Herrens hánd \*  
för alla sina sýnder.
- 3 Hör rösten som ropar:  
”Bana väg för Herren i óknén, \*

- bana en jämn väg för vår Gud i ódemarken.
- 4 Alla klyftor skall fyllas, \*  
 alla berg och höjder sánkas.  
 Krokiga stigar skall rátas \*  
 och steniga vägar jámnas.
- 5 Herrens hárlighet skall bli úppenbar, †  
 och alla mánniskor skall tillsammans sé den. \*  
 Ty så har Herren tálat.”
- 6 Hör rösten som säger: ”Förkúnna!” \*  
 Jag svarar: ”Vad skall jag förkúnna?”  
 ”Alla mánniskor är som gráset, \*  
 all deras hárlighet som blommorna på márken.
- 7 Gráset torkar bort och blommorna víssnar †  
 när Herrens vind går frám, \*  
 ja, folket är grás.
- 8 Gráset torkar bort och blommorna víssnar, \*  
 men vår Guds ord består i évighet.”

### 166. Jes 40:10–17

Den gode herden: Gud den högste och outgrundlige – *Se, jag kommer snart och har med mig lön* (Upp 22:12)

- 10 Herren kommer i mákt, \*  
 han tráder fram i sin väldiga kráft.  
 Se, han har med sig sin ségerlön, \*  
 det han förvärvat för han frámför sig.
- 11 Han för sin hjord i bet som en hérde, \*  
 han lyfter lammen med sin starka hánd,  
 han bär dem i sin fámn, \*  
 varsamt för han tackorna frám.
- 12 Vem máter upp havens vatten i sin hánd \*  
 och máter himlens vidd med sina utspända fingrar?  
 Vem máter upp all jord på marken i en skópa, \*  
 vem väger bergen på en våg och höjderna med víkter?

- 13 Vem kan utforska Herrens ánde, \*  
vem kan ge honom råd och undervisa hónom?
- 14 Vem frágär han till ráds,  
vem kunde ge honom ínsikt \*  
och lára honom den rátta stígen?  
Vem skánker honom kúnskap \*  
och visar honom förståndets vág?
- 15 Nej, folken ár som en droppe fráan ett kárl,  
som ett dammkorn på en vág, \*  
fjárran lánder väger mindre än ett sándkorn.
- 16 Libanons skog ár inte nog till offerved át hónom, \*  
dess vilt ár inte nog till bránnoffer át hónom.
- 17 Alla folk ár ett íntet ínför hónom, \*  
í hans ögon ár de tomhet och íntíghet.

### 167. Jes 42:10–16d

Lovsång över Gud, segraren och befriaren – *De sjöng en ny sång inför tronen* (Upp 14:3)

- 10 Sjung en ny sång till Herrens ára, \*  
förkunna hans lov över hela jórden.  
Må havet jubla och allt som finns í det, \*  
de fjárran lánderna och alla som bór där.
- 11 Stäm upp, du öken med dina stáder, \*  
ni byar som Kedar bebór.  
Sjung av gládje, ni som bor í Séla, \*  
ropa fráan bergens tóppar.
- 12 Förkunna Herrens hárlíghet, \*  
bred ut hans ára över de fjárran lánderna.
- 13 Herren drar ut till stríd som en hjálte, \*  
han eggár upp sig som en krígare.  
Han uppger hárscri, han ropar hógt, \*  
nár han visar sin makt mot sina fiénder:
- 14 ”Under långa tider har jag tígit, \*  
jag var stilla och höll mig tillbáka.

Men nu skall jag vråla som en födande kvinna, \*  
jag vill skaffa mig luft och andas út.

- 15 Jag skall föröda bergen och höjderna \*  
och låta gräset på dem förtörka.  
Jag skall göra floder till länd \*  
och låta sjöar torka út.
- 16 Jag skall leda de blinda på en väg de inte känner, \*  
på obekanta stigar skall jag föra dem.  
Jag skall göra mörkret framför dem till ljús, \*  
och det som är krokigt skall jag räta út.”

### 168. Jes 45:15–25

Alla folk skall vända om till Herren – *Alla knän skall böjas i Jesu namn* (Fil 2:10)

- 15 Du är sannerligen en outgrundlig Gúd, \*  
du Israels Gud, den Gud som råddar.
- 16 De skall alla drabbas av smålek, \*  
alla som gör sig avgudar skall stå med skám,  
17 men Israel skall räddas av Hérren, †  
räddas med en evig ráddning, \*  
för tid och evighet frias ni från smålek och skám.
- 18 Ty så säger Herren, som skapat hímlen, †  
den Gud som gjorde och formade jórden, \*  
den Gud som har låtit den bestá  
och inte gjorde den till att vara óde †  
utan har danat den till att bebós: \*  
19 Jag är Herren, jag och ingen annan.  
Jag har inte talat i det fördólda, \*  
i ett mörkt och avsides länd.  
Jag har inte sagt till Jakobs átt: \*  
Sök mig där ingenting finns.  
Jag är Herren, jag talar sanningens órd, \*  
och det jag förkunnar är att líta på.
- 20 Samlas nu och kom hítt, \*

- träd fram, ni som räddats kvar av fölken.  
 De har inget förstånd,  
 de som bär omkring sina träbilder i högtidståg \*  
 och ber till en gud som inte kan rädda.
- 21 Tala om detta, lägg fram det, \*  
 ställ denna fråga till varandra:  
 Vem förkunnade allt detta från begynnelsen, \*  
 vem förutsade detta redan då?  
 Var det inte jag, Hérren? †  
 Förutom mig finns ingen Gúd, \*  
 ingen Gud som är rättfärdig och ráddar.
- 22 Vänd om till mig, så blir ni ráddade, †  
 ni människor från jordens yttersta gráns, \*  
 ty jag är Gud, jag och ingen ánnan.
- 23 Jag har svurit vid mig sjálv,  
 jag har talat sanningens órd, \*  
 ett ord som aldrig tas tillbáka:  
 För mig skall alla knán bója sig, †  
 vid mig skall alla tungor avlággja sin éd: \*
- 24 Endast hos Herren finns rättfärdighet och mákt.  
 Till honom skall de komma med skám, \*  
 alla de som trotsade hónom.
- 25 Genom honom får alla Israels áttlingar sin rátt, \*  
 och han skall fylla dem med stólthet.

### 169. Jes 49:7–13

Frälsningen genom Herrens tjänare – *Gud sände sin ende Son till världen, för att vi skulle få liv genom honom* (1 Joh 4:9)

- 7 Så säger Herren, Israels förlossare, hans Héliige, †  
 till den djupt föráktade, \*  
 som är en styggelse för människor, en träl under tyránnar:  
 Kungar skall se det och stá úpp, \*  
 furstar skall se det och búga sig,  
 för Herrens skull, som har bevisat sig trófast, \*

för Israels Heliges skull, som har útvalt dig.

- 8 Så säger Hérren: †  
Jag bönhör dig när tiden är inne, \*  
jag hjälper dig på frälsningens dag.  
Jag skall bevåra dig \*  
och fullborda i dig förbundet med fólket.  
Du skall få upprätta lándet \*  
och utskifta de arvslotter som ódelagts
- 9 och såga till de fångna: Dra út, \*  
till dem som sitter i mörkret: Kom frám.  
De skall finna bete utmed vågarna, \*  
ja, betesplatser på alla kala hójder.
- 10 De skall varken hungra eller tórsta, \*  
ókenhettan och solen skall inte skáda dem,  
ty deras förbarmare skall léda dem \*  
och skall föra dem till våttenkällor.
- 11 Och jag skall göra alla mina berg till öppna vågar, \*  
mina färdvägar skall byggas hóga.
- 12 Se, där kommer de fjárran ifrá,  
somliga frá norr och andra frá väster, \*  
somliga frá sineernas lánd.
- 13 Jubla, ni himlar, och frójda dig, du jórd, \*  
brist ut i jubel, ni bérg.  
Ty Herren tróstar sitt fólk \*  
och förbarmar sig över sina betryckta.

### 170. Jes 61:6–9

Herrens förbund med sina tjänare – *Han har gett oss förmågan att vara tjänare åt ett nytt förbund* (2 Kor 3:6)

- 6 Ni skall heta ”Herrens präster”, \*  
man skall kalla er ”vår Guds tjänare”.  
Ni skall få njuta av folkens skátter, \*  
och deras rikedomar skall tillfalla ér.

- 7 Dubbel skam har de fått båra, \*  
 de har lidit vanära och blivit hånade.  
 Därför skall de få dubbel egendom i sitt länd, \*  
 evig glädje skall de få.
- 8 Ty jag, Herren, älskar det rätta \*  
 och hatar orättfärdigt röv.  
 Jag skall ge dem deras lön i trófasthet \*  
 och sluta med dem ett evigt förbünd.
- 9 Deras barn skall bli kända bland fólkén, \*  
 deras avkomma bland alla fólkslag.  
 Alla som ser dem skall märka \*  
 att de är ett släkte som Herren välsígnat.

### 171. Jes 61:10–62:3

Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ... redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2)

- 61:10 Jag gläder mig och jublar över Hérrén, \*  
 mitt hjärta fröjdar sig över min Gúd,  
 Han kläder mig i frälsningens kládnad \*  
 och höljer mig i rättfärdighetens mántel,  
 som när en brudgum tar på sig sin huvudprýdnad, \*  
 som när en brud blir prydd med sina smýcken.
- 11 Ty liksom jorden låter sina växter spira frá \*  
 och en trädgård sin sådd växa úpp,  
 så skall Herren låta rättfärdighet växa úpp \*  
 och lovsång, inför alla fólk.
- 62:1 För Sions skull vill jag inte tíga, \*  
 för Jerusalems skull inte unna mig ró,  
 förrän dess rättfärdighet strálar som sólen \*  
 och dess frälsning lyser som ett brinnande blóss.
- 2 Då ser alla folk din ráttfärdighet, \*  
 alla kungar din strálande prákt.  
 Och du skall få ett nytt námn, \*  
 ett namn som Herrens mun skall bestámma.



- 3 Du blir en ståtlig krona i Herrens hånd, \*  
ett kungligt diadem i din Guds högra hånd.

### 172. Jes 61:10–62:5

Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ... redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2)<sup>8</sup>

- 61:10 Jag gläder mig och jublar över Herren, \*  
mitt hjärta fröjdar sig över min Gúd,  
Han kläder mig i frälsningens klådnad \*  
och höljer mig i rättfärdighetens mântel,  
som när en brudgum tar på sig sin huvudprýdnad, \*  
som när en brud blir prydd med sina smýcken.

- 11 Ty liksom jorden låter sina växter spira fram \*  
och en trädgård sin sådd växa upp,  
så skall Herren låta rättfärdighet växa upp \*  
och lovsång, inför alla fólk.

- 62:1 För Sions skull vill jag inte tíga, \*  
för Jerusalems skull inte unna mig ró,  
förrän dess rättfärdighet strålar som sólen \*  
och dess frälsning lyser som ett brinnande blóss.

- 2 Då ser alla folk din rättfärdighet, \*  
alla kungar din strålande prákt.  
Och du skall få ett nytt námn, \*  
ett namn som Herrens mun skall bestämma.

- 3 Du blir en ståtlig krona i Herrens hånd, \*  
ett kungligt diadem i din Guds högra hånd.

- 4 Aldrig mer skall du kallas ”den óvergivna”, \*  
ditt land skall aldrig mer kallas ”ódemark”,  
utan du skall få heta ”hon som är min gládje”, \*  
och ditt land skall kallas ”ákta hústrun”.

<sup>8</sup> Rubrik när Jes 61:10–62:5 används som canticum vid vigilia på Kristus Konungens högtid: Min glädje har jag i Herren – *Hans kläder blev vita som ljuset ... och ett lysande moln sänkte sig över dem* (Matt 17:2, 5).

- Ty Herren har sin glädje i dig, \*  
och ditt land får med honom ingå äkta förbünd.  
5 Som när en ung man tar en flicka till sin hustru, \*  
så skall de som bor i ditt land ingå förbünd med dig,  
och som en brudgum gläds åt sin brud, \*  
så skall din Gud glädja sig över dig.

### 173. Jes 62:1–12

Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ... redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2)

- 1 För Sions skull vill jag inte tåga, \*  
för Jerusalems skull inte unna mig ró,  
förrän dess rättfärdighet strålar som sólen \*  
och dess frälsning lyser som ett brinnande blóss.  
2 Då ser alla folk din rättfärdighet, \*  
alla kungar din strålande präkt.  
Och du skall få ett nytt námn, \*  
ett namn som Herrens mun skall beståmma.  
3 Du blir en ståtlig krona i Herrens hánd, \*  
ett kungligt diadem i din Guds höggra hánd.  
4 Aldrig mer skall du kallas ”den övergivna”, \*  
ditt land skall aldrig mer kallas ”ódemark”,  
utan du skall få heta ”hon som är min glädje”, \*  
och ditt land skall kallas ”äkta hustrun”.  
Ty Herren har sin glädje i dig, \*  
och ditt land får med honom ingå äkta förbünd.  
5 Som när en ung man tar en flicka till sin hustru, \*  
så skall de som bor i ditt land ingå förbünd med dig,  
och som en brudgum gläds åt sin brud, \*  
så skall din Gud glädja sig över dig.  
6 På dina murar, Jerusalem, har jag ställt vaktare. †  
Varken dag eller natt får de någonsin tystna. \*  
Ni som skall ropa till Herren, ge er ingen ró.  
7 Och ge honom ingen ro,

förrän han åter byggt upp Jerúsalem \*  
och man för dess skull sjunger lovsång på jorden.

- 8 Herren har svurit vid sin högra hand och sin starka arm: \*  
”Jag skall aldrig mer ge din säd till mat åt dina fiender,  
främlingar skall inte dricka ditt vín, \*  
frukten av din móda.
- 9 Nej, de som samlar in säden skall också áta den \*  
och skall prisa Hérren,  
och de som skördar vinet skall dricka det \*  
i förgårdarna till min hélgedom.”
- 10 Dra ut, dra ut genom pórtarna, \*  
bered väg för fólkets.  
Bana, ja, bana en fárdväg, †  
rensa den från sténar, \*  
res upp ett banér för fólkets.
- 11 Hör, Herren höjer ett rop  
som når till jordens yttersta gráns: \*  
Säg till dottern Sion: Se, din frälsning kómmer.  
Se, han har med sig sin ségerlön, \*  
det han förvärvat för han frámför sig.
- 12 Och man skall kalla dem ”det heliga fólkets”, \*  
”de som Herren har befríat”,  
och dig sjálf skall man kalla ”den éftersökta”, \*  
”staden som aldrig blir óvergíven”.

#### 174. Jes 62:4–7

Det nya Jerusalems hárlighet – *Se, Guds tált stár bland människorna, och han skall bo ibland dem* (Upp 21:3)<sup>9</sup>

- 4 Aldrig mer skall du kallas ”den óvergívna”, \*  
ditt land skall aldrig mer kallas ”ódemark”,

<sup>9</sup> Rubrik när Jes 62:4–7 används som canticum i commune för kyrkoinvigning: Profetens jubelrop över det nya Jerusalem – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem ... redo som en brud som är smyckad för sin man* (Upp 21:2).

utan du skall få heta ”hon som är min glädje”, \*  
och ditt land skall kallas ”ähta hústrun”.  
Ty Herren har sin glädje i díg, \*  
och ditt land får med honom ingå ähta förbúnd.  
5 Som när en ung man tar en flicka till sin hústru, \*  
så skall de som bor i ditt land ingå förbúnd med dig,  
och som en brudgum gläds åt sin brúd, \*  
så skall din Gud glädja sig över díg.

6 På dina murar, Jerusalem, har jag ställt vaktare. †  
Varken dag eller natt får de någonsin tystna. \*  
Ni som skall ropa till Herren, ge er ingen ró.

7 Och ge honom ingen ro,  
förrän han åter byggt upp Jerúsalem \*  
och man för dess skull sjunger lovsång på jórden.

#### 175. Jes 63:1–5

Herren ensam besegrar fienden – *De har besegrat draken genom Lammets blod* (jfr Upp 12:11)

1 Vem är han som kommer från Édom, \*  
från Bosra i högröda kläder,  
så pråktig i sin drákt, \*  
så stolt i sin stora kráft?  
”Det är jag, som talar i ráttfärdighet, \*  
jag, den väldige som kan frálisa.”

2 Varför är din drákt så ród? \*  
Varför liknar dina kläder en víntrampares?

3 ”Jo, en vinpress har jag trampat, jag énsam, \*  
ingen i folken hjälpte mig.  
Jag trampade dem i min vréde, \*  
trampade sönder dem i min förtórnelse.  
Då stänkte deras blod på mina kläder, \*  
och så fläckades hela min drákt.

4 Ty en hämndedag hade jag beslutat, \*

- och mitt frälsningsår hade kómmít.
- 5 Och jag såg mig omkríng, \*  
men ingen fanns som hjálpte mig,  
jag stod där i förúndran, \*  
men ingen fanns som blev mitt stód.  
Då hjálpte mig min egen árm, \*  
och min förtörnelse blev mitt stód.”

**176. Jes 66:10–14b (lat. 66:10–14a)**

Tröst och glädje i den heliga staden – *Det Jerusalem som finns i himlen är fritt; det är vår moder* (Gal 4:26)

- 10 Gläds med Jerúsalem, †  
fröjda er över hénne, \*  
alla ni som har henne kár.  
Jubla högt med hénne, \*  
alla ni som sörjde över hénne.
- 11 Dia er mätta av hennes tröstande bárm, \*  
sug med lust av hennes välfyllda bróst.
- 12 Ty så säger Hérren: †  
Jag vill låta freden komma över henne som en stróm \*  
och folkens rikedomar som en översvämmande flód.  
Ni skall få díá, †  
ni skall bli burna i fámnen, \*  
ni skall få sitta i knäet och känna hennes ómhet.
- 13 Som en mor tröstar sin son,  
så skall jag trösta ér, \*  
i Jerusalem skall ni finna tróst.
- 14 Då skall era hjärtan gládja sig, \*  
då skall ni få liv som det spirande gráset.

**177. Jer 7:2b–7 (lat. 7:2–7)**

Bättra er, så skall jag bo bland er – *Gå först och försona dig med din broder, kom sedan tillbaka och bär fram din gåva* (Matt 5:24)

- 2 Hör Herrens ord, alla från Júda \*  
som går in genom dessa portar för att tillbe Hérren!
- 3 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud:  
Ändra era liv och era gárningar, \*  
så skall jag bo bland er på denna pláts.
- 4 Lita inte på lógner \*  
som ”Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens témpel.”
- 5 Men om ni verkligen ändrar era liv och era gárningar, \*  
om ni handlar rätt mot varandra,
- 6 om ni inte förtrycker invandraren, den faderlöse och ánkan, †  
inte låter oskyldigt blod flyta på denna pláts \*  
och inte skadar er själva genom att följa andra gúdar,
- 7 då skall jag bo bland er på denna plats,  
i det land som jag gav åt era fäder \*  
från urminnes tid och för all frámtyd.

### 178. Jer 14:17–21

Folkets klagan under svált och krig – *Guds rike är nära. Omvänd er och tro på evangeliet*  
(Mark 1:15)

- 17 Mina ögon fylls av tårar natt och dág, \*  
jag finner ingen ró.  
Ty stor förödelse har drabbat jungfrun, mitt fólk, \*  
ett svårt och oläkligt sár.
- 18 Går jag ut på fálten, ligger där svárdsslagna mán, \*  
kommer jag in i staden, möts jag av hungerns plágor.  
Präster och profeter drar genom lándet \*  
utan att kunna förstå:
- 19 Har du förkastat Juda för álltyd, \*  
har Sion blivit dig förhátligt?  
Varför har du slagit oss sá \*  
att ingen längre kan héla oss?  
Vi längtar efter fred, men inget gott kómmer, \*  
efter lákedomens tid och drabbas av förskráckelse.
- 20 Herre, vi inser vår óndska, †

- vi känner våra fäders skuld, \*  
vi vet att vi har syndat mot dig.  
21 För ditt namns skull, förkåsta oss inte, †  
låt inte din härlighets tron bli föraktad. \*  
Kom ihåg! Bryt inte ditt förbünd med oss!

### 179. Jer 17:7–8

Salig den som sätter sin lit till Herren – *Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det* (Luk 11:28)

- 7 Välsignad är den som sätter sin lit till Herren, \*  
den vars tillit Herren är.  
8 Han blir som ett träd planterat nära våttnet – \*  
det sträcker sina rötter mot bäcken.  
Det har inget att frukta av héttan, \*  
bladen är alltid gröna.  
Det ängslas inte under torra ár, \*  
det upphör aldrig att bära frukt.

### 180. Jer 31:10–14

Det befriade folkets lycka – *Jesus skulle dö ... för att Guds skingrade barn skulle samlas och bli ett* (Joh 11:51–52)<sup>10</sup>

- 10 Hör Herrens ord, ni främmande fólk, \*  
förkunna det i de fjärran länderna:  
Han som skingrade Israel skall sámla dem, \*  
han skall vakta dem, som en herde sin hjórd.  
11 Herren skall friköpa Jákob \*  
och rädda honom ur den starkares hánd.  
12 De skall komma och jubla på Sions höjd  
och strála av glädje över Herrens gávor, \*  
över säd och vin och olja och får och óxar.

<sup>10</sup> Rubrik när Jer 31:10–14 används som canticum vid vigilia på Kristi kropps och blods högtid: Herren skall samla sitt folk i sin glädje – *Lammet stod på berget Sion och med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen* (Upp 14:1).

De skall vara som en vattenrik trädgård, \*  
de skall aldrig mer försmåta.

- 13 Då skall flickorna jubla och dansa, \*  
unga och gamla vara glåda.  
Jag skall vända deras sorg i frójd, \*  
trösta och glådja dem efter bedróvelsen.
- 14 Prästerna skall få njuta ófferfett, \*  
jag skall mätta mitt folk med mina gåvor.

### 181. Klag 5:1–7, 15–17, 19–21

*Bön i nödens tid – Alltid bär jag med mig i min kropp den död som Jesus fick lida, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp (2 Kor 4:10)*

- 1 Herre, minns vad vi fått útstå, \*  
se hur vi förnédras!
- 2 Vår egendom föll i främmande hánd, \*  
våra hus kom i främlingars ágo.
- 3 Vi har blivit faderlösa bárn, \*  
våra mödrar är som ánkor.
- 4 Vi får betala för vårt eget vátten, \*  
vi måste köpa vår egen véd.
- 5 Med oket på nacken pressas vi hárt, \*  
vi är trötta men får ingen víla.
- 6 Vi gav oss under Egypten och Assýrien \*  
för att få bröd att áta.
- 7 Våra fäder som syndade är bórta, \*  
vi måste bära deras skúld.
- 15 Glådjen är borta ur hjártat, \*  
dansen har bytts i sórg.
- 16 Kransen har fallit från vårt huvud. \*  
Ve oss som syndade så!
- 17 Därför är vårt hjärta túngt, \*  
därför skymmer det för vår sýn.
- 19 Du, Herre, härskar för évigt, \*



- från släkte till släkte står din trón.
- 20 Varför har du glömt oss hélt \*  
och övergett oss för álltid?
- 21 För oss áter till dig, Herre, så vänder vi áter. \*  
Låt allt på nytt bli som förr.

### 182. Hes 36:24–28

Herren ger sitt folk nytt liv – *De skall vara hans folk, och Gud sjálv skall vara hos dem*  
(Upp 21:3)

- 24 Jag skall hämta er från fólkén †  
och samla er från alla lánder \*  
och föra er till ert lánd.
- 25 Jag skall gjuta rent váttén över er, \*  
så att ni blir réna,  
jag skall rena er från all er órenhet \*  
och från alla era falska gúdar.
- 26 Jag skall skánka er ett nytt hjárta \*  
och láta en ny ande komma ín i er,  
jag skall ta bort hjártat av sten ur er krópp \*  
och ge er ett hjárta av kótt.
- 27 Jag skall láta min ande komma ín i er †  
och göra så att ni följer mina stádgar \*  
och håller mina bud och handlar efter dém.
- 28 Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fáder. \*  
Ni skall vara mitt folk, och jag skall vara er Gúd.

### 183. Hos 6:1–6

Gud har behag till kärlek och inte till offer – *Kristus ... uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna* (1 Kor 15:3)

- 1 Kom, låt oss vända om till Hérren. †  
Ty han har sárgat oss, \*  
han skall också ge oss lákedom,  
han har slágit oss, \*  
han skall också förbánda oss.

- 2 Han skall om två dagar åter héla oss, †  
ja, på tredje dagen låta oss stå úpp, \*  
så att vi får leva inför hónom.
- 3 Så lát oss lära känna Hérren, \*  
ja, lát oss sträva efter att lära känna honom.  
Hans uppgång är så viss som mórgonrodnadens, †  
och han skall komma över oss lik ett régn, \*  
lik ett vårregn som vattnar jórden.
- 4 ”Vad skall jag ta mig till med dig, Éfraim? \*  
Vad skall jag ta mig till med dig, Júda?  
Er kärlek liknar ju mórgonskyn, \*  
den är lik daggen, som tidigt försvínner.
- 5 Därför har jag delat ut mina hugg genom proféterna, †  
därför har jag dräpt dem genom mina órd. \*  
Så lyser min rättvisa dom som ljúset.
- 6 Ty jag har behag till kärlek och inte till óffer \*  
och till Guds kunskap mer än till bránnoffer.”

#### 184. Am 4:13; 5:8; 9:5–6

Herrens, skaparens, ankomst – *Och jag såg en ny himmel och en ny jord* (Upp 21:1)

- 4:13 Han som formar bergen och skapar vínnden, \*  
som förkunnar sina tankar för mánniskan,  
som låter mörkret bli mórgonrodnad †  
och går fram över jordens hójder – \*  
Herren, härskarornas Gud, är hans námn.
- 5:8 Han som har gjort Sjustjärnorna och Oríon, †  
som förvandlar mörker till mórgon \*  
och låter dagen mörkna till nátt,  
som kallar på havets váttén †  
och låter det strömma över jórden – \*  
Herren är hans námn.
- 9:5 Herren, härskarornas Gud,  
han som rör vid jorden så att den skálver \*

och alla som bor på den får sórg,  
så att hela jorden stiger och sjunker \*  
som Nilen, Egyptens flód,  
9:6 han som bygger sin boning i hímlen \*  
och reser sitt valv över jórden,  
som kallar på havets våtten †  
och låter det strömma över jórden – \*  
Herren är hans námn.

### 185. Jon 2:3–10

Jonas bön – *Så skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter* (Matt 12:40)

3 Jag ropade till Herren i min nód \*  
och han svárade mig.  
Ur dödsrikets inre steg mitt róp \*  
och du hörde min róst.  
4 Du slungade mig i djupet, mitt i hávet, \*  
där strömmarna fángade mig.  
Alla dina bróttssjöar \*  
slog samman över mitt húvud.  
5 Jag tänkte: Jag har fördrivits från díg. \*  
Får jag se ditt heliga tempel ígén?  
6 Vattnet slöt sig om min strúpe, \*  
djupet fángade mig.  
Sjögräs snärjdes kring mitt húvud \*  
7 där nere vid bergens rótter.  
Jag sjönk till det land vars pórtar \*  
skulle reglas bakom mig för évigst.  
Men du gav mig liv, o Herre, min Gúd, \*  
och förde mig upp ur gráven.  
8 Då mina krafter sínade, \*  
vände jag mig till Hérren.  
Min bön nådde fram till díg, \*  
nådde ditt heliga tempel.

- 9 De som dyrkar maktlösa åvgudar \*  
överger sin trofaste hjälpare.  
10 Men jag skall offra åt dig under lövsång †  
och infria mina löften. \*  
Räddningen kommer från Hérren.

**186. Hab 3:2–4, 13ab, 15–19 (lat. 3:2–4, 13a, 15–19)**

Gud träder fram till dom – *Räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig* (Luk 21:28)

- 2 Herre, jag fick höra om dina gärningar, \*  
Herre, jag greps av fruktan för ditt verk.  
Låt det ske på nytt i denna tid,  
uppenbara det i denna tid, \*  
kom mitt i vreden ihåg din barmhärtighet.
- 3 Gud kommer från Temán, \*  
den Helige kommer från berget Parán.  
Hans majestät uppfyller himlen, \*  
jorden är full av hans lóv.
- 4 Han lyser som solens ljus,  
strålar utgår ur hans händer, \*  
där döljer sig hans styrka.
- 13 Du drar ut för att rädda ditt fólk, \*  
du kommer för att hjälpa din smórde.
- 15 Du driver fram dina hästar över hávet, \*  
över de väldiga, svallande våttnen.
- 16 Jag hör det och darrar i mitt innersta, \*  
vid dånet skálver mina láppar.  
Maktlöshet griper mina lémnar, \*  
jag går med vacklande stég.  
Men stilla uthärdar jag nödens tid, \*  
som nalkas folket och kommer óver oss.
- 17 Fikonträdet blomstrar inte mér, \*  
på vinstocken finns inget att skórda.

Olivträdet bär ingen frukt, \*  
och fälten alstrar ingen gröda.  
Fåren är borta ur fällorna, \*  
inga oxar finns längre i ställen.

- 18 Ändå vill jag glädjas över Hérren \*  
och jubla över Gud, min ráddare.  
19 Herren är min stýrka, †  
han gör mina fötter snabba som gaséllens, \*  
och jag får löpa fram över hójderna.

### 187. Sef 3:8–13

En rest av Israel skall räddas – *Jesaja utropar om Israel: Om än Israels söner är talrika som havets sand, skall bara några få bli räddade* (Rom 9:27)

- 8 Vänta på mig, säger Hérren, \*  
och på den dag då jag står upp för att ta býte.  
Ty mitt domslut är: jag skall församla fólk \*  
och föra kungariket sámman.  
för att utgjuta över dem min ónåd, †  
all min glödande vréde. \*  
Av min nitálskans eld skall hela jorden förtáras.
- 9 Då skall jag ge folken nya, renade láppar, †  
så att de allesammans ákallar Herrens námn \*  
och enigt gör tjänst inför hónom.
- 10 Ända från länderna bortom Etiopiens strómmar \*  
skall mina tillbedjare, mitt skingrade folk,  
frambära offer åt míg.
- 11 Den dagen skall du slippa att blýgas mer \*  
för alla de övertrádelser du har begátt mot mig.  
Ty då skall jag fördriva dem  
som nu jublar så segerstolt i díg, \*  
och du skall inte mer förhäva dig på mitt heliga bérg.
- 12 Men jag skall lämna kvar i dig ett folk, betryckt och fáttigt, \*  
och de skall förtrósta på Herrens námn.

- 13 Kvarlevan av Israel skall då inte mer göra något órátt †  
och inte tala lögn, \*  
i deras mun skall inte finnas någon lögnaktig túnga.  
De skall få beta och ligga i ró, \*  
utan att någon förskrácker dem.

### 188. Tob 13:1b–8 (lat. 13:2–8)

Gud upphöjer sina utvalda – *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt* (1 Pet 1:3)

- 1 Välsignad är Gud som lever i évighet, \*  
välsignat är hans ríke.
- 2 Han slår men vill också förbárma sig, \*  
han för oss till dödsriket längst ner i jórden,  
han för oss också upp ur föríntelsen, \*  
ingen kan undfly hans hánd.
- 3 Tacka honom, Israels söner, inför alla folk:  
han skingrade er bland dém, \*  
4 men där visade han er sin stórhét.  
Lovsjung honom inför alla mánniskor, \*  
ty han är vår Hérre,  
han är vår Gud, han är vår fáder, \*  
han är Gud i all évighet.
- 5 Han skall slå er för era sýnders skull †  
men också förbarma sig och föra er tillbaka \*  
från alla de folk bland vilka ni skíngrats.
- 6 När ni vänder om till hónom †  
av hela ert hjárta och hela er sjál \*  
och lever sannfárdigt inför hónom,  
då skall han vända sig till er \*  
och inte längre dölja sitt ánsikte för er.
- Se vad han har gjórt för er \*  
och tacka honom med hög róst,  
prisa rättfárdighetens Hérre \*

och lovsjung evighetens kónung.  
Jag tackar honom i min fångenskaps lánd, \*  
jag visar det syndiga folket hans kraft och stórhét.

Vánd om, ni syndare, lev rättfárdigt inför hónom \*  
– kanske skall han visa er kärlek och barmhártighet.

- 7 Jag lovsjunger min Gúd, \*  
jag skall gládja mig så länge jag léver.  
8 Prisa Herren, alla utvalda, lova hans stórhét, \*  
fira glädjedagar och tácka honom.

### 189. Tob 13:1b–8, 9–11, 13–18 (lat. 2–8, 9–11, 13–18)

Gud upphöjer sina utvalda – *Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud* (Upp 21:2)

#### I

- 1 Välsignad är Gud som lever i évighet, \*  
välsignat är hans ríke.  
2 Han slår men vill också förbárma sig, \*  
han för oss till dödsriket längst ner i jórden,  
han för oss också upp ur föríntelsen, \*  
ingen kan undfly hans hánd.  
3 Tacka honom, Israels barn, inför alla fólk:  
han skingrade er bland dém \*  
4 men där visade han er sin stórhét.  
Lovsjung honom inför alla mánniskor, \*  
ty han är vår Hérre,  
han är vår Gud, han är vår fáder, \*  
han är Gud i all évighet.  
5 Han skall slå er för era sýnders skull †  
men också förbarma sig och föra er tillbáka \*  
från alla de folk bland vilka ni skíngrats.  
6 När ni vánder om till hónom †  
av hela ert hjárta och hela er sjál \*  
och lever sannfárdigt inför hónom,

då skall han vända sig till er \*  
och inte längre dölja sitt ansikte för er.

Se vad han har gjort för er \*  
och tacka honom med hög röst,  
prisa rättfärdighetens herre \*  
och lovsjung evighetens kónung.  
Jag tackar honom i min fångenskaps lánd, \*  
jag visar det syndiga folket hans kraft och stórhét.

Vänd om, ni syndare, lev rättfärdigt inför hónom \*  
– kanske skall han visa er kärlek och barmhártighet.

- 7 Jag lovsjunger min Gúd, \*  
jag skall glädja mig så länge jag léver.  
8 Prisa Herren, alla utvalda, lova hans stórhét, \*  
fira glädjedagar och tácka honom.

## II

- 9 Jerusalem, du heliga stad,  
han skall slå dig för vad du har gjort \*  
men han skall också förbarma sig över de rättfärdiga.  
10 Tacka Herren, det är gótt för dig, †  
prisa evighetens kónung, \*  
så skall ditt tempel med jubel byggas upp på nýtt.  
Måtte han låta alla de fångna få glädjas hos dig  
och ge alla de olyckliga sin kärlek hos díg, \*  
sláktled efter sláktled i évighet.  
11 Ett strálände ljus skall nå till jordens gránser, \*  
många folk skall komma till dig fjárran ifrá,  
de skall komma frá världens ánde †  
för att bo nära Herren Guds heliga námn, \*  
de skall bára fram sina gávor till himlens kónung.  
Sláktled efter sláktled skall sjunga glädjesånger i díg, \*  
och den utvalda stadens namn skall bestå i évighet.

## III



- 13 Gläd dig då och jubla med de rättfärdiga, \*  
 ty de skall alla samlas och prisa evighetens hérre.
- 14 Saliga de som älskar díg, \*  
 saliga de som gläder sig över din vålgång.
- 15 Min själ skall prisa Herren, den store kónungen, †  
 16 ty Jerusalem skall byggas upp på nytt \*  
 och hans tempel för eviga tíder.
- Salig blir jag om min slákt lever kvar  
 och får se dig i din hárlighet \*  
 och lova himlens kónung.
- Jerusalems portar skall byggas upp av safir och smaragd \*  
 och av ádelsten alla dina múrar.
- Jerusalems torn skall byggas av gúld, \*  
 av renaste guld alla deras tinnar.
- 17 Jerusalems gator skall beläggas med mosaíker \*  
 av beryller, rubiner och juveler frá Ofír.
- 18 Frán Jerusalems portar skall gládjesánger klínga, †  
 och frá alla dess hus skall det ljúda: \*  
 ”Halleluja. Válsignad är Israels Gúd”.
- Och de válsignade skall válsigna det heliga námnet \*  
 för alltid och évig.

### 190. Tob 13:8–11, 13–14b, 15–16b (lat. 8–11, 13–14ab, 15–16ab)

Jerusalems kommande hárlighet – *Han visade mig den heliga staden Jerusalem ... full av Guds hárlighet* (Upp 21:10–11)<sup>11</sup>

- 8 Prisa Herren, alla utvalda, lova hans stórhét. \*  
 Fira gládjedagar och tácka honom.
- 9 Jerusalem, du heliga stad,  
 han skall slá dig för vad du gjórt, \*  
 men han skall också förbarma sig över de rättfärdiga.
- 10 Tácka Herren, det är gótt för dig, †

<sup>11</sup> Rubrik när Tob 13:8 ff. används som canticum vid vigilia i commune för kyrkoinvigning: Jerusalems kommande hárlighet – *Ni har kommit till Sions berg, den levande Gudens stad* (Heb 12:22).

prisa evighetens kónung, \*  
så skall ditt tempel med jubel byggas upp på nýtt.  
Måtte han låta alla de fångna få glädjas hos dig  
och ge alla de olyckliga sin kärlek hos díg, \*  
släktled efter släktled i évighet.

- 11 Ett strålande ljus skall nå till jordens gränser, \*  
många folk skall komma till dig fjärran ifrån,  
de skall komma från världens ánde †  
för att bo nära Herren Guds heliga námn, \*  
de skall bära fram sina gåvor till himlens kónung.
- Släktled efter släktled skall sjunga glädjesånger i díg, \*  
och den utvalda stadens namn skall bestå i évighet.
- 13 Gläd dig då och jubla med de rättfärdiga, \*  
ty de skall alla samlas och prisa evighetens hérre.
- 14 Saliga de som älskar díg, \*  
saliga de som gläder sig över din vágång.
- 15 Min själ skall prisa Herren, den store kónungen, †  
16 ty Jerusalem skall byggas upp på nýtt \*  
och hans tempel för eviga tíder.

### 191. Judit 16:1b–2, 13–15 (lat. 16:1–2, 13–15)

Herren, världens skapare, beskyddar sitt folk – *De sjunger en ny sång* (jfr Upp 5:9)

- 1 Stäm upp en sång till min Gud till tamburíner, \*  
lovsjung Herren till cymbáler,  
låt psalmen klinga till hans prís, \*  
ära och ákalla hans námn.
- 2 Ty Herren är den Gud som avgör striden, †  
han räddade mig in i sitt läger, \*  
in till folket, undan mina förfóljare.
- 13 Jag vill sjunga en ny sång till min Guds ára. †  
Herre, stor och härlig är dú, \*  
underbar och oövervinnelig i din kráft.
- 14 Díg må hela din skapelse tjána, †

ty på ditt ord blev allting till, \*  
du sände ut din ande att bygga det.

Ingen kan stå emot när du befäller; \*

- 15 bergens fästen skakar, haven rörs upp,  
och klippor smälter som vax inför dig. \*  
Men mot dem som fruktar dig är du barmhärtig.

### 192. Vish 3:1–6

De rättfärdigas själar är i Guds hand – *Saliga de döda som härefter dör i Herren ... De skall få vila efter sina mödor* (Upp 14:13)

- 1 De rättfärdigas själar är i Guds hand, \*  
och ingen plåga skall nå dem.  
2 I dåraktiga människors ögon är de döda; †  
3 deras bortgång kallas olycka och deras hädanfärd förintelse, \*  
men de är i frid.  
4 Även om de har straffats, så som människor sér det, \*  
har de rikt hopp om ódödlighet.  
5 Efter att ha tuktats något litet \*  
skall de få möta stor gódhed,  
ty Gud satte dem på pröv \*  
och fann att de var honom värdiga.  
6 Som guld i smältugnen prövade han dem, \*  
han tog emot dem som en brännoffergåva.

### 193. Vish 3:7–9

De rättfärdigas kommande härlighet – *Då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin Faders rike* (Matt 13:43)

- 7 I den stund han kommer till de rättfärdiga †  
skall de flamma upp \*  
och flyga fram som gnistor i hálm.  
8 De skall döma folken och härska över hédningarna, \*  
och Herren skall vara deras konung i évighet.  
9 De som förlitar sig på honom skall förstå sánningen, \*

och de trogna skall förbli hos honom i kärlek.  
Ty hans heliga får nåd och barmhärtighet, \*  
och han skall komma till sina útvalda.

#### 194. Vish 9:1-6, 9-11

Herre, ge mig visheten – *Jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga* (Luk 21:15)

- 1 Mina fäders Gud, barmhärtighetens hérre, \*  
du som har skapat allt med ditt ord  
2 och som genom din vishet gjorde människan \*  
för att hon skulle härska över allt du skapat  
3 och styra världen heligt och rättfärdigt \*  
och fälla rättsinniga dómar.  
4 Ge mig visheten som delar tronen med díg, \*  
uteslut mig inte från dem som får tjána dig.  
5 Jag är ju din tjänare, din tjänarinnas són, \*  
en svag människa, vars tid snart är förbí.  
Lag och rätt förstår jag brístfälligt, †  
6 ty även om man räknas som fullkomlig bland människor, \*  
är man ingenting värd utan den vishet som kommer från díg.  
9 Hos dig finns visheten som känner dina vérk, \*  
som var med när du skapade världen  
och som vet vad dina ögon finner gládje i \*  
och vad som är rätt enligt dina búd.  
10 Sänd ut henne från din heliga hímmel, \*  
låt henne komma från din härlighets trón  
och arbeta vid min sída, \*  
så att jag kan lära mig vad som gláder dig.  
11 Ty hon vet och förstår allt,  
och hon skall vägleda mig med klokhet i vad jag gör \*  
och beskydda mig med sin härlighet.

### 195. Vish 10:17–21

Herren för sitt folk till räddningen – *De som hade kämpat sig fria från odjuret sjöng Guds tjänare Moses sång och Lammets sång* (jfr Upp 15:2–3)

- 17 Visheten gav de heliga lön för deras mödor, \*  
    hon ledde dem på en sällsam vándring.  
Hon blev till en skärm över dem om dågen \*  
    och till flammande stjärnljus om nátten.
- 18 Hon lät dem gå genom Röda hávet \*  
    och förde dem genom vátténmassorna,  
19 men deras fiender dránkte hon \*  
    för att sedan vráka upp dem ur det bottenlösa djúpet.
- 20 Så kunde de rättfárdiga plundra de gúdlösa, †  
    och de lovsjöng, Herre, ditt heliga námn \*  
    och prisade med en mun din hand som strídit för dem.
- 21 Ja, visheten gav röst åt de stúmma \*  
    och lät barnen tala rént.

### 196. Vish 16:20–21, 26; 17:1a

Gud gav sitt folk änglars mat – *Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv* (Joh 6:33)

- 16:20 Åt ditt folk delade du ut änglars mat,  
    från himlen bjöd du dem ett bröd \*  
    som var fárdigt att ätas utan besvár för dem,  
    som förmådde ge all tänkbar njutning \*  
    och som kunde anpassa sig till vars och ens smák.
- 21 Det ämne som kom från dig gav en föreställning \*  
    om hur ljuv du är mot dina bárn.  
Det fogade sig efter den ätandes ónskan \*  
    och förvandlades till vad var och en ville há,
- 26 för att dina älskade söner, Herre, skulle förstå  
    att det inte är markens gróda \*  
    som livnär mánniskan med sina olika árter,  
utan att det är ditt ord \*

som uppehåller dem som tror på dig.  
17:1 Ja, dina domar är överväldigande \*  
          och svåra att beskriva.

**197. Syr 14:20a, 21; 15:3–6 (lat. 14:22; 15:3–5a, 6b)**

Den vises lycka – *Visheten har fått rätt av alla sina barn* (Luk 7:35)

20 Salig den som begrundar visheten, †  
21       som i sin rättfärdighet fördjupar sig i dén \*  
          och som betänker Guds försyn.  
15:3 Han får kloketens bröd att äta \*  
          och den frälsande vishetens vatten att dricka.  
4 Han skall stödja sig på henne och aldrig fälla, \*  
          han skall lita på henne och aldrig stå med skäm.  
5 Hon skall höja honom över hans närmaste \*  
6       och låta hans röst bli hörd mitt i församlingen.  
Herren Gud skall ge honom ett evigt namn i arv, \*  
          han som är Herren, vår Gúd.

**198. Syr 31:8–11**

Salig den som inte strävar efter rikedom – *Skaffa er en outtömlig skatt i himlen* (Luk 12:33)

8 Salig den rike som visat sig fläckfri †  
          och inte har jagat efter guld \*  
          eller satt sitt hopp till pengar eller égendom.  
9 Säg oss vem han är. Vi vill prisa honom \*  
          som har utfört storverk i sitt fólk.  
10 Vem har bestått detta prov och är fúllkomlig? \*  
          Han skall få evig ára.  
Vem har låtit bli att synda fast han kúnde det, \*  
          vem har kunnat handla illa men gjorde det ínte?  
11 Det han har blir bestående inför Hérren, \*  
          hans allmosor skall prisas av hela de heligas försámling.

### 199. Syr 36:1–7, 13–16

Bön för den heliga staden Jerusalem – *Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus (Joh 17:3)*

- 1 Förbarma dig över oss, du som är allas Gud,  
vänd din blick till óss, \*  
och låt din barmhärthets ljus lysa över óss.
- 2 Låt alla hednafolk känna frúktan för dig, \*  
de som inte söker díg,  
så att de förstår att ingen Gud finns utom dú \*  
och så förkunnar dina stórverk.
- 3 Lyft din hand över de främmande fólken, \*  
så att de ser din mákt.
- 4 Liksom du visat dem din helighet genom óss \*  
må du visa oss din storhet genom dém,  
5 så att de inser, Herre, det som ví har insett: \*  
att det inte finns någon annan Gud än dú.
- 6 Förnya dina tecken, låt undren ske på nýtt, \*  
7 vinn ära med din hand, visa styrkan i din högra árm.
- 13 För samman alla Jakobs stámmar, \*  
så att du kan ge dem arvet som du fordom gjorde.
- 14 Förbarma dig över ditt folk,  
det folk över vilket ditt namn blivit ákallat, \*  
över Israel, som du liknat vid din förstfódde són.
- 15 Visa barmhärthighet mot din helgedoms stád, \*  
mot Jerusalem, som är din viloplats.
- 16 Uppfyll Sion med ditt majestát, \*  
och låt ditt tempel fyllas av din hárlighet.

### 200. Syr 36:14–19

Bön för Guds folk – *Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus (Joh 17:3)*

- 14 Förbarma dig över ditt folk,  
det folk över vilket ditt namn blivit ákallat, \*  
över Israel, som du liknat vid din förstfódde són.

- 15 Visa barmhärtighet mot din témpelstad, \*  
     mot Jerusalem, som är din viloplats.
- 16 Uppfyll Sion med ditt majestát, \*  
     och lát ditt tempel fyllas av din hárlighet.
- 17 Vittna för dem som du skapat i begýnnelsen, \*  
     och uppfyll allt det som förkunnats i ditt námn.
- 18 Belöna dem som väntar på díg, \*  
     så att man ser att dina profeter var tróvárdiga.
- Lyssna till dina tjänares böner, †
- 19 du som visat att du har behag till ditt fólk, \*  
     och led oss in på rättfárdighetens väg.
- Då kan alla som bor på jorden förstå \*  
     att du är Gud av évighet.

### 201. Syr 39:13–16a (lat. 39:17–21)

Herre, väldiga är dina gärningar – *Gud vare tack som låter oss sprida kristuskunskapens doft* (jfr 2 Kor 2:14)

- 13 Lyssna till mig, mina fromma sóner, \*  
     så skall ni grönska som rosenbusken vid bácken.
- 14 Ni skall sprida vällukt som rókelsen \*  
     och gå i blom som liljan.
- Sprid er vällukt, stäm upp er lövsång \*  
     och prisa Herren för alla hans vérk.
- 15 Förkunna hans namns stórhét, †  
     tacka och lövsjung honom \*  
     med sånger och med spel på lýra.
- Med dessa ord skall ni prisa honom: \*
- 16 Allt vad Herren har skapat är únderbart.

### 202. Till Dan B:3–4, 6, 11–18 (lat. Dan 3:26–27, 29, 34–41)

Asarjas bön i den brinnande ugnen – *Ángra er och vänd om, så att era synder blir utplånade* (Apg 3:19)

- 3 Prasad och lovad är du,  
     Herre, våra fäders Gúd, \*



- ditt namn skall äras i évighet.
- 4 Ty allt vad du har gjort oss är rättfärdigt, †  
dina gärningar är de rätta, dina vägar är råka, \*  
och i dina domslut finns alltid sánningen.
- 6 I synd och laglöshet avföll vi från dig, \*  
vi syndade i allt vad vi gjorde.
- 11 För ditt namns skull, överge oss inte för álltid, †  
upphäv inte ditt förbúnd \*  
12 och ta inte din barmhártighet frá oss,  
för Abrahams skull, som du álskade, †  
för din tjänare Ísaks skull \*  
och för Israels, som var din hélige!
- 13 Dem lovade du att ge áttlingar †  
lika talrika som himlens stjärnor \*  
och sandkornen på havets stránd.
- 14 Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk;  
i dag är vi för våra sýnders skull \*  
obetydligast på hela jórden.
- 15 I denna tid finns varken furste, profet eller lédare, †  
varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rókelse, \*  
och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna náád.
- 16 Men ta emót oss \*  
när vi kommer med förkrossad själ och ödmjuk ánde,  
som om detta vore brännoffer av baggar och tjúrar \*  
17 och feta lamm i tíotusental.
- Må detta bli vårt offer inför dig i dag,  
och därtill en fullkomlig lydriad för dig, \*  
ty den som litar till dig skall aldrig stå med skám.
- 18 Nu följer vi dig hélhjártat, \*  
vi fruktat dig och söker oss till dig.

### 203. Till Dan B:29–34 (lat. Dan 3:52–57)

Hela skapelsens lovprisning – *Skaparen ... är välsignad i evighet* (Rom 1:25)

- 29 Prísad vare du, Herre, våra fäders Gúd, \*  
lovad och upphöjd i évighet,  
och prisat vare din härlighets heliga námn, \*  
lovprisat och upphöjt i évighet.
- 30 Prísad vare du i din heliga härlighets témpel, \*  
lovsjungen och förhärligad i évighet.
- 31 Prísad vare du som tronar på kerúberna †  
och ser ner i djúpen, \*  
lovad och upphöjd i évighet.
- 32 Prísad vare du på din kúngatron, \*  
lovsjungen och upphöjd i évighet.
- 33 Prísad vare du i himlens bóningar, \*  
lovsjungen och ärad i évighet.
- 34 Prisa Herren, alla hans vérk, \*  
lovsjung och upphöj honom i évighet.

#### 204. Till Dan B:34–65b, 33 (lat. Dan 3:57–88, 56)

Hela skapelsens lovprisning – *Prisa vår Gud, alla hans tjänare* (Upp 19:5)

- 34 Prisa Herren, alla hans vérk, \*  
lovsjung och upphöj honom i évighet.
- 35 Prisa Herren, ni hímlar, \*  
36 prisa Herren, ni hans ánglar.
- 37 Prisa Herren, allt vatten ovan hímlen, \*  
38 prisa Herren, himlens hela háár.
- 39 Prisa Herren, sol och máne, \*  
40 prisa Herren, himlens stjárnor.
- 41 Prisa Herren, regn och dágg, \*  
42 prisa Herren, alla víndar.
- 43 Prisa Herren, eld och sólglöd, \*  
44 prisa Herren, köld och hétta.
- 45 Prisa Herren, daggdroppar och snóflingor, \*  
46 prisa Herren, nätter och dagar.
- 47 Prisa Herren, ljus och mórker, \*  
48 prisa Herren, frost och kóld.

- 49 Prisa Herren, rimfrost och snö, \*  
 50 prisa Herren, blixtar och móln.
- 51 Prisa Herren, du jórd, \*  
 lovsjung och upphöj honom i évighet.
- 52 Prisa Herren, berg och hójder, \*  
 53 prisa Herren, allt som växer på márken.
- 54 Prisa Herren, hav och flóder, \*  
 55 prisa Herren, alla kállor.
- 56 Prisa Herren, valar och allt som rör sig i váttnet, \*  
 57 Prisa Herren, alla himlens fåglar.
- 58 Prisa Herren, alla vilda och tama djúr, \*  
 59 prisa Herren, ni mánniskor.
- 60 Prisa Herren, Ísrael, \*  
 lovsjung och upphöj honom i évighet.
- 61 Prisa Herren, ni hans präster, \*  
 62 prisa Herren, ni hans tjänare.
- 63 Prisa Herren, rättfärdiga själar och ándar, \*  
 64 prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjártan.
- 65 Prisa Herren, Hananja, Asarja och Míshael, \*  
 lovsjung och upphöj honom i évighet.
- Låt oss prisa Fadern och Sonen och den helige Ánde \*  
 och lovsjunga och upphöja honom i évighet.
- 33 Prasad vare du i himlens bóningar, \*  
 lovsjungen och ärad i évighet.

Detta canticum avslutas ej med "Ära vare Fadern ..."

## 205. Ef 1:3–10

Gud, frälsaren

- 3 Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fäder, †  
 som i Kristus har välsignat oss \*  
 med all andlig välsignelse i hímlen,  
 4 han som, innan världens grund var lagd,  
 har utvalt oss i hónom \*

till att vara heliga och rena inför sig.  
5 Av kärlek har han i förväg bestämt \*  
– så var hans vilja och beslut –  
att uppta oss till sina barn genom Jesus Kristus \*  
och förena oss med honom,  
6 för att den nåd skulle prisas och förhårligas \*  
som han har skänkt oss i den ålskade.  
7 Genom honom har vi friköpts, med hans blöd, \*  
och våra överträdelser är nu förlåtna.  
8 Så rik är den nåd han låtit flöda över oss, \*  
med all vishet och insikt.  
9 Han har yppat för oss sin viljas hémlighet, \*  
det beslut som han i förväg hade fattat om honom,  
10 den plan som skulle förverkligas när tiden var inne: \*  
att i Kristus sammanfatta allt i himlen och på jorden.

#### 206. Fil 2:6–11

Kristus, Guds tjänare

6 Kristus Jesus ägde Guds gestált \*  
men vakade inte över sin jämlikhet med Gúd,  
7 utan utblottade sig och antog en tjänares gestált, \*  
då han blev människornas líke.  
Han som till det yttre var som en människa †  
8 ödmjukade sig och blev lydig intill dóden, \*  
dóden på ett kórs.  
9 Därför har Gud upphöjt honom över állting \*  
och givit honom namnet över alla námn,  
10 för att alla knän skall böjas i Jesu námn, \*  
i himlen och på jorden och under jorden,  
11 och för att alla tungor skall bekánna †  
att Jesus Kristus är Hérre, \*  
Gud Fadern till ára.

## 207. Kol 1:12–20

Kristus, den förstfödde i hela skapelsen, den förstfödde från de döda

- 12 Vi tackar Gud Fadern, som har gjort oss värdiga \*  
att få del i det arv som de heliga äger i ljuset.
- 13 Han har befriat oss ur mörkrets våld \*  
och fört oss in i det rike som tillhör hans älskade Són.
- 14 Genom honom har vi friköpts \*  
och fått förlåtelse för våra synder.
- 15 Han är den osynlige Gudens ávbild, \*  
den förstfödde, född innan världens grund blev lågd.
- 16 I honom skapades allt i himlen och på jorden, †  
både synligt och ósynligt, \*  
troner och välden, härskare och mákter.  
Genom honom och till honom har allt blivit skápat, †
- 17 han är till före állting, \*  
och állting hålls samman i hónom.
- 18 Han är huvudet för kroppen, för kyrkan, †  
han som är begýnnelsen, \*  
förstfödd från de döda till att vara den frámste i állt.
- 19 Guds vilja var att láta hela sin fullhet bo i hónom \*  
och genom hans blod på korset stifta fréd  
och genom honom försona allt med síg, \*  
allt på jorden och allt i hímlen.

## 208. 1 Tim 3:16

Kristi mysterium och hárlighet

R. Prisa Herren, alla folk.

Han uppenbarades i kóttet, \*  
befanns rättfárdig genom Ánden.

R. Prisa Herren, alla folk.

Han skádades av ánglarna, \*  
fórkunnades bland fólken.

R. Prisa Herren, alla folk.

Han vann tro i världen, \*  
upptogs i hårligheten.  
R. Prisa Herren, alla folk.

### 209. 1 Pet 2:21–24

Kristi, Guds tjänares, frivilliga lidande

- 21 Kristus led för er och gav er en förebild, \*  
för att ni skulle följa i hans spår.  
22 Han begick ingen synd, \*  
i hans mun fanns inget svék.  
23 Han svarade inte med skymf när han skymfades, †  
inte med hotelser när han fick lída; \*  
han överlät sin sak åt den som dömer rättvist.  
24 Han bar våra synder i sin egen krópp, \*  
han bar dem upp på korsets trá,  
för att vi skall dö bort från sýnden †  
och leva för rättfärdigheten. \*  
Genom hans sår har vi blivit hélade.

### 210. Upp 4:11; 5:9, 10, 12

De återlöstas lovsång

- 4:11 Du är värdig, du vår Herre och Gud,  
att motta pris och ära och mákt, \*  
ty du har skapat állting.  
Genom din vilja blev det táll, \*  
det är du som har skápat det.  
5:9 Du är värdig att ta bokrullen och bryta dess sigáll, \*  
ty du har blivit sláktad  
och du har friköpt människor åt Gud med ditt blód, \*  
människor av alla stammar och språk och länder och fólk.  
10 Du har gjort dem till ett kungadóme och präster åt vår Gúd, \*  
och de skall vara kungar på jórden.  
12 Lammet som blev slaktat är várdigt †

att motta makt och rikedom, vishet och styrka, \*  
ära och härlighet och lövsång.

### 211. Upp 11:17–18e; 12:10b–12a (lat. 11:17–18; 12:10b–12a)

Guds dom

- 11:17 Vi tackar dig, Herre, allsmäktige Gúd, \*  
du som är och som vár,  
för att du tagit makten, din väldiga mákt \*  
och trätt fram såsom kónung.
- 18 Folken vrédgades, †  
men din vrede har kómmitt, \*  
stunden då de döda blir dómnda,  
då du lönar dina tjänare profeterna och de héliiga \*  
och dem som fruktar ditt namn, både höga och låga.
- 12:10 Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gúd, \*  
och makten finns hos hans smörde.  
Ty våra bröders anklagare har stórtats nér, \*  
han som anklagade dem inför vår Gud både dag och nátt.
- 11 De har besekrat honom genom Lammets blód \*  
och genom sitt vittnesbörds órd.  
De älskade inte sitt liv så högt \*  
att de drog sig undan dóden.
- 12 Jubla då, ni hímlar \*  
och ni som bór i dem!

### 212. Upp 15:3–4

En hymn av tillbedjan

- 3 Stora och förunderliga är dina gárningar, \*  
Herre, allsmäktige Gúd,  
rättfärdiga och sanna är dina vágar, \*  
du folkens kónung.
- 4 Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt námn? \*  
Du ensam är héliig.

Alla folk skall komma och tillbe inför dig, \*  
din rättfärdighet har blivit úppenbar.

### 213. Upp 19:1b-2a, 5b, 6b-7 (lat. 19:1-2, 5-7)

Lammets bröllop

- 1 Halleluja. Frälsningen och äran och makten tillhör vår Gúd,  
(R. Halleluja)
- 2 sanna och rättvisa är hans dómar.  
R. Halleluja (halleluja).
- 5 Halleluja. Prisa vår Gud, alla ni hans tjänare,  
(R. Halleluja)  
ni som fruktar honom, både höga och låga.  
R. Halleluja (halleluja).
- 6 Halleluja. Nu har Herren, vår Gud, den allsmåktige, tagit mákten,  
(R. Halleluja)
- 7a lát oss vara glada och jubla och ge honom áran.  
R. Halleluja (halleluja).
- 7b Halleluja. Nu är tiden inne för Lammets bröllop,  
(R. Halleluja)  
och hans brud har gjort sig rédo.  
R. Halleluja (halleluja).
- Halleluja. Ára vare Fadern och Sonen och den helige Ánde,  
(R. Halleluja)  
nu och alltid och i evigheters evighet. Ámen.  
R. Halleluja (halleluja).

### 214. Benedictus – Sakarias lovsång (Luk 1:68-79)

- 68 Välsignad är Herren, Israels Gúd, \*  
som besöker sitt folk och ger det fríhet.
- 69 Han reser för oss frälsningens hörn \*  
i sin tjänare Dávids slákt,
- 70 så som han för länge sedan lóvat \*



genom sina heliga proféter,  
 71 frälsning från våra fiender \*  
 och från alla dem som hatar oss.  
 72 Han visar barmhärtighet mot våra fäder †  
 och står fast vid sitt heliga förbünd, \*  
 73 den ed han svor vår fader Abraham:  
 74 att rycka oss ur våra fienders hand \*  
 och låta oss tjäna honom utan fruktan,  
 75 rena och rättfärdiga inför honom \*  
 i alla våra dagar.  
 76 Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profét, \*  
 ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.  
 77 Så skall hans folk få veta att frälsningen är här  
 med förlåtelse för deras synder \*  
 78 genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.  
 Han skall komma ner till oss från höjden, †  
 79 en soluppgång för dem som är i mörkret och i dödens skugga, \*  
 och styra våra fötter in på frédens väg.

### 215. Magnificat – Marias lovsång (Luk 1:46b–55)

46b Min själ prisar Herrens stórhét, \*  
 47 min ande jublar över Gud, min frälsare.  
 48 Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna, \*  
 från denna stund skall alla slakten prisa mig sálíg.  
 49 Stora ting låter den Mäktige ské med mig, \*  
 hans namn är hélíg,  
 50 och hans förbarmande med dem som frúktar honom \*  
 varar från slákte till slákte.  
 51 Han gör mäktiga verk med sin árm, \*  
 han skingrar dem som har övermodiga pláner.  
 52 Han stórtar härskare från deras tróner, \*  
 och han upphöjer de rínga.  
 53 Hungriga mättar han med sina gávor, \*

och rika visar han tomhänta från sig.

54/55 Han tar sig an sin tjänare Ísrael \*  
och håller sitt löfte till våra fäder:  
att förbarma sig över Ábraham \*  
och hans barn, för évigt.

### 216. Nunc dimittis - Symeons lovsång (Luk 2:29-32)

29 Herre, nu låter du din tjänare gå hém, \*  
i frid, som du har lövat.  
30 Ty mina ögon har skådat frälsningen \*  
31 som du har berett åt alla fólk,  
32 ett ljus med uppenbarelse åt hédningarna \*  
och härlighet åt ditt folk Ísrael.